

Kiadja a Szent Margit Gimnázium

2021

A Szent Margit Gimnázium Évkönyve 2020-2021



A Szent Margit Gimnázium

Évkönyve

az iskola fennállásának 101. évében

2020-2021

A Szent Margit Gimnázium

ÉVKÖNYVE

Szent Margit Gimnázium

A Szent Margit Gimnázium évkönyve

a 2020/2021. tanévről

az iskola fennállásának 101. évében



Kiadja:

Szent Margit Gimnázium

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

www.szmgy.hu

Társkiadó:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek

Iskolaalapítványa

Felelős kiadó:

Vízhányó Zsolt Sch.P., igazgató

Szerkesztette:

Csontos Attila

Sinkó Viktória

Borítókép:

Kántor Zoltán

Budapest, 2021

A Szent Margit Gimnázium fenntartója:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja - Magyar Tartomány

1085 Budapest, Horánszky u. 17.

www.megvaltosnoverek.hu

Igazgatói köszöntő

*„A gyermek vendég a házban,
akit szeretni és tisztelni kell –
sohasem birtokolni, hiszen ő Istené.”
(J. D. Salinger)*

Mi is számomra az iskola?

A családfogalom logikájához hozzátartozik, hogy az már akkor létezik, amikor még gyermekek meg sem születnek, és család akkor is, amíg a gyermekek fölcseperednek, és akkor is az marad, amikor a gyerekek kirepülve új, más családot alkotnak. Mert a család valójában: a két szülő, és azok egymás iránti szeretete. Valahogy hasonlóképp csatlakoznak a gyerekek az iskolához. Ők ott növekednek, bölcsébbé válnak. De tudnunk kell, és nekik is tudniuk kell, csak négy-hat évre része az életüknek az iskola, ez az iskola; majd aztán ők továbbállnak, egy kis darabkát visznek ugyan a diákevekből, mely beépül a felnőtt életükbe; de ők itt csak átmenetileg voltak azért, hogy a felnőtt életre készüljenek.

Így hát számomra az iskola a tanári kar.

Nem kizárva ebből a gyerekeket, hanem éppen otthont teremtve nekik. A tanári kar fölkészültsége biztosítja a diákok tudását. A tanári kar közössége az alapja a diákok közösségének. A tanári kar hívó közössége alapja diákok hitre nevelésének. Ha a tanárok tisztelik és szeretik egymást, úgy a diákok is hasonlóképpen fordulnak egymáshoz.

És így az óra a tanár.

A tanár fölkészültsége biztosítja a diák tudását. A tanár közösségre való nyitottsága segíti a diákok közösségének kialakulását. A tanár hívó élete kell, hogy minta legyen a diákok számára. Ha a diák szeretheti a tanárt, úgy a tanár a személyisége megteremt mindent, ami kell egy órához, és azon keresztül mindent megadhat neki, amire szüksége van a fejlődéséhez. Mindezzel a felelősséggel kell tudnia élni és bánni a tanároknak, a belőlük alkotott közösségnek, mely az iskolát jelenti, ahová szülők és gyermekek bizalommal beléphetnek – társsá válhatnak négy-hat évre.

Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató

Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk

„Bizalom és felelősségtudat”

Tanítva nevelünk. Nevelve evangelizálunk.

De egy igazi kamasz tart a nevelés szótól, még inkább az evangelizációtól. Tudjuk. Joggal. Mert direktben nem lehet. Ezért a jó tanár „suttyomban” nevel. Úgy, hogy néha még maga sem veszi észre. Matekórától rajzóraig. Ebédlőtől röplabdáig. Nagyritkán elejtett szóval – sokkal inkább tettel, személyiséggel, példával. Az, aki a tárgyat komolyan veszi, és ez átragad diákjára. Az, aki hitét megéli, és diákjait ezzel legalább keresővé teszi, mérlegelésre készíti. Az, aki számára az Istenadta tehetség érték, és diákjai kamatoztatni akarják azt..

A diák kritikus és éles szemű. Kiszúrja az ilyen tanárokat, az ilyen iskolát. Azt a tanárt és azt az iskolát, amely úgy segít a tehetség és hit, de legalábbis a nyitottságra készség kibontakoztatásában, hogy a mindennapi munkájában egy külső szemlélő először csak az oktatás minőségét látja.

De mi tanítva nevelünk. És nevelve evangelizálunk. Tanítva evangelizálunk. Ez a mi küldetésünk.

*Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató*

Tanárok - Munkatársak

Tantestületünk tagjai a 2020-21-es tanévben

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Almási Miklós	informatika	
Ávár Barbara	angol	10.e
Babos Péter	testnevelés	
Bajcsi Gizella	német	mk. vezető (német)
Balla Lajos	vizuális kultúra	
Bálint Katalin	hittan, német	11.b
Birosz Erika Alfonza SDR	hittan	
Büki Pál	olasz, történelem	
Caprioli, Alessandro	hittan	
Csaplár Kinga SDR	hittan	
Csepregi Csaba	testnevelés	mk. vezető (testnevelés)
Csikai Klára	angol	11.d
Csontos Attila	magyar	11.c
Csutka Éva	földrajz, testnevelés	9.nyd
Dr. Dósa Márta	francia, magyar	mk. vezető (magyar-ének), 12.b
Ferencziné Halmi Márta	fizika, matematika	9.c
Fumagalli, Carlo	hittan	
Furák Szandra	testnevelés	
Harsányi Éva	német	könyvtáros

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Hegedűs Szabolcs	ének-zene	
Holczmann-né Dr. Fehér Ildikó	angol, történelem	10.d
Holicsné Csejk Gabriella	fizika	
Horváth István	angol, történelem	12.c
Jávor Gellért	földrajz, történelem	DÖK segítő
Kaszásné Katona Györgyike	angol	
Keményné Orbán Krisztina	angol, magyar	12.d
Dr. Kerényi Lajos Sch. P.	hittan	
Király Ágnes	angol	
Kiss Orsolya	biológia, német	10.a
Kornylivné Dr. Máté Anita	angol, történelem	mk.vezető (angol); 7a
Kovács Eszter	magyar, olasz	11.a
Kóczán Gabriella Cs.	fizika, hittan	ig.h; mk.vezető (hittan)
Kővári Annamária	angol, orosz	
Kővári György	testnevelés	
Lobmayer András	biológia	ig.h; 8.a
Márkiné Solnay Márta	magyar, történelem	9.a
Mészárosné Trembeczki Mária	biológia	
Murányi Ilona	magyar	
Nagyné Margitán Gabriella	matematika	
Nagy Valter	néptánc	
Nosedáné Farkas Ágnes	angol	

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Nyíri Andrea	angol	
Oberrecht Ádám	ének-zene	
Dr. Orovica Márkné	fizika	mk. vezető (fizika)
Paréj-Farkas Katalin	történelem	iskolaitkár
Pákh György	matematika	10.c
Dr. Pável Rita	német	könyvtáros
Pethő-Gazdag Cecília	biológia	7.b
Pintérné Puskás Erika	német	
Reichardtne Szabó Marietta	fizika, matematika	12.a
Rébay Lajos	angol	
Rizák Emma	spanyol	
Seidler Gizella	informatika	9.e
Simonfai Teodóra	történelem	iskolaitkár; 9.a
Simó Bernadett	testnevelés	
Sinkó Viktória	informatika	
Dr. Sipossné Szabó Ildikó	matematika	8.b
Somogyi Mihály	kémia	mk. vezető (biol.-kémia)
Szabóné Fenyvesi Katalin	informatika, matematika	ig.h.
Szegedi E. Katalin	biológia, kémia	12.e
Dr. Szentgáli Zsolt	hittan, történelem	10.b
Szücs Anikó	fizika, matematika	
Tanai Róbert	ének-zene, spanyol	

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Tilless Béláné	magyar	
Dr.Timáriné Zsámbéky Mária	kémia	
Urbán Diana	fizika, matematika	mk. vezető (mat-inf);9.d
Dr. Urbányiné Farkas Dóra	matematika	11.e
Dr. Vasas Géza	magyar, történelem	mk. vezető (történelem)
Vámosi Judit	magyar, német	
Váraljai Katalin	református hittan	
Veszelovszki Balázs	földrajz, magyar, történelem	9.b
Vízhányó Zsolt Sch. P.	matematika	igazgató

Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak

Fábián Balázs	rendszergazda
Manga József	laboráns
Szarka Bence	laboráns
Szilágyi Péter	oktatástechnikus
Varga-Etele Orsolya	iskolapszichológus

Technikai munkatársak

Atyafi Bálint	üzemeltetési vezető
Ádám Attiláné	konyhai alkalmazott
Balogh Gyuláné	konyhai alkalmazott
Bernula Zsuzsa	gazdasági vezető
Bodony Béla	portás
Csikota Renáta	konyhai alkalmazott
Domak Sándorné	takarító
Hegedűs István	portás
Horváth Gábor Miklós	portás
Horváth Mária	takarító
Kecskés Béláné	takarító
Kosztik Andrea	takarító
Kovács Andrea	takarítási csoportvezető
Kozma Ilona	konyhai alkalmazott
Körmendi Attiláné	takarító
Kövesdi Mihály	portás
Margit Tamásné	takarító
Markovics Tamásné	bérszámfejtő, tb-ügyintéző
Mezey Gyöngyvér	pénztáros
Mészáros Sándor	karbantartó
Nagy Mihály	portai csoportvezető

Pourné Jőrös Andrea	üzemeltetési ügyintéző
Rácz Anna	takarító
Szabó Istvánné	takarító
Szabó Krisztina	takarító
Szabó Miklós	karbantartó
Tóth József	takarító
Velis József	konyhai csoportvezető



A tanév eseményei

A 2020-2021. tanév programjai, eseményei

Augusztus	31.	Tanévnyitó nevelési értekezlet
Szeptember	1.	Veni Sancte
	7–9.	Szülői értekezletek
	24–25	Tanulmányi kirándulások
	28.	A gólyahét kezdete
Október	8.	Magyarok Nagyasszonya közös szentmise
	22.	Iskolai ünnepség – osztályfőnöki órák keretében
November	9.	Távoktatás kezdete (9–12. évf.)
	24., 26.	Tanári fogadóórák
	28.	Online nyílt nap
December	18.	Osztálykarácsonyok
Január	6.	Vízkereszt közös szentmise (7–8. évf.)
	18.	Szent Margit-nap
	22.	Első félév vége

Február	3. Félévzáró nevelési értekezlet
	8–10., 15–16. Szülői értekezletek
	17. Hamvazószerda
	közös szentmise (7–8. évf.)
Március	8. Távoktatás kezdete az egész iskolának
Április	13., 15. Tanári fogadóórák
	30. Virtuális ballagás
Május	3–5. Írásbeli érettségik magyar nyelv és irodalomból, matematikából, történelemből
	10. A jelenléti oktatás újakezdése
	21. Tanulmányi kirándulás
Június	14–17. Szóbeli érettségi vizsgák
	15. Utolsó tanítási nap
	18. Te Deum
	Virtuális bizonyítványosztás
	19. Tanévzáró nevelési értekezlet

Muravidéki kirándulás

Osztályunk és több más diák az iskolából – az eredeti tervek szerint – március végén kirándult volna a Muravidékre, háromnapos osztályhétvége keretében, amelyre sajnos a koronavírus és a terjedése miatt bevezetett korlátozások miatt nem kerülhetett sor. A Rákóczi Szövetség jóvoltából azonban a támogatásunk megmaradt, és alkalmasabb időt keresve, felhasználhattuk azt az út finanszírozására.

Így esett a választásunk egy „nyári táborra”, amelynek keretében az Őrség és a Muravidék szépségeit kereshettük fel csapatunkkal 2020. július 3–6. között, egy négynapos hétvége keretében. Célunk ismételten az volt, hogy a diákok találkozhassanak a külhoni magyarsággal, és megismerhessék a határon túli magyarokat, életüket, valamint az épített és természeti örökséget. Erre azonban – betartva a hatályos utasításokat – korlátozottabb módon és nagyon jól szervezetten került sor.

A hosszabb utazást igyekeztem úgy szervezni, hogy rövidebb-hosszabb megállók legyenek, amelyeken az utunkba eső nevezetességek megtekintését tűztük ki célul. Ezzel nemcsak földrajzi, de irodalmi-történelmi ismereteinket is bővíthettük.

Első megállónk Abdán volt, a Rábca partján, ahol Radnóti Miklós és mártírtársainak kivégzési helyén koszorúztunk és emlékeztünk. Itt rövid, rendhagyó irodalomóra keretein belül beszéltem nekik a költőről, méltattam őt irodalmunkban való vezető szerepe alapján.

Második megállónk Csorna volt, ahol a Premontrei Látogatóközpontba mentünk. Itt megtekintettük a kiállítást, a templomot, végül pedig kötetlen beszélgetésben találkozhattak a diákok kedves idegenvezetőnkkel, Ignác testvérrel, premontrei szerzetesjelölttel.

Harmadik megállónk a jáki templom volt, ahol dr. Rátkai László plébános atya vezetett körbe minket a templomon kívül és belül, megmutatva a szépségeket, majd imádkoztunk a templomban.

Második napunk a vassüggöny mentén haladt. Elsőként a rónoki templomhoz



mentünk fel, amely pontosan a trianoni országhatár mellett áll. Megrázó volt hallgatni dr. Takács Gyula plébános atya hiteles szavait a templom sorsáról, és jó volt bent énekelni a Himnuszt a gyönyörű templomban. Ezt követően a Szalafő-Pityerszerben található szabadtéri múzeumba mentünk, ahol a közös

idegenvezetés és múzeumlátogatás után kincskereső játékban vettek részt a diákok, nagy-nagy örömmel és lelkesedéssel. Ezt követően közösen réteseztünk, megkóstolva az Őrség rejtett ízeit, majd a hármashatár felé vettük az irányt. A



felsőszölnöki hármashatáron aztán találkozáskor a két szomszédnép (osztrák, szlovén) tagjaival eszünkbe jutott a trianoni sors, különösen is a talapzaton lévő dátum: június 4. kapcsán. A délután itt, a hármashatár közelében telt, ahová a helyiek segítségével és vezetésével mentünk fel. Hazafelé felkerestük a szentgotthárdi Brenner János Kápolnát is, megismertetve a fiatalokat a vértanú szent életével.

Harmadik napunkat a Muravidéken töltöttük. Reggel – vasárnap lévén – Őriszentpéteren vettünk részt szentmisén, majd a velemeri templom megtekintése után érkezünk Lendvára. Itt az első program a vár megtekintése volt. Elsőként egy kisfilmben néztük meg a Muravidék és Lendva történetét

és rejtett kincseit, amelyeket aztán a múzeum kiállításán is láttunk. Tetőtől talpig, azaz a pincétől a padlásig bejártuk a múzeumot, megismerve a város fontos történetét. Ezt követően a főtéri templomba mentünk, majd a templom melletti Szent István-szobrot koszorúztuk meg közösen. A délután további része a városban telt, szabadprogramban fedezhették fel a diákok a muravidéki magyarság egyik központját, találkozási ponttal a helyiekkel is. A kora estét a szálláshelyünkhöz közeli Vadása-tónál töltöttük, ahol fürdőzésre és játékokra is lehetőség nyílt. Innen a tanösvényen menve értünk a szállásra, ahol a vacsora után táborűz mellett mondták el a diákok gondolataikat a táborról, felidézve a legszebb és legemlékezetesebb pillanatokat is.

Negyedik napunk, ami a hazautazás napja is volt egyben, még két szép látnivalót tartogatott. Utunk Csehimindszentre, Mindszenty József bíboros-hercegprímás szülőfalujába vezetett, ahol a templomban kezdtük a látogatást. Itt Fukszberger Imre polgármester úr, a Bíboros Atya rokona fogadott minket, aki szeretettel beszélt a településről és a Bíboros Atyáról, kedves szavai a diákok között is sikert arattak. Majd a szülőházba mentünk, ahol szintén kedves fogadtatásban volt részünk, idegenvezetőnk megismertetett minket Mindszenty bíboros atya életével, szenvedésével, mártíromságával. A koszorúzás és közös tiszteletadás után elköszöntünk kedves vendéglátóinktól, majd hazafelé vettük az irányt. Utolsó megállónk a tési szélmalmoknál volt, melyek látványa szintén nagy sikert aratott a diákság körében. Fáradtan, de lélekben feltöltődve értünk haza a kiváló programról.

Úgy gondolom, hogy ezek az utak mind-mind segítenek abban, hogy a

diákokban tudatosuljon az, amit a tanórán is elmondunk: a magyarság határai nem érnek véget az országhatároknál! Látták, hogy határ-határok mentén kanyargunk, és magyar szót hallunk mindkét oldalon. Így bebizonyosodtak a fenti sorok mindenki számára, és a diákok fejlődhetek világnézetükben, magyarságtudatukban, európaiságukban.



Szeretnénk köszönetet mondani a Rákóczi Szövetségnek, ami immáron sokadszorra nyújt lehetőséget, hogy a magyarságunkat nemzeti ünnepeinkhez, évfordulóinkhoz kapcsolódóan külföldön is, a külföldi magyarokkal is megélhessük! Nagy-nagy köszönet a lehetőségért!

*Veszelovszki Balázs,
a 9.b osztályfőnöke*

Kirándulás Ópusztaszerre és a Felső-Mátrába

Őszi kirándulásunk első napja közösen telt a 9.a osztállyal, akikkel Ópusztaszerre utaztunk. A napot a Feszty-körkép megtekintésével kezdtük, majd „Szeri hétpróbán” vehettek részt a diákok, amelyben ügyességi és műveltségi feladatok is voltak (pl.: gólyalábas játék, íj, teszt). Ezt követően szabadidőt kaptak a park területén, majd közösen imádkoztunk Carlo atya vezetésével Szent Gellért püspökhöz, mivel az ő ünnepe volt aznap. Végül a diákok az általunk összeállított tesztet töltötték ki a park területén, amit a hazaérkezéskor értékeltünk és jutalmaztunk. Ezzel lehetőség nyílt az emeleti kiállítások (a Feszty-körkép születése, századfordulós korzó, panoptikum) megismerésére is. A program tartalmas és nagyon gazdag volt, nagyon örültünk a diákokkal, hogy hosszú idő után újra együtt lehetnek és kirándulhatunk végre.

A második kirándulás napunkat a Mátrában töltöttük a Rákóczi Szövetség



jóvoltából. Délelőtt csatlakoztunk a 10.d osztályhoz, akikkel Mátraverebély-Szentkúton, nemzeti kegyhelyünkön vettünk részt szentmisén. A rövid szabadprogramot követően Pásztón fagyiztunk, majd indultunk tovább a



Mátrába. Elsőként Kékestetőre mentünk fel, ahol a tévétoronyból csodáltuk meg a látványt, majd közös képet készítettünk a legmagasabb pontot jelző kőnél. Lefelé jövet Mátraházán álltunk meg, ahol nagyon finom lángost ettünk ebédre, végül pedig indultunk hazafelé. Utunk következő állomása az Adrenalin Park volt, ahol egy-egy kört mehettek a diákok a bobon, ez hatalmas sikert aratott körükben, végül pedig a buszunk üresen ment Sástóra, mi pedig a libegővel mentünk le, szintén nagy öröm közepette. Leérve rövid sétát tettünk a tó körül, utána mentünk a gyöngyösi állatkertbe. Itt zártuk a napunkat, ahol sok érdekességet megtudhattunk az állatokról a gondozójukkal beszélgetve. Játékot, vagyis tesztet ezúttal is kaptunk, és szintén jutalmazásra került sor a nap végén.végén.

*Veszélovski Balázs,
a 9.b osztályfőnöke*

Rákóczi és Mindszenty nyomában Nyugat-Nógrádban

Iskolánk 9.b osztálya az idei osztálykirándulást a Rákóczi Szövetség támogatásával szervezte meg. A vállalásunk között szerepelt, hogy felkeressünk egy, a XX. századi történelmünkhöz kapcsolódó emlékhelyet is. Választásunk – az idén tanult koraújkori magyar történelem tananyaga miatt – Szécsényre, Rákóczi városára esett, amelyet kiegészítettünk két Mindszenty-emlékhellyel: a rétságival és a felsőpetényivel.

Utóbbi azért nevezetes, mert a felsőpetényi kastélyban raboskodott 1955 végétől



1956. október 30-án kiszabadulásáig a Bíboros Atya. Bár a kastély elhanyagolt, de – a jelzések szerint – felújításra váró állapotban volt, mégis megrendítő látványt nyújtott ódon állapotában, a lombok közé megbújva. Igazán emlékezetes maradt számunkra. A rétsági emlékhely pedig azért kapcsolódik ide, mert a rétsági páncélosok szabadították ki Őt a rabságból, Pallavicini Antal őrnagy vezetésével. Számunkra rendkívül fontos a Mindszenty-kultusz, ezt mutatta a tavaly nyári

kirándulás is, amely során ellátogathattunk – szintén a Szövetség jóvoltából – Csehimindszentre, a Bíboros Atya szülőfalujába. Így érkeztünk meg a felsőpetényi kastélyhoz, ami a Mindszenty-kultusz meghatározó állomása. A fák között található, egykor szebb napokat látott kastély a maga elhagyatottságával is megrendítő látványt nyújtott, és a diákokat is megérintette. A kastély emléktáblájánál lévő koszorúk sokaságát mi is gyarapítottuk saját koszorúnkkal és emlékszalagunkkal, amit a diákok helyeztek el az emlékhelyen. Előtte néhány mondatot beszéltem nekik Mindszenty bíboros történelmi nagyságáról, szerepéről, megpróbáltatásairól és rendíthetetlen hitéről. Reménykedünk a mielőbbi boldoggá avatásában!

A Szécsényben tartott programot a ferences templomban és kolostorban kezdtük, ahol a kolostor és a sekrestye részének megtekintése után szentmisén vettünk részt, amit Portik Lukács Lóránt helyi ferences atya vezetett, rendkívül



barátságosan szólva a diákokhoz. Az osztály több tagja is ministrált és felolvasott a szentmisén, az osztály tehetséges, utolsó éves orgonista-kántora, Simon Tibor pedig végig orgonált a szentmisén.

A csoport ezt követően két részre oszlott, egyik fele a kastély gazdag kiállítását tekintette meg, a másik rész a Tömlöcbástya szabadulószobában volt, aztán cseréltünk. A programot közös ebéd, majd a városi szabadprogram követte.

Hazafelé jövet megálltunk a „legbátrabb városban”, Balassagyarmaton, ahol az idő szűke miatt most csak fagyiztunk egy kézműves cukrászdánál, ami igazán nagy sikert aratott a diákok körében. Balassagyarmat látnivalóit egy későbbi alkalommal szeretnénk majd részletesebben is megismerni.

Az esti órákban értünk haza fáradtan, de lélekben rendkívül feltöltődöttek. Én azt hiszem, hogy ebben a kirándulásban nem annyira a látnivalók és a tartalmas idegenvezetések, sokkal inkább az együtt töltött idő, az újratalálkozás és az együttnevetés pillanatai maradnak meg, és ez, ilyen hosszú kényszertávollét után így van rendjén. Öröm volt látni a diákok arcán ezt az örömet!

*Veszelovszki Balázs,
a 9.b osztályfőnöke*

Látogatás az Országházban

Osztályunk immár másodízben járt az Országházban, ehhez idén a június 4-ei nemzeti összetartozás napja adta a lehetőséget. Néhány szóban elmeséljük, hogy mit láttunk ezen a rendhagyó látogatáson ott, a Nemzet Főterén, a Kossuth téren.



Napunkat szokásosan az iskolában kezdtük egy matematika dolgozattal, majd ezután izgalomtól fűtve elindultunk a parlamenti rendhagyó történelemóránk helyszínére. A Kossuth térre metró és villamos használatával jutottunk el, ahol kezdetét vette a történelemóra, egy rövid ismertetéssel az 1956-os forradalmat kiváltó okokról és a forradalom tényeiről.

Az idegenvezető hölgy a Kossuth téri sortűz részleteiről beszélt, majd ismertette velünk a forradalom lefolyásának főbb állomásait. Innen utunkat a forradalomról szóló kiállítással folytattuk, amely a Kossuth tér alatt található.

Itt megtekinthettünk egy 3D animációval készült T-34-es orosz gyártmányú harckocsit. A korszerű kiállítás többi része az 1956. október 25-ei sortűzet és más eseményeket bemutató filmekből, korhű ruhákkal és fegyverekkel berendezett vitrinekből áll.

A tartalmas kiállítás után továbbhaladtunk, hogy megnézzük a trianoni békediktátum 100. évfordulójára állított emlékművet. Ez egy 100 méter hosszan elnyúló folyosó, amelynek két oldalán fekete márványlapokon a régi Nagy-Magyarország összes települése fel van tüntetve, ezzel is jelképezvén a nemzet összetartozását. Itt egy QR-kód beolvasása után különböző településeket kereshettünk meg. Osztályfőnökünk már előre felhívta erre a figyelmünket, így mindenki úgy érkezett, hogy a családjához köthető 2-3 település nevét megkeresi, lefotózza.



Ezek után a napsütést élvezve áthaladtunk a Kossuth tér szürke kövezetén, az előttünk elterülő Országház fenséges látványában gyönyörködve. Ezt követően a

Parlament robusztus árnyékában várakoztunk, majd pár perc után bemehettünk az épületbe.

Bent megcsodáltuk a gyönyörű Díslépcső-csarnokot, ahol a nem túl jó fényviszonyok és a sok ember ellenére megörökítettük látogatásunkat egy csoportképpel. Rögtön ezután továbbhaladtunk a kupolacsarnokba. Itt megtekinthettük a csodálatos Szent Koronát, tanúi lehettünk egy őrsváltásnak is. Felnézve a kupolába, az ott lévő, már ismert és tanult királyainkat, uralkodóinkat is sikerült beazonosítanunk a jelképeik által.

Látogatásunk méltó zárásaként tiszteletünket tettük a Kossuth-szobornál, ahol szintén készítettünk egy közös képet, majd elmentünk fagyaltozni a közeli Szamos cukrászdába. Hazafelé ismét villamosra szálltunk, hogy visszaérjünk hittanórára. Volt miről mesélni Alfonza nővérnek a látogatás után!

Ez a kirándulás is helyet kap a szép emlékek tárában. Köszönjük az iskolavezetésnek, hogy engedélyezte a részvételünket, a Rákóczi Szövetségnek és az osztályfőnökünknek, hogy sikerült bejutnunk az 1000 diák közé, akik részesei lehettek a programnak!

*Germuska Nándor és
Palatinus Bence
9.b osztályos tanulók*

Evezés a Körösökön

Mikor fényképeket akartam válogatni a túráról, akkor döbbsentem rá, hogy ez meglehetősen nehéz feladat lesz, hiszen alig van olyan fotó, amelyen a diákok „normálisan” föl lennének öltözve, ez a néhány nap volt ugyanis a 2021-es nyár legforróbb időszaka. A forróság alaposan rá is nyomta a bélyegét a táborra, és bár kétségkívül nem az evezése lett a főszerep, a hangulat azért nagyszerű volt. Ahogy a költő mondja: a vonat nem vár. Ezt a saját bőrén tapasztalta meg az egyik táborozó, akinek pontatlansága miatt önállóan kellett megoldania a Békéscsabára való lejutást. Mi, többiek, kellemesen utaztunk a klimatizált vasúti kocsiban, de talán ez is volt az utolsó alkalom, amikor emberhez méltó hőmérséklet vett körül minket. A békéscsabai vasútállomásról busszal utaztunk Békésre, majd egy rövid sétával értük el a Dánfoki üdülőközpontot. Útközben megpróbáltuk bevezetni a fejünket egy kútnál, de mint kiderült, 70 fokos gyógyvíz jött belőle...



Óriási szerencse volt, hogy a tábor területén valamelyik Körös egy holtágából

kiváló strandot alakítottak ki, így az első nap programjával nem is kellett többet foglalkozni. [Elméletileg biciklizni mentünk volna, de a helyi szervezők megfélekeztek rólunk.] De sebj, hiszen ismétlem: trópusi hőség volt. Másnap viszont úgy döntöttünk, hogy mégiscsak evezni jöttünk, szóval: „tengerre”, magyar! Fölfelé indultunk el a perzselő késő délelőtti órákban, és bár Szanazug volt a kitűzött cél, mi csak a dobozi hídig jutottunk, melynek árnyékában hűsöltünk egy keveset, majd visszaeveztünk a táborba. Sodrás alig volt, szóval csorogni nemigen tudtunk. A hajókat bérbeadó helyi szervező elmondta nekünk este, hogy a biciklitúrás csapatból többeket a békéscsabai kórházban ápolnak napszúrás miatt. Szerencsére mi ezt megúsztuk. Szerintem a túrán részt vevő fiúk egyetértenek velem, hogy a nap fénypontja este köszöntött be, mikor Békés központjában óriás kivetítőn megtekintettük a Németország–Magyarország Európa-bajnoki labdarúgó mérkőzést. A válogatott remek játéka sajnos továbbjutást nem érdemelt, de így legalább picit lehűtve maradtak a kedélyek. Csütörtökön újra evezésre adtuk a fejünket. Ezúttal „lefelé”, Köröstarcsa irányába indultunk. A célt ugyan nem értük el, de ezen a szakaszon már sokkal vadregényesebb volt a táj, néha-néha még árnyékban is tudtunk haladni. Péntekre már csak a Budapestre való visszautazás maradt, amit hősiesen abszolváltunk két klimatizálatlan vasúti fülkében.

Csontos Attila,
a 11.c osztályfőnöke

Vízi vándortábor a Szigetközben

Szép, meleg, nyári napon 8:50-kor a Déli pályaudvarnál találkozott a csapat (26 diák és 3 pedagógus), ahol a Győrbe tartó vonattal utaztunk majdnem két hosszú órát, amely főleg a MÁV-nak köszönhető hideg légkondicionálás miatt volt hosszadalmas. Győrből külön buszjáratral 45 perc alatt megérkeztünk első táborhelyszínünkre, Dunaszigetre, ahol felépített, hatalmas katonai sátrak vártak minket, kettőbe a fiúk, kettőbe a lányok költöztek be.



Mindenekelőtt megismerkedtünk segítőinkkel: egyrészt Bíró Ottó bácsival, aki a helyi tábor gondnoka, valamint az egész vándortábornak a mindenese, másrészt két fiatal túravezetőnkkel, Horváth Mártonnal (23) és Horváth Gellérttel (21), akik fiatalos jókedvvel fogadtak minket. Ottó bácsi tájékoztatóját követően megebédeltünk, átöltöztünk, s felvettük az evezőnket és a mentőmellényünket,

melyek egész héten át hű társaink voltak.

14 órakor indultunk a folyópartra, amely egy holtág, azaz gyakorlatilag sodrás nélkül, biztonságban gyakorolhattunk. A rövid elméleti oktatás után nyolc csapatra oszlottunk, ugyanis nyolc darab négyfős hajónk volt. A kormányosok a két túravezető, a három tanár, a diákok közül pedig Berci (a kajakos múltjával), valamint Miki és Marci voltak. Kb. két és fél órát eveztünk, nagyon kellemes felhős-napos időben, félúton még strandolásra is volt lehetőségünk a kellemesen meleg vízben.



Miután visszaértünk a táborhelyre, 18 órakor következett a finom vacsora (paradisomleves és sült csirke rizzsel). Tisztálkodási szünet után mindenki választhatott, hogy beszélget vagy Lobmayer tanár úr gitáros kíséretével énekel. Késő este egy közös esti imával zártuk az első izgalmas napunkat.

Másnap reggel 7:30-kor volt ébresztő, 8:00-tól pedig egy bőséges reggeli várt minket, mely után mindenki elkészítette a saját napi úti csomagját. 10 órakor

indultunk el, s 20 perc gyaloglás után értük el azt a vízpartot, ahol a tegnapinál nagyobb, hatfős csónakok vártak minket. Ezúttal az „ofő úr” osztotta be a csoportokat, így talán kevésbé volt vidám a hangulat a hajókban, de amikor kikötöttünk, már mindenki felélénkül.

Kétszer kötöttünk ki. Az első alkalommal egy mesterséges zúgót és hallépcsőt néztünk meg. Fantasztikus volt látni, ahogy zubog le a víz! A második megállónál hosszabban időztünk, ugyanis itt egy nagyon jó szórakozási lehetőségre hívták fel a figyelmünket a túravezetőink: a folyó ezen szűk szakaszán olyan sodrás volt, hogy ha a mentőmellényben felfeküdtünk a vízre, a folyó magától levitt minket száz méterrel lejjebb. Ez az „úsztatás” néhányaknak annyira tetszett, hogy több kört is tettek, közben erről díjnyertes, klassz videók is készültek.

Úgy értünk vissza, hogy vacsora előtt volt még időnk egy jó nagy strandolásra,



ugrálással, majomhintával együtt. A vacsora mindenki legnagyobb meglepedésére spagetti volt, mely után még egy kis röplabdázás és gitáros

éneklés is belefért az estébe.

Vasárnap a reggeli után átsétáltunk a közeli templomba, ahol Lupus atya celebrálásával vettünk részt a vasárnapi szentmisén, melynek keretében egy keresztelőt is tartottak („egy pogánnyal kevesebb, egy keresztennyel több lett”), a mise végén pedig ünnepélyesen átadtuk az osztály által a helyi cserkészotthon megnyitására gyűjtött összeget. A szentmise után lehetőségük volt még meghallgatni Lupus atya külön nekünk szánt lelki gondolatait, melyek mindannyiunk számára tanulságosak voltak.

A délutáni nagy melegben indultunk el a csónakokhoz, ahol az előző napi csapatbeosztással hajóztunk egy rövidebb (12 km-es) szakaszt, benne két izgalmasabb bukóval, amelyeknél szerencsére senki nem borult be. Kisbodakon kötöttünk ki, melynek jól kiépített kempingjében a következő két éjszakát töltöttük. A finom vacsora (hideg meggy leves, rántott csirkemell) után a legtöbben a foci EB nyolcaddöntőjét (Belgium–Portugália) néztük meg egy nagy kivetítőn, azonban a meccs nem volt túl izgalmas.

A hétfői bőséges reggeli (rántotta) után 10 órakor indultunk egy igazi szigetközi vadregényes túrára, ezúttal szabad csapatbeosztással. A nem túl hosszú, de annál szebb evezés közben fürödtünk a csodaszép (és hideg) kisbodaki tóban is. Korán visszaértünk, ami nem is volt baj, mert egy rövid pihenő után közösen nekifogtunk a vacsoránk (paprikás krumpli) elkészítésének, amely után néhány lánynak köszönhetően palacsintát is ehettünk.

A következő napon szegényesebb reggeli után össze kellett pakolnunk, mert újabb táborváltásra került sor, de szerencsére a hátizsákjainkat autóval átszállították

Ásványráróra. Ez a vízitúra volt biztosan a leghosszabb és legnehezebb mind közül. 10:30-tól 17 óráig voltunk a szabadban, volt benne három átemelés, egy bukó és egy kényszerű visszafordulás miatt bő 30 perc árral szemben tűző napon való evezés tűző napon, ami igazán embert próbáló volt mindannyiunk számára. Az új táborhelyünk, az ásványrárói kemping az eddigi legmodernebb volt: röplabda- és focipálya, pingpongasztal, biliárd, csocsó, ingyenes wifi, büfé, jól kiépített vizesblokk és persze kivetítő az esti meccsekhez. A hely hátránya viszont a rengeteg szúnyog és bögöly, amelyektől egy perc nyugtunk sem lehetett. A vacsora formabontó módon főzelék, méghozzá borsófőzelék volt sült virslivel.

Szerdán a kedves túravezetőink úgy döntöttek, egy könnyített programot szerveznek nekünk: csak 11 órakor indultunk, s egy rövid evezés után már ki is kötöttünk egy gyönyörű kis öbölhél, ahol egy stégről ugrálhattunk is. Jó kis pihenőnk után megnéztük a közeli hallépcsőt, ezt követően visszajöttünk a kikötőbe, aki akart, visszatért a kempingbe, néhányan pedig kipróbálták a SUP-ot, illetve az egyszemélyes kajákat.

Az „utolsó vacsora” gulyásleves és szilvásgombóc volt, mely után este megérkezett egy kisebb vihar széllel és esővel, emiatt csak a fedett helyen lévő szórakozási lehetőségekkel, valamint a sátoron belüli beszélgetésekkel üthettük el az időt.

Az utolsó napra a vihar jól lehűtötte az időt, de nemcsak emiatt döntöttünk úgy, hogy már nem megyünk vízre, hanem gyalogos kultúrprogrammal töltjük a délelőttöt. 10 órakor indultunk, felkerestük a falu szélén lévő 18. századi szép kálváriát, amely az ország első háromszög alaprajzú építménye. Visszafelé bemehettünk a helyi katolikus templomba, ahol közösen imádkoztunk, s

egyeseivel mindenki megköszönte a Jóistennek mindazt, amiért a leghálásabb volt a tábor során.

Délben megettük az úti csomagunkat, majd még egyszer összegyűltünk, hogy megbeszéljük az egyhetes táborral kapcsolatos pozitív és negatív élményeinket, tapasztalatainkat. Fél kettőkor jött értünk a külön busz, mely bevitt minket Győrbe, ott átszálltunk a (sajnos kb. félórát is késő) vonatra, ahol ismét fagyos körülmények között utaztunk.

Nagyon tartalmas, sportos és minden szempontból kifogástalan egy hetet töltöttünk el együtt a szigetközi vízi vándortáborban. Köszönjük Lobmayer András osztályfőnök úrnak a rengeteg szervezőmunkát!

*Jávor Gellért,
a 8.a osztály tanára*

Zarándoktábor Tatáról Márianosztrára

Az elmúlt tanévben viszonylag keveset találkoztunk élőben egymással, és szinte hozzá is szoktunk, hogy ki sem mozdulunk a szobából, úgy jártunk be virtuális tájakat. A belső utazáshoz azonban nem ez a legmegfelelőbb helyszín. Ezért úgy döntöttem, szervezek egy zarándoklatot az MSZKI Zarándok Tábor segítségével augusztus 11. és 17. között.

Az útvonal 102 km hosszú volt, ám igencsak sok emelkedőt rejtett magában. A legkeményebb szakasz a harmadik napon várt ránk, mikor a Gerecse második legnagyobb hegyét, a Nagy-Getét kellett megmászunk. Külön nehezítésnek számított, hogy a csomagunkat végig magunk cipeltük. Hogy az utat igazi zarándoklattá tegyük, készítettünk egy keresztet, melyre szalagokat kötöttünk a szándékainkkal. Igyekeztünk, hogy mindenki vigye egy kicsit az úton. A hat nap alatt szépen összekovácsolódott a 14 fős csapatunk. Utunk során Vértestolnán, Péliföldszetkeresztén, Keszölcön, Esztergomban szálltunk meg. Megismerkedtünk három szerzetesrenddel, a szaléziakkal, a ferencesekkel és a pálosokkal. A zarándoklatunk lelki íve az útra keléstől a remeteségen és a boldogságkeresésen át az ajándékká válásig húzódott. Közben megismertük „gyökereinket” és „szárnyainkat” (vagy azok hiányát), tartottunk csendes szakaszokat, közösen imádkoztunk reggel és este, illetve esténként megosztottuk lelki élményeinket. Természetesen a játék sem maradt el. A sivatagi meleg a vízkészletünk beosztását, a hosszú utak a lábunkat tették próbára. A szállásokon

alkalmazkodnunk kellett egymáshoz. Az út végére azonban mindenki úgy gondolta, hogy érdemes volt eljönni, csodálatos tájakon járni, befelé figyelni és másokat megismerni.

Csapatunk terve, hogy a jövőben Márianosztráról indulunk, és Mátraverebély-Szentkutat célozzuk meg.

Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

Gondolatok

Iskola vs Kovid

2020. november 22.

Annyira nevetségessé teszi bűneinket

a Teremtő.

Mert ahhoz, hogy bántsunk, hogy öljünk,

nem kell bomba, nem kell szamurájkard,

de még csak egy pofon, vagy rossz szó sem.

Elég egy icipici lény, vagy mi.

Hát nem sokkal profibb és istenien groteszk?

De a Teremtő segít is.

Rájöhetünk arra, hogy egymásért vagyunk,

hogyan az egymás iránti

szelídségünk és tapintatunk,

figyelmünk és felelősségünk,

és az Istenadta,

tökéletesíthető iskolás tudásunk van

arra hivatva,

hogyan tanulásunkkal, tudásunkkal

megteremtsük a gyógymódot
és majdan a biztonságot
nevetséges, bűnös világunkba
- meg egy kicsi jólétet és örömet
mindannyiunk életébe.

Mert aki adja a kovidot,
az adja hozzá a
megszerezhető tudást is.

És higgyük el.
Az igazi vakcinát
nem csak atomokból és molekulákból,
hanem Platóból és Pitagoraszról,
Radnótiból és Szent-Györgyi Albertből,
tanárokból és diákokból gyúrják össze.

Tanuljunk, és majdan
használjuk tudásunkat arra,
amire hivatva van –
amire hivatva vagyunk.

Tanuljunk,
és majd használjuk tudásunkat arra,
amire valójában hivatva van.



A monitorról – a távoktatásról

2021. március 10.

Kedves Olvasó!

Próbálok úgy mondani, hogy ne fájjon.

Mert a szó szűrása szelíd,
melynek vakcinája nem hagy
nyomot a karon;
csak magadon;
ha hagyod.

Tehát hogy is volt?

Régen volt, de azért igaz volt.

Emlékszem, amikor még nővérem is, a legidősebb is olyan kicsi volt, hogy a múlt és jövő még neki is egy percre tartott - fél perc ide, fél perc oda; amikor még olyan kicsik voltunk, hogy mindahányan, együtt, mind a négyen, elférünk egy kis kereveten; akkor édesapánk, isten tudja milyen indíttatásból, boltba ment, és elhozta nekünk a Napot. Gondosan kicsomagolta, utasítását elolvasta, majd mindnégyünket rendben egymás mellé lepakolt a vörös kis kerevetre, majd valami kis sötét, mókás kis szemüveget húzott a szemünkre, aztán még be is

besötétített és elővette az isteni tudást, a LÁMPÁT.

Talán gatyában voltunk, de ha abban sem, nem számít, nem nyitott ránk a gyermekvédelem és egyik oldal sem; mi pedig ott ültünk izgalommal és tátott szájjal néztük a kvarcot, ahogy az rendíthetetlen lámpázott ránk, puha bőrünkre, és jólesően áztunk a fényben. És barnultunk, sorra mindahányan, és termelődött hófehér, finom bőrünk alatt az a sok kis barna D vitamin, vagy mi; és mi idővel izegtünk-mozogtunk, de nem szóltak ránk, mondván legalább mindenét éri az a csodálatos kvarc, és mi csak ültünk és jó volt egymás pihe-puha bőrét érezni, és jó volt, hogy ott volt a család, békében, együtt barnulva a méteres télben, amikor az a mindent betakaró hó még az ablakokra is rátelepedett, és nemhogy szikrázta volna, de el is nyelte még azt a kevés fényt is, mely a szürke felhőkön átszökött; de mi bent ott csak ültünk csendben, izegve-mozogva, fészkelődve, megadón a mindenható lámpa előtt, ahogy az sugározta ránk a kvarcot, a napot, amiből aztán D vitamin lett vagy mi, és csak ültünk, ültünk és ültünk, és valami megfoghatatlan csoda folytán átragyogott ránk a kvarc, át a fény, a bőrünk alá, egészen a csontvelőig, és mi csak egyre barnultunk és bámultunk és egyre termelődött bennünk az a varázslatos D vitamin. Még azunk is barna lett, aminek nem lett volna fontos, de kit érdekelt, ha jó volt együtt, édesapa, édesanya és a négy izgó-mozgó proles, és csak jött és jött sugár, és mi csak ültünk és barnultunk a nagy semmittevésben, a jóleső bambulásban, az ártatlan, monoton sugárözönben, amely mégis átvarázsolt bennünket, és csak barnultunk,

barnultunk és termelődött a sok kis D vitamin, és semmit sem kellett tennünk, és mégiscsak termelődött a D vitamin és élet.

Ültünk és ültünk, és az a sok kis kvarc belénkszállt, és átalakult. D vitaminná, vagy mivé; talán, talán az Isten tudásává, mely görbe vonalakkal is egyenesen ír, mely a görbe-gurba lábakat is kiegyenesíti - mellyel akkor is tudást és életet teremt, ha mi csak öntudatlan-tétlen növekedünk.

Talán ennyit a múlttól.

Most már csak annyit szeretnék mondani, kedves Olvasó, nem sokat, csak annyit: a monitor nem kvarclámpa. Ami abból jön, az csak a tanár szava. És D vitaminná, vagy mivé - mondjuk tudássá - hogy hogy is alakul?

Tudod te azt jól.

És kérek, ne bizakodj, ha most nem barnulsz, akkor a nyár sem fog barnítani...

Profán analízis – a döntéshozatalról

2021. május 04.

Nem mondanám,
hogy Édesapám bölcs ember.
De azt sem, hogy nem.
Csak amolyan apa,
mint bármely Édesapa
kilencvenen innen, de nyolcvanon már túl.

De azért megtanultam ezt-azt.
Emlékszem, majd ötven éve, kisgyerekként,
egy péntek délben,
mikor túlettem volna magam,
elvette előlem az ételt, mondván:
teli hassal nem megyünk bevásárolni,
mert mindenki éhen marad.

Később megfogadva tanácsát
csak „turkáltam” az ételt
egy másik pénteken,
amikor rámszólt:

egyél fiam, mert
éhes bevásárlás után csak kidobjuk az ételt.

Azt is mondta egy méhészkedés során,
egy pörgetéskor:
Hagyd fenn a hálót a fejedén,
mert megbüntetik a vakmerő embert.

Majd télen, etetéskor:
Fiam, aki nem húzza le a kesztyűt, az csak őszenyomja,
elpusztítja őket.

Fiam, a méhek egyedül talán oktan állatok,
„megsütnek” és belehalnak, mert a Joisten így teremtette őket.
De együtt hatalmas és szent az élni akarásuk.

Én azt tanítom a diákoknak:
„In medio stat virtus” – vagyis
nagyjából „középen az erény”, „aranyközépút”.

Mely nem húz sem balra, sem jobbra.
Mert csak a hamis próféták sántikálnak jobbra, balra.

Ahogy egy rendtárs mondta egyszer

– egy csel jobbra, egy csel balra.

Döntések előtt vagyunk:

leginkább diák, család.

Vakmerőn sem és gyáván sem lehet.

Éhesen sem, jóllakottan sem.

Csakis kiegyensúlyozottan.

„In medio stat virtus”.

Szent Margit Gimnázium

Vakáció - avagy vákumból az úrbe

2021. június 11.

Milyen különös.

Tanév végén a szokásosnál

jóval kevesebb osztályban jelent meg az

ó, ió, ció, áció.

Talán csak most gyarapodott egy kicsit,

az utolsó egy-két napra,

kissé nehézkesen, késlekedve.

Ugyan, miért?

Talán a takarítókkal vívott háború

vesztésre állt?

Nem, a gyerekeink kitartóbbak annál.

Vagy talán nem fért föl a táblára

a sok hiányzó neve mellé?

Nem, akkor inkább kisbetűvel írták volna

a nemeceket.

Talán megértették,

honnan ered a vakáció szó?

A horror vacui – az ember alapvető irtózása
az ürességtől, a semmitől, az elmúlástól.
Ó, dehogy.

Hisz hány és hány diák legsürgetőbb és
legalaposabb munkája a semmittevés :-).

Akkor mi is a talány megoldása?

Egyszerű, mint a koronavírus.

Vasárnapi ebéd után egy órával nem látunk neki szalonnát falatozni.

Egy nagy alvás után egy órával
nem bújunk vissza újra az ágyba szunyókálni.

Egy agyonizgult, megnyert EB döntő után
egy órával, hóval

nem nézzük újra vissza a meccset.

Vagy nem is tudom. Ez lehet, hogy nem jó példa,
mert százszor visszanéznénk ;-)

Hmmm.

Talán csak arról van szó, hogy
félév iskolázatlanság után
nehéz otthagyni az iskolát.

A diák iskoláját.

Aziskoláját!

Lackfi János *Világnagy semmiségek* című írásának értelmezése

Lackfi János: *Világnagy semmiségek*

Minden valamirevaló amcsi filmben eljön a jelenet, amikor az apa kimegy a ház előtti négyszögnyi pázsitra baseball-elkapásokat taníttatni fiának. Keményebben, öcskös! Ne legyél lekvárból! Ez az, tökös srác vagy! Levered őket mind egy szálíg! Adjál nekik! És a lányos játékok? Az más tészta. Férfiember Barbie-babákat fésűlgessen, linzert süssön, csillámpónikkal vacakoljon? Inkább ledönt egy fél decit, célba lő a pincében főnöke arcképére, kiköp, és elmegy vadászni a dzsippel, majd a sárga földig leissza magát a komákkal egy örült bowling-partin.

Ennyire nem muszáj a macsót játszani. Fekszem a kerti trambulinban, Kisjuli lányom pattog körülöttem, találgatjuk a felhők formáját. Hatalmas zsiráf. Kidőlt festékes vödör. Égi vattacukor-gombóc. Nyáfra való pelyhes kecske. Fodrászbolt padlója tele ősz hajcsomókkal. Se vége, se hossza... Az efféle teremtmő játékokra mind meg vagyunk hívva, ez női munka, ez férfimunka.

Csupa semmiséget csinálni. Ami nem jelenik meg a statisztikákban, nem versenyképes, nem szignifikáns, nem trendi, nem bulváros, nem színes-szagos, nem szélesvásznú, nem hatékonyabb 24 %-kal, nem garantál azonnali sikert, nem lesz tőle ráncatlanabb a bőrünk, nem jelent biztos hozamot, nem fogyunk le tőle azonnal, jó jó nélkül, nem ajándékoz meg a márkahűség fantasztikus érzésével. Igen, mert ma egy nőnek is mérhetően hatékonyak kell lennie. Ha nem csinálok semmiségeket, akkor

csak haladok előre, mint egy számítógépes játékban, lövök és ugrok és begyűjtöm a pluszokat, és elkerülöm a szakadékokat, és izzadok, és épphogy odaérek, és lelőnek vagy bedarálnak vagy szakadékba bukom vagy aknára lépek, és piff-paff, széthullók pixelekre. Aztán üvöltök magamon kívül, ki vagyok akadva, vége a világnak, game over, kezddhetem előlről.

Viszont ha az öt éves Kisjullival dzsengázok, akkor még a játék tradicionális tétjét is el kell felednem. Neki az a legmulatságosabb, ha minél többször építjük fel a fatéglalapokból álló tornyot, aztán puff, ő meg ledöntheti szépen, nagy nevetés közepette. Ahogy Sziszifusz gurítja felfelé a követ, ami aztán a csúcsról legörög a mélybe, és izomemberünk kezddheti előlről. Férfi számára az ilyesmi nem jó multság.

A dartsban vannak pontok, a fociban gólok, a futásban szintidők, mindig ott a gumicsirke az ember orra előtt, és hörögve rávetheti magát, mint egy bevadult házörző: kinyuvasztlak!

Kisjuli játéka időtlen, végtelen, felépül és felborul, nincs az a Kőműves Kelemenné, akit beléfalazva ne robbanna szét a nagy dzsenga-torony. Győzni se győzünk, veszteni se veszünk, nincs izomszag, erőlködés, csak buborékos kacagás, amely magasabbra száll, mint a világ legnagyobb dzsenga-tornya.

Kisjuli nagy tanítóm. Úgy töltjük értékesen az időt, hogy könnyedén röppen, mint a fűrészipor, viszi a szél, aranylik a napban. Lemegyünk a Zárda-kertbe itt, Zsámbékon,

és a köszínpadon dalos produkciót mutatunk be: lalala, mennek a víz alatt a halak, de nem félnek senkitől, lalala, elbújnak a halak, de nincs rajtuk cipő... Lalala, kezük sincsen és lábuk sincsen, de vannak buborékaik, lalala, az iszapba bújnak, mert hideg van itt... Végtelenített dalocskák a halak életéről.

De órák hosszat lehet játszani azt is, hogy a színpadocska fölé belógó bokrok indáit tekergetjük, közben táncikálunk.

Tekergetjük a letépett gallyakat, mint egy mini zenegép vagy egy vekkeróra felhúzóját, mint egy régi autó kurbliját vagy egy kávédaráló fogantyúját. A játék soha nem ér véget, és ha sikerült eltépnünk a szívós ágdarabot, látványosan lehajítjuk a földre. És nevetünk. Kicsit ovisan, kicsit színészesen, kicsit erőltetetten, kicsit játékosan.

Ugyanilyen öröm a Romtemplomban bújócskázni. A játék lényege az lenne, hogy becsapjuk egymást, hogy felszívódjunk, és a különböző festői falmaradványok, padok, zegek és zugok millió fedezéke kitűnő terep. Viszont ijesztő lenne, ha nem tudnánk, hová lett a másik, ezért valami markáns hangeffektussal rögtön el kell árulni, hol is vagyunk... Véletlenül se hozzuk rá a frászt a másikra, aki nekilát a keresésnek, és rájön, hogy hoppá, az elbújás sikerült, az univerzum tökéletes, nem lakja senki. Ezt egyikünk sem akarhatja, ez rohadt ijesztő. Így aztán Julcsi a Varjúcska, és bőszen károg, nehogy ne találjam meg. Én meg Disznópapa vagyok, és emígyen szólok: rőf-rőf. Mire a hunyó hamiskás mosollyal tesz még egy-két felesleges kört,

Feleségem kimustrált blúzokból, ruhaanyagokból álló rongykészlete egy vesszőkosárban áll íróasztalomtól nem messze. Kisjuli lejön, kiválaszt egy rongydarabot, azt többrét hajtom, kifeszítem, ő ráül, s én hintáztatom, néha egészen fel, a plafon magasáig. Jobb erőnlétet biztosít ez, mint bármi fitness. És meghiúsít ad. És a rongyok két hintázás közti szünetben lepkévé, madárrá, sárkánnyá változnak. Aztán megint hinta. Föld és ég. Padló és plafon. Minden és semmi. Világnagy semmiségek. Habosítom kicsit a semmit saját érdekemben.

*(Képmás Magazin, 2021. március
12.)*

Lackfi János Világnagy semmiségek című novellájában a saját életéből vett felnőtt-gyermek kapcsolatát és a nagyvilágban mutatott valótlan, más értékeket képviselő képet veti össze. Az alkotás több kisebb tömbre van tagolva, az események szerint. Nem egy történetet, hanem kisebb eseményeket elevenít meg, szinte már mi is részesei vagyunk a játéknak. Egyik játékból csöppenünk a másikba. A mű leginkább gyermekes családokhoz, szülőkhöz szólhat, a végén pedig elgondolkodtató tanulsággal lehetünk gazdagabbak. A műben a szavak alakításával és összevonásával, „Kisjuli”, „játszadozunk”, „semmijáték”, jobban bele tudunk helyezkedni a gyermeki, családi hangulatba.

Az alkotás elején az amerikai filmekből vett képet tárja elénk, ahol az apuka a fiát baseball közben arra biztatja, hogy legyen kemény. Ám mikor lányos játékról van szó, más a helyzet. Az apukaság nemcsak a szülői feladatokat hordozza magában, hanem az erős, biztos családfő szerepét is, aki azt szeretné,

hogy fiából is ilyen megbízható férfias férfi váljon. Azonban a lányával való játszás már nem férfias, a gyengédség kifejezése a „nők dolga”, helyette inkább barátaival issza le magát. Ezekben a filmekben törekednek arra, hogy az apuka macsó legyen, és gyerekei is ilyennek lássák. Lackfi János ezzel a szemlélettel nem ért egyet: „Ennyire nem muszáj a macsót játszani”. Felelevenít egy képet, mikor lányával, Kisjullival a trambulinban feküdve a felhők formáit találgatták. Teremtő játéknak nevezi, hiszen nem kell hozzá semmi más, csak a természet és a képzelőerő. Az efféle játék nemtől független, ugyanúgy a férfi feladata, mint a nőé. Szinte teljesen ellentéte a baseball játék hangulatának. Csupa semmiségnek nevezi ezeket a tevékenységeket, hiszen, ahogy Lackfi János is írja felsorolásában, termelni nem termelünk velük, nem lesz kézzel fogható eredménye. Az embert, a semmiségek nélkül, egy számítógépes játékot játszó alakhoz hasonlítja, aki vért izzad azért, hogy pontjait begyűjtse. Ez a világ, a valótlán világ olyan erősen ragad minket magával, hogy az értékrendek is átértékelődnek bennünk. A játék elvesztése jelenti számunkra a világ végét, pedig valójában semmi jelentősége, se kevesebbek, se többek nem lettünk tőle. A számítógépes játékok szabályokra épülnek, azonban Kisjuli játékokor a szabályok értelmetlenné válnak, hiszen a kislány szórakozását nem az eredeti játékmenet teszi ki, hanem hogy nyakatekert módon építenek, majd rombolnak. A darts, a foci, a futás űzése teljesítménymérés, pontokat kell szerezni, időre kell futni... Kisjuli mellett az idő megszűnik, és átértékelődik minden, nincs olyan, hogy győzelem, nincs olyan, hogy vesztes, csak a: „buborékos kacagás”. Minden olyan egyszerű és önfeledt.

Kisjulit nevezi meg mint tanítóját, aki megtanította neki, hogy hogyan kell úgy értékesen eltölteni az időt, hogy közben azt nem mérjük semmihez. Az idő csak úgy elroppen, mégis értékes! Az idő múlását a szél fújta fűrészporthoz hasonlítja. Az együttlétet a kis történeteivel jeleníti meg, például mikor a halak életéről énekelnek, vagy mikor a letépett gallyakat tekergetik órák hosszat. Ismét a természet az alapja a játéknak, a kulcsa pedig csak a nevetés. Egy kicsit minden más lesz, nevetnek: „Kicsit ovisan, kicsit színészesen, kicsit erőltetetten, kicsit játékosan.” A Romtemplomban bújócskázás és a rongyrazás is ugyanilyen „semmijáték”. Számos paradoxont sorol föl: „Föld és ég. Padló és plafon. Minden és semmi. Világnagy semmiségek”, ezek a semmik világméretűvé nőtték ki magukat. A felnőtt, tapasztalt embernek butaságnak tűnhetnek az ilyen játékok, de a játszadozó kislány szemében ezek a legmulatságosabb tevékenységek, semmik, de mégis óriási értékük van. Az értéke azonban nem kézzelfogható, nem mérhető úgy, ahogy például a versenyfutás, de az élet egyik legfontosabb elemét képezik, a nevetését és a boldogságét.

Lackfi János a gyermekjátékokat részesíti előnyben. A felnőtt játékok számára csupán teljesítménymérés és erőfitogtatás. A gyermekjátékok más világot képeznek, ott a fantáziára van bízva a játék menete. Értelmüket veszítik a szabályok, nincs cél, csak a nevetés és a vidámság a lényeg.

*Esztergomi Katinka
12.e osztályos tanuló*

Kosztolányi Dezső Boldog, szomorú dal és Ágh István Két hang című versének összehasonlító elemzése

Kosztolányi Dezső: Boldog, szomorú dal

Van már kenyerem, borom is van,
van gyermekem és feleségem.
Szívem minek is szomorítsam?
Van mindig elég eleségem.
Van kertem, a kertre rogyó fák
suttogva hajolnak utamra,
és benn a dió, mogyoró, mák
terhétől öregbül a kamra.
Van egyszerű, jó takaróm is,
telefonom, úti bőröndöm,
van jó-szívű jót-akaróm is,
s nem kell kegyekért könyörögnöm.
Nem többet az egykori köd-kép,
részegje a ködnek, a könnynek,
ha néha magam köszönök még,
már sokszor előre köszönnek.
Van villanyom, izzik a villany,
tárcám van igaz színezüstből,
tollam, ceruzám vigan illan,

Ágh István: Két hang

Két hang szólít, de nem adhatok
választ
arra, amit magamtól kérdezek,
a jelent múltra és jövőre váltva
egyszerre vagyok öreg és gyerek,
a múlt segít jövőmet elviselni,
carpe diem! az okos, a mának él,
bár az idő gyökereit ereszti,
s szívja sóim, mint földet a növény,
mi könnyebb hát, ha az utolsó óra
tele kincssel vagy teljesen üres?
ittlétem a hagyaték bizonyítja,
szapora utód, élethossznyi vers,
a költészet műhelyében időzőm,
múlt s jövő közé szorul ez a nap
ahol életem igazolása készül,

szájamban öreg pipa füstöl.
Fürdő van, üdíteni testem,
langy téa beteg idegemnek,
ha járok a bús Budapesten,
nem tudnak egész idegennek.
Mit eldalolok, az a bánat
könnyekbe borít nem egy orcát,
és énekes ifjú fiának
vall engem a vén Magyarország.
De néha megállok az éjen,
gyötrődve, halálba hanyatlón,
úgy ásom a kincset a mélyen,
a kincset, a régit, a padlón,
mint lázbeteg, aki föleszmél,
álmát hüvelyezve, zavartan,
kezem kotorászva keresgél,
hogyan, valaha mit akartam.
Mert nincs meg a kincs, mire vágytam,
a kincs, amiért porig égtem.
Itthon vagyok itt e világban,
s már nem vagyok otthon az égben.

ha még akadnak rám kíváncsiak.

A halál és az elmúlás gondolata majdnem minden költő költészetének tartozéka, hiszen mindenki életében eljön ez a pillanat, így jobb, ha erre fel vagyunk készülve. Kosztolányi Dezső és Ágh István is megfogalmazta saját érzéseit, azonban különböző látásmóddal írták meg verseiket. Így készült el a Boldog, szomorú dal és a Két hang is, amelyek témájukat tekintve megegyeznek, mégis különböző alkotások.

Kosztolányi Dezső Boldog, szomorú dal című verse a költő életének hiányosságára épül. A címet olvasva egy ellentéttel találkozunk, hiszen a boldogság és a szomorúság kettőse életünk alapja, érzelmeink véglete, azonban ahogy a boldogság, úgy a szomorúság is hozzánk tartozik és mindkettőnek megvan a gyönyöre. Kosztolányi, ahogy a versben, úgy a címben is a boldogságot helyezte előtérbe, mivel ez az, ami nagyobb teret kap az életében, mégis ott van valami, ami miatt szomorú, és ez valaminek a hiánya. A vers műfaját tekintve a címben is említett dal, hangvétele komoly, és egyetlen hosszú versszakból áll, ami az életet is szimbolizálhatja, hiszen a boldogsággal és szomorúsággal együtt képez egy egészet. A mű pedig a fiatalság elmúlását, az azzal járó tűz elalvását és az akkori tervek, motivációk elvesztését öleli körbe.

Kosztolányi a verset azoknak a dolgoknak az említésével kezdi, amelyek az életének alapját képezik, és amik a boldogság kategóriájába tartoznak. Családjának megemlézése és a kamra megteltsége mind a kényelmet szimbolizálják, nem kell aggódnia anyagi gondok miatt, a családja pedig mindennap boldoggá teszi őt. Ezek azok az alapvető dolgok, amelyek meghatározzák az életét, azonban

mégis hiányzik valami az életéből. Az utcán előre köszönnek neki, és már nem is ismeretlen Budapesten, vagyis hírneve van, erre utalnak az „és énekes ifjú fiának vall engem a vén Magyarország” szavak is. Azonban idővel minden megváltozik, szájában már öreg pipa füstöl, és nem találja azt, amiért korábban élt. Keresi a kincset, ami régen minden volt számára, amit azonban az idő múlásával elveszített. Ez a kincs lehet a fiatalsággal járó tűz, az adni akarás, az érzelmek és értelmek keresése, amelyeket viszont a megöregedés során veszített el. Azonban lehet a költészetének végső iránya, amelyet szeretett volna elérni, és amit idővel a hírnév megszerzésével elengedett, mivel már nem kellett bizonyítania. Az utolsó két sor is erre utal, hiszen a helyét már megtalálta a világban, családot alapított és helye van a társadalomban, azonban az égből már nincs otthon, vagyis a költészetének kiteljesedését már nem tudja megfogalmazni.

Ágh István Két hang című verse Kosztolányi verséhez hasonlóan egy ellentétre épül, azonban más szempontok szerint épül fel. A címet tekintve itt is lehetne a boldogság-szomorúság ellentéte a két hang, azonban a vers elolvasás után tisztán látjuk, hogy ez a két hang a fiatalság-megöregedés kettősét jelenti. A mű a Készülődés a távozásra című ciklusba tartozik, a hangvételének és a témájának is az elmúlás gondolata az alapja.

Ágh István négy versszakra bontotta a versét, így négy különböző szempontot is bele tudott építeni a költeménybe. Az első versszak a két hang felvezetése, itt tisztázódik, hogy mi a jelentése: a múlt és a jövő, a gyerek és az öreg ellentéte. Ágh István azt írja „egyszerre vagyok öreg és gyerek”, vagyis

gondolatban szeret elidőzni a gyermekkorának szépségein, azonban testének határai miatt nem tudja megvalósítani ezeket a gondolatokat. A második versszak az öregség nehézségeit írja le, neki a múlt gondolata segít a nehézségekben, azonban érzi, hogy kezdi felemészteni. Egy gyönyörű hasonlattal zárja a versszakot: „bár az idő gyökereit ereszti, s szívja sóim, mint földet a növény”, amelyben a gyengülés folyamatát olvashatjuk. (Számomra az idő gyökerei egy gyönyörű megfogalmazás a lassan kialakuló ráncokra.)

A harmadik versszak az utolsó időszakkal foglalkozik, és hogy mit tud hátrahagyni a költő a jövőnek. A tele kincssel vagy üresen távozás ugyancsak egy ellentét, amelyről azonban csak a jövő vehet számot. Ágh István hagyatéka a szapora utód, vagyis a gyermek és az élethossznyi vers, amely az életének lényege és munkájának emléke. A negyedik és egyben az utolsó versszak pedig életének rövid összegzése. Életét a költészetnek szentelte, erre épített mindent, amikor verset ír, nem számít a múlt és a jövő, csak az számít, hogy életének értelmet adjon, és hogy megfeleljen azoknak, akik kíváncsisággal követték a pályáját. Ebben a versszakban már nem foglalkozik az öreg-gyerek ellentéttel, hiszen csak az számít már, hogy mit hagy hátra.

Kosztolányival ellentétben, aki versét a kincs keresésének gondolatával zárja, Ágh István a vers végére letesz a megfiatalodás gondolatáról, ráeszmél, hogy tehetetlen, és már csak annyit tehet, hogy hagyatékát bővíti, és életének értelmet ad.

A két versben a két költő különböző felfogását olvashatjuk az öregedés

és elmúlás témakörében. Kosztolányi a fiatalságának tenni akarását, írásra éhségét, míg Ágh a fiatalság erejét és tisztaságát keresi a művében. Bár rengeteg a hasonlóság, alapos elemzésük után más-más érzésekkel fejezem be a két vers összehasonlítását.

Győrfi Gellért
12.e osztályos tanuló

Fagyasztótrükk

2021. augusztus 04.

Nekiláttunk, így nyár derekán,
rendbe tenni a kamrát.
Jól is haladt a dolog –
mígnem a két fagyasztóhoz értünk.
Plébánia – nagyüzem...

Kipakoltuk.
Volt, amit kidobtunk, volt, amit
felülvizsgáltunk és visszatettünk,
van, amit folyamatosan
felmelegítünk és megesszük.

Borzasztó sok haszna van.
Kidobtuk – nem terheli a hűtőt.
Visszatettük –
alkalmas időben szükség lesz rá.
Megesszük. Na itt sok a haszon :-).
Jóllakunk. Finom.
Nem kell főzni, foglalkozhatunk mással –
mondjuk iskolára készüléssel...

Felhasználjuk a korábbi munkánk.

Nyár közepe van,
közeleg a nyár vége –
szeptember.

Vegyük elő, amit a tanév végén
nyárra lefagyasztottunk.

Tudást, elhatározást –
és sajnos hibákat.

Melegítsük fel a tudást,
forrósítsuk az elhatározást,
dobjuk ki romlott ügyeinket,
tároljuk azt, ami hasznos.

De annyira érdekes, hogy még
a lelkiismeretünk is néha
egy ilyen nagy fagyasztóvá válik.

És ezt a munkát
ott is el kell végeznünk...

Kedves Tanárok, Diákok!

Itt az idő fagyasztót pakolni –

készülni egy újabb évre,

egy újabb kihívásra.

Szent Margit Gimnázium

Innovációk

Fejlesztések a 2020-2021. tanévben

Az előző évben épített tornacsarnok átadása befejeződött. Elkezdődtek a testnevelésórák, a délutáni időben pedig a bérlők örülhettek az új sporttérnek. Nem tarthatott azonban sokáig örömünk, mert a tavalyi év után a Covid19 következő hulláma ismét éreztette hatását.



Épphogy elkezdjük a 2020/2021-es tanévet, rövid időn belül ismét át kellett állnunk online oktatásra. Az előző év tapasztalataira építve ez már nem hatott az újdonság erejével, és rugalmasabban vettük az akadályokat. A tanári kar a már megismert iNapló és a Google Classrooms rendszereken keresztül folytatta az oktatást. A helyzet annyiban volt más, hogy míg a 9–12. évfolyamok már november 11-től online oktatásban tanultak, addig a 7–8.-osok még jelenlétiben. 2021. március 8-án az alsóbb korosztályok is áttértek online oktatásra, ekkor a gimnázium hetekre bezárta kapuit.

A lezárás alatt az informatikai alkalmazottak és technikai dolgozók végig rendelkezésre álltak, jelentős segítséget biztosítva a háttérben. Ezúttal – az előző év tapasztalata után – még felkészültebben álltunk a problémákkal szemben.

Az informatikai eszközök iránti igény nem csupán a szoftveres rendszerek, de ugyanúgy a hardverek terén is jelentkezett tanáraink és diákjaink részéről.

Intézményünk fejlett technikai felszereltségének köszönhetően ismét képesek voltunk komplett számítógépeket biztosítani a járvány idejére mindazok számára, akik igényelték.

A 2020/2021. tanév végén a sok éve húzódó, de mára már elkerülhetetlen tanári erkély vízszigetelési munkái is elkezdődtek. A projekt nyár folyamán be is fejeződött.

Atyafi Bálint
üzemeltetési vezető



Munkaközösségek

Az Angol Nyelvi Munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

Az idei tanévben 25 osztály 60 csoportjában tanultak diákjaink angolul. A 7–10. évfolyamig már a sávós rendszer működik, amelynek lényege, hogy a csoport hasonló szinten levő diákokból áll, s ezáltal az oktatás eredményesebb. Egy-egy évfolyam órái azonos időpontban vannak, ezért amennyiben valamelyik diák számára indokolt a csoportváltás, az átjárhatóság biztosított. A hetedik és a kilencedik évfolyamon bevezetésre került az új Nemzeti Alaptanterv. A NAT 2020 alapján kidolgozott helyi tantervünkben képzési típusokra lebontva összefoglaltuk az angol oktatásával kapcsolatos fő céljainkat, módszereket, követelményeket. A dokumentum munkaközösségünk honlapján olvasható.

Továbbra is nagy figyelmet kap iskolánkban a nyelvvizsga-felkészítés, ezért az előző tanév munkáját folytatva a 11. és a 12. évfolyamon emelt szintű képzés keretében két-két B2 (középfokú) és egy-egy C1 (felsőfokú) nyelvvizsgára felkészítő kurzust hirdettünk meg. Több vizsgaközponttal is kapcsolatban állunk, amelyek képviselői évközben többször tartottak (online) előadást diákjainknak, hasznos tippeket adva a vizsga egyes részeihez. Évről évre öröndetesen nő a B2 nyelvvizsgával rendelkezők száma, s egyre többen vannak azok is, akik a középfok megszerzése után a felsőfokú (C1) vizsgát is leteszik.

Ebben a tanévben egy nyelvi előkészítő osztály indult (9nyD), két csoporttal. A

két éve bevezetésre került nyelvvizsga-előkészítő és angolszász kultúra tárgyak mellett továbbra is társalgás, íráskészség, nyelvtan órák segítették a haladást. A diákok a tanév végén záróvizsgát tettek, mely írásbeli és szóbeli részből állt. Mindannyian sikeresen teljesítették a követelményeket.

A tanév elején munkaközösségünk igyekezett a tavaszi online oktatás tapasztalatait rendszerezni, de nem gondoltuk volna, hogy a tanév nagy részét online töltjük majd. A digitális oktatásnak számos előnye és hátránya volt. Egyik legfontosabb előnye mindenképpen az, hogy több olyan alkalmazást, honlapot megismertünk, s használtunk az online óráinkon, amelyekkel nemcsak színesebbé, de hatékonyabbá is tudtuk tenni a tanulást. Sokat közülük a tantermi oktatásba is be tudunk építeni. A diákoktól kapott visszajelzések alapján elmondhatjuk, hogy az angol órákon sikerült kihozni a maximumot az adott keretek között. Az online tér egyik legsúlyosabb hiányossága viszont az volt, hogy kevesebb lehetőség nyílt a beszéd-készség gyakorlására. Ez a nyelvtanulás legfontosabb eleme, s bármennyi időt is töltünk vele, sosem elég. Ezért is volt nagy jelentősége annak, hogy május 10-től újra jelenléti oktatásban taníthattunk.

A vírushelyzet miatt több hagyományos munkaközösségi programot nem tudtunk megszervezni. Így idén elmaradt a poszterversenyünk, áprilisi csapatversenyünk, s nem volt műfordító- és szavalóverseny sem. A külső versenyek közül sem tartottak meg mindent, elmaradt a Mezzofanti-verseny, amelyre pedig elég sok diákunk nevezett. Két versenyen azonban részt vettek tanulóink. A 7-8. évfolyamnak kiírt

Országos Angol Tanulmányi Verseny első fordulóját után Gregorio Gloria (8.b) és Marlyn Mila (8.b) jutott tovább, Gloria pedig a második fordulót is sikeresen vette, bejutott a szóbeli döntőbe. A döntőt Békéscsabán rendezték meg májusban, s ezen Gloria 21. helyezést ért el, ami a verseny magas színvonalát tekintve nagyon szép eredmény. Gratulálunk neki és felkészítő tanárának, Csikai Klárának. A HEBE „The Royal Family” levelező versenyén két hetedikes csapat indult. Bubrik Nóra – Filipkó Veronika – Keresztes-Szél Zsófia – Végh Dudinszky Míra (7.b) csapata 84.5 ponttal 15-ödik, Csíki Cecília – Nádudvari Milla – Reichart Villő (7.a) csapata 80.5 ponttal 18-adik helyezést ért el.

Továbbra is kiadtuk iskolai angol újságunkat, a 4U! -t, amit az IMNN Iskolaalapítvány támogatása tett lehetővé. Idén még inkább bővült azok köre, akik cikkeket adtak le. Ennek nagyon örülünk, s reméljük, hogy a későbbiekben is egyre több diák láthatja írását kinyomtatva. Tavaly a tervezett három szám helyett csak kettő jelent meg (a tavaszt a járvány miatt már nem tudtuk elkészíteni), ezért a tanév első számát a korábbi előfizetőink között osztottuk szét. Idén sikerült három számot kiadni: novemberben, februárban és júniusban. Igyekeztünk változatos témákat gyűjteni, s nem mentünk el az aktualitások mellett sem: pl. közreadtuk a járvány kapcsán született új angol kifejezéseket. Folytatódott filmkritika rovatunk, minden számban szerepelt sport, receptek, viccek, rejtvenyek, de írtunk a népszerű zenei előadókra is. A nyelvi rovatban bonyolultabb (B2-C1 szinten megjelenő) nyelvi szerkezetekre koncentráltunk az idén. A társalgási témák közül a sporthoz,

a külső, belső tulajdonságokhoz és a nyaraláshoz kapcsolódó szavakat és vizsgafeladatokat közöltünk, hogy a diákok le tudják mérni, mennyire képesek az adott témáról beszélni. Az újság minden száma elérhető a honlapon, színesben.

Munkaközösségünk honlapját (<https://angolmunkkoz.wordpress.com/>) folyamatosan frissítjük. A nyílt napra hét rövid videó készült: Angol oktatás a Margitban, Az angol munkaközösség, Utazásaink 2017-2020, Versenyek 2017-2020, Christmas Carol előadás, Shakie előadás, 4U! – az angol újság. A munkaközösség oldaláról közvetlen link vezet a YouTube videókhoz, érdemes őket megtekinteni. A honlapon továbbra is elérhetőek a Quizlet csoportok címei és a nyelvvizsgaközpontok által szervezett B2 és C1 vizsgák időpontjai (ahonnan egy kattintással a nyelvvizsgaközpontok web oldalaihoz érkezhetünk). Reméljük sokan böngészik majd honlapunkat a jövő évben is.

Az érettségik a körülmények ellenére rendben zajlottak. Ősszel, az előrehozott érettségít tevők írásban és szóban, a májusban érettségizők csak írásban adtak számot tudásukról. A 145 12. évfolyamos diák közül 129-en tettek angolból érettségít ebben a tanévben (novemberben ill. májusban). 57-en rendelkeznek emelt szintű eredménnyel, 90-en középszintűvel s 19-en mindkettővel. A középszintű eredmények átlaga 84,2%, az emelt szintűeké 74,5%. A 129 tanuló közül 101 bizonyítványába került jeles osztályzat! A májusi vizsgaidőszakban a végzősökon kívül 61 11.-es diák érettségizett angolból: 57-en középszinten, 4-en

emelt szinten. Náluk a középszintű eredmények átlaga 91%, az emelt szintű átlag 83%. Ezek az eredmények nagyon szépek, s külön öröm, hogy évről-évre egyre jobb az átlagok. Mindez a kollégák magas szintű szakmai munkájáról tesz tanúbizonyságot.

Kornyilovné dr. Máté Anita
munkaközösség-vezető

A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A tanévet döntően a járványhelyzet határozta meg. Az online oktatás kemény feladat elé állított tanárt és diákot egyaránt. Ezt leginkább talán a 7–8. évfolyam (elmaradt tanulókísérletek), illetve az érettségire készülő csoportok érezték meg. A karantén miatt sajnos sok hagyományos programunkat sem tudtuk idén megszervezni. Így elmaradt a növény-, illetve állatfelismerő háziverseny, valamint a 10–11. évfolyam csapatversenye is. Mivel a külsős helyszínek se fogadtak csoportokat, a tervezett üzemlátogatásokat is le kellett mondanunk. Reméljük ezeket a programokat a következő tanévben pótolni tudjuk, így egyetlen évfolyam se marad ki belőlük. Az iskola nyílt napjára is a hagyományoktól eltérően előre felvett kísérletekkel, bemutatókkal készültünk.

A tanév másik újdonsága volt, hogy a 9. évfolyam már az új NAT szerint tanult, s ez az óraszámokban is komoly változást hozott. Kémiából a heti 3 óra heti 1-re csökkent, ami nagyon érzékeny veszteséget jelentett. Biológiából az óraszám heti 3-ra nőtt, de itt a tananyagba több olyan rész is bekerült, amelyek – pl. a hiányzó kémiai ismeretek miatt – nehezen voltak taníthatók.

A tanulmányi versenyeken ebben az évben a legjobb eredményt Pályi Viola 11.b osztályos tanuló érte el. Biológiából az OKTV második fordulójába jutott, valamint részt vett a Magyar Diákolimpiai Csapat válogatóversenyén, ahol bejutott a harmadik (utolsó) fordulóba. Felkészülését Trembeczki Mária tanárnő segítette. Idén biológiából 30, kémiából 14 tanuló tett érettségi vizsgát, többségük emelt

szinten. A legjobb eredményt Horváth Alíz 12.c (kémia emelt szint 89%), és Dávid Kamilla 12.b (biológia emelt szint 88%) érte el. A tanév végén búcsúztattuk Timáriné Zsámbéky Mária kolléganőnket, aki 40 év tanítás után vonult nyugdíjba. A tanárnő fizikát és kémiát oktatott iskolánkban mind alap-, mind emelt szintű csoportokban, évekig volt a fizika munkaközösség vezetője és az Indukció Tudományos Diákkör egyik irányítója.

Somogyi Mihály
munkaközösség-vezető

A fizika munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A munkaközösség tagjai:

- Ferencziné Halmai Márta
- Holicsné Csejk Gabriella
- Kóczán Gabriella
- Dr. Orovica Márkné
- Reichardtne Szabó Marietta
- Dr. Timáriné Zsámbéky Mária
- Urbán Diana

Ebben a tanévben nagyon rövid ideig tartott a jelenléti oktatás, és ez a betervezett programjainkat is jelentősen befolyásolta. Nagyon rá voltunk kényszerülve, hogy az online óráinkba az interneten fellelhető kísérleteket építsük be. Az online órák számát ugyan növeltük, de ez nem volt olyan hatékony, mint az élő óra. Hiányzott az a szemkontaktus, amiből már le lehet vonni, hogy érthető-e a magyarázat. A diákok is nehezebben szólaltak meg. A számonkérés nehézkes és nem korrekt, a külső segítség több esetben jelen volt, ami nem motiválta a diákokat a tanulásra. Tanítványainkkal több prezentációt készítettünk, ezzel önálló kutatást vártunk el. Talán ez volt a hozadéka a diákok részéről. A hiányos tudást igazolták a jelenléti oktatás során megírt gyengébb dolgozatok is.

Az óráinkat elsősorban az alábbi oldalak segítették:

- Fizkapu
- Fizipédia
- Java alkalmazások a fizikában, <https://valter-fendt.de>
- <https://www.nkp.hu/tankonyv/fizika>
- <https://www.vascak.cz>
- <https://phet.colorado.edu/hu/>

Az idei tanévben tanulóink az emelt szintű fizika érettségi vizsgára dr. Orovica Márkné vezetésével készültek fel. 11 diák érettségizett emelt szinten 77 %-os átlaggal. Szerencsére csak írásbeli vizsgát kellett tenni, mert a kötelező kísérletek elvégzésére nem nagyon volt lehetőség. A 11. évfolyamon dr. Orovica Márkné egy fakultációs csoportot vezetett. Az emelt szintű érettségi vizsga szóbeli részét képező 20 mérés mindegyikének tárgyi feltételei a diákok rendelkezésére álltak. A kísérletek összeállításában Manga József laboráns nagy segítséget nyújtott. A kísérletek egy részét a diákok önállóan elvégezhették a tanév közben, amíg volt jelenléti oktatás. Ez nagy segítséget jelentett volna a szóbeli felkészülésben. Mindkét évfolyamon feladatmegoldó szakkört vezetett dr. Orovica Márkné. A hetedik és nyolcadik évfolyamon a fizika megszerettetése az egyik célunk. A 7. évfolyamon a kísérleten van a hangsúly, míg a nyolcadik évfolyamon az elméleti órán kívül heti egy kísérletező-mérő órán vettek részt tanítványaink, az idei

tanévben Kóczán Gabriella és Ferencziné Halmai Márta vezetésével.

Tehetséggondozás keretében versenyfelkészítő szakkört tartott fizikából Kóczán Gabriella. A katolikus iskolák között minden évben megrendezésre kerülő Károly Ireneusz Tehetséggondozó Fizikaversenyre is így készülnek.

Az Öveges József Kárpát-medencei kerületi fizikaversenyen:

4. és 5. helyezést értek el Varga Sebestyén és Kirsching Blanka 8.a osztályos tanulók;

12. helyezést ért el Oberrecht Dániel 8.b osztályos tanuló;

16. helyezést ért el Mohácsi Márton 8. a osztályos tanuló.

Az Öveges József Kárpát-medencei országos fizikaversenyen:

a második fordulóra jutottak: Mohácsi Márton és Varga Sebestyén 8.a osztályos tanulók.

A Károly Ireneusz Országos Fizikaverseny egyéni feladatmegoldó versenyén:

2. helyezést ért el Héll Bálint 12.a osztályos tanuló.

Otthoni kísérleti fordulóban különdíjat kapott a 7. évfolyam csapata. Video-kísérleti bemutatójával 2-3. megosztott helyezett a 7. a osztály csapata. A csapat tagjai: Győri Takumi, Kiss Vanda, Tóth Rozália.

Iskolánk nyílt napján fizikából is népszerű kísérleti bemutatót tartottak diákjaink. Az előkészítést, a diákok felkészítését dr. Orovica Márkné és Ferencziné Halmi Márta végezte.

A kísérletek bemutatásán sok lelkes diák vett részt: Bubrik Nóra és Horváth Buda 7.b; Komáromi Mátyás és Markovich Péter 9.d; Kis Henrietta és Navrátil Biana 9.d; Gróf Domonkos 10.a; Kiss Nóra és Kis Viktória 10.c; Csontos László és Katona Richard 11. e; Gróf Levente 12.b osztályos tanulók.

A különböző tanulói és szakmai programok a járvány miatt elmaradtak.

Szertárunk fejlesztéseként mindenki kapott egy A5-ös méretű laptop-hoz kapcsolható digitáblát, a megfelelő programmal ellátva. Ez nagy segítséget jelentett az online oktatásban.

A hétköznapi munkáját Manga József, pedagógiai asszisztens segítette. A kísérletek előkészítésében, eszközök megjavításában nagy szerepe volt. Ötleteivel sokszor kisegítette tanári munkánkat, köszönet érte.

A tervezett tananyag nagy részét elvégeztük, de hogy mi az a tudás, amit sikerült átadni, abban bizonytalanok vagyunk. Az igazi visszajelzést a következő tanévben fogjuk megkapni. Jó lenne a jövőben jelenléti oktatás keretében találkozni diákjainkkal.

*Dr. Orovica Márkné
munkaközösség-vezető*

A hittan-munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A 2020/21-es tanévben már szeptember elejétől lehetett érezni: ez sem lesz egy hagyományos tanév. Legelőször a vasárnapi évfolyammiséket kellett megszüntetni, hiszen nem lett volna biztosított a diákok számára a szükséges távolság. A hétköznapi szentmisék is el-elmaradtak, amikor egy-egy osztály karanténba került.

A munkaközösség összetételében is változás történt tanév közben, mivel Carlo atyát Bíboros Úr Pomázra helyezte – reméljük, szeptembertől valóban visszatér közénk. Óráit Murányi tanárnő, Gabi nővér és Lobmayer András tanár úr vette át. Köszönet nekik.

Adventben csak a 7. és 8. évfolyam számára tudtunk rorate-szentmiséket tartani, azonban a többi osztály is kapott ötleteket hittanáraitól, osztályfőnökeiktől és a honlapról (pl. fordított adventi naptár; a negyedik király története stb.). Azért reméljük, hogy sokak szívében megszületett a Gyermeke.

Az év folyamán lelki morzsákat kaptunk a hittan-faliújságról is, melyet Csaplár Kinga nővér készített el hónapról hónapra.

Azért a tanév végén, amikor visszatértünk a jelenléti oktatásba, még minden osztálynak volt osztálymiséje, így egy kicsit meg lehetett élni: az osztályközösség, a hittanközösség is, és hogy hitünket nem tudjuk egyedül megélni, ahhoz a közösség és az egyházi életbe való bekapcsolódás is szükséges.

A tanév folyamán négy munkaközösségi értekezletet tartottunk, bár online, de

mindenki aktívan bekapcsolódott. Kettőn meghívott előadó is volt: Versegly Beáta Mária nővér és Elek László jezsuita atya személyében. Az egyik a téma a *Punya, egy falat kenyér* című mese, digitális képregény és játék volt, mely a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus jegyében született. Egy Jézus korában élő cigány családról szól, az ő történetükön keresztül találkozunk Jézussal: az ő megpróbáltatásai összekapcsolódnak az evangéliumi eseményekkel. A könyvet, a projektet a szerző, Beáta nővér mutatta be nekünk. A másik előadóval a témánk szintén aktuális volt: lelki nevelés online – offline. A miskolci Fényi Gyula Gimnáziumban Elek László SJ vezetésével összeállítottak egy gyakorlati segédanyagot az iskolai lelkinapokhoz *Ugye lángolt a szívünk* címmel. A munkaközösségi megbeszélésen a miskolci jó gyakorlatot ismerhettük meg.

*Kóczán Gabriella CJ
munkaközösség-vezető*

A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

Munkaközösségünk tagjai: Csontos Attila, dr. Dósa Márta (munkaközösség-vezető), Hegedűs Szabolcs, Kovács Eszter, Murányi Ilona, Oberrecht Ádám, Orbán Krisztina, Tilless Béláné Ágnes, dr. Vasas Géza, Vámosi Judit, Veszeloovszki Balázs. Márkiné Solnay Márta tanárnő második félévtől tért vissza közénk nagy örömünkre.

Ebben az ismételt akadályokkal terhelt, szokásos menetéből kisiklott tanévben mondhatni, már rutinosan néztünk szembe a nehézségekkel mi, ének- és magyartanárok is. Ismét terveztünk sok szép programot szeptember elején, azonban már november közepén világossá vált, hogy „át kellett programozni” mindent. Számot vetettünk azzal is, hogy tanítványainkat az érettségire ezúttal is online kell felkészítenünk, ez a lehetőség azonban kevesebb szorongást okozott, mint az előző tanévben. Lassan megbarátkoztunk azzal, hogy új módszerekkel kell hatékonyabbá és élvezetesebbé tenni a távórákat, kihasználva a digitalizáció lehetséges előnyeit.

Az értékelés során adódó nehézségekkel továbbra is szembesültünk, de itt is akadtak használható új ötletek, és az is segített objektívebb képet alkotni a diákok tudásáról, hogy második félév elején lehetőségünk nyílt kontakt konzultációk során dolgozatokat íratni, feleltetni.

1. munkaközösségi értekezletek, belső képzések

A szakmai munka tudatosságát a munkaközösségi megbeszélések erősítették,

ezúttal természetesen a virtuális térben, online formában.

Augusztus 26-án és 27-én egymás után két összejövetelünk volt, melyek során áttekintettük az év eleji teendőket, készítettünk egy munkatervet „úgy, mintha minden rendben menne”, felosztottuk a várható feladatokat, illetve kicseréltük tapasztalatainkat a távoktatás módszertanával kapcsolatban. Kezdeményezésekre végiggondoltuk a hibrid oktatás lehetőségeit, akkor ugyanis úgy tűnt, hogy ennek technikai feltételeit megteremtve esetleg iskolánk számára is gyakorlattá válhat. Ezt később felülírta a valóság, a kormány és szaktárca rendeleteinek megfelelően teljes távoktatásra álltunk át, ez lett az egyetlen észszerű megoldás.

Október 7-én a Nyílt Napra kezdtünk készülni. Ötleteket gyűjtöttünk, hogyan tudnánk munkánkat attraktív formában bemutatni az iskolánk iránt érdeklődőknek – online – hiszen már sejtettük, hogy a hagyományos keretek között ez az esemény sem valósulhat meg az idén.

December 1-jén Kovács Eszter tanárnő bemutatta nekünk, hogy a Kahoot alkalmazás hogyan használható fel a tanórákon.

Január 18-án aktuális szervezési teendők megbeszélésére került sor: próbaerettség, felvételi dolgozatok javítása.

Március 9-én elhatároztuk, hogy a távoktatásba belefáradt diákoknak lehetőséget adunk – ha csak online formában is – egy kis kreatív tevékenységre – versenyeket hirdetünk. Összegyűjtöttük és egyeztettük egy szavalóverseny és egy irodalmi (elsősorban novella) pályázat kiírásával kapcsolatos ötleteinket, megbeszéltük a

feladatokat, határidőket.

Április 19-én a beérkezett és előzetesen áttanulmányozott pályázatokról egyeztettük véleményünket, valamint döntöttünk a szavalóverseny helyezéseiről is.

Még a tanév vége előtt el kellett készíteni jövő évi tankönyvrendelésünket, amelynek előfeltétele volt magyar tankönyvek megújult választékának áttekintése szakmai megbeszélés keretében.

2. Munkaközösségünk megjelenése az iskola Nyílt Napján

Végül valamennyien kivettük részünket ebből a feladatból, és mind tartalmában, mind módszertanában igazán sokszínű prezentációs anyag jött létre.

Vámosi tanárnő a hetedikeseikkel tananyagukhoz kapcsolódó kreatív szövegekből állított össze PPT-t. Tilless tanárnő helyesírási fejtörőt készített.

Kisfilmek is készültek: Murányi tanárnő tehetséges diákjainak szavalatát, Veszeloovszki tanár úr osztályának a trianoni évforduló alkalmából készült verses megemlékezését örökítette meg, Csontos tanár úr 8. osztályos „lányai” pedig egy Mikszáth-novella rendhagyó feldolgozásával csaltak mosolyt a sok információba esetlegesen belefáradt érdeklődők arcára. Ez volt a célja annak a virtuális „pletykalapnak” is, amelyet az én tanítványaim készítettek elkalauzolta az olvasót az ókori görög kultúrába, Homérosz világába a média mai, harsány eszközeivel. Igyekeztünk bemutatni iskolánk hagyományait is, így az irodalmi kávéházat, amely működését legnagyobb részben Murányi tanárnőnek és lelkes csapatának köszönheti. Tevékenységüket ezúttal sajnos csak egy gondosan összeállított PPT

képviselhette, mivel ebben a tanévben összejövetelre nem kerülhetett sor.

Ének munkaközösségünk ugyancsak az elmúlt időszakról képet nyújtó kisfilmekkel mutatta be működését, láthattak az érdeklődők koncertfilm részleteket, valamint ízelítőt a nagy sikerű M-faktor vetélkedőből. Az idei tanévben sajnos ez is elmaradt.

3. Egyéb szakmai tevékenységünk:

2020 szeptemberében elkészítettük a tanmeneteket – figyelembe véve a várhatóan bekövetkező távoktatást. Mindenki átgondolta a „súlypontokat” illetve a számonkérések arányos beosztását a tervezés során – arra számítva, hogy a jelenléti oktatás és távoktatás formái szakaszosan keveredni fognak.

Amikor felmerült 2021 januárjában a kontakt konzultációk és számonkérések lehetősége, megvitattuk ezek szervezési kérdéseit gyakorlati, pedagógiai – módszertani szempontból.

Mint minden évben, idén is részt vettünk a magyar próbaérettségiszervezésében és értékelésében illetve a 6. és 8. évfolyamosok felvételi dolgozatának javításában.

A március 15-i évforduló alkalmából Vasas Géza tanár úr írt megemlékezést az iskola honlapjára, Veszelyovszki Balázs pedig a magyar munkaközösség rovatában emlékezett meg a 48-as forradalomról és szabadságharcról ünnepi szavallattal és műsorrészlettel.

Március 23-án egykori diákunk, Stirlig Zsófi (jelenleg a Petőfi Irodalmi Múzeum munkatársa) szervezésében osztályommal színházpedagógiai programban vettem részt. A 12.b online színházi órába kapcsolódott be, Örkény drámai életművéhez kaptak élménydús, feladatokat is tartalmazó foglalkozást a fiatalok.

Még a tavaszi szünet előtt meghirdettük a már említett irodalmi pályázatot azzal a céllal, hogy az íráshoz kedvet érző tanulóknak teret biztosítsunk önmaguk kipróbálására. A kiírás témája „Családi történet” volt, olyan történetek feldolgozását vártuk, amelyek egy-egy családban nemzedékről nemzedékre öröklődnek, és amelyeket úgy emleget mindenki, hogy „ezt meg kellene egyszer írni”... Novellákat vártunk elsősorban, de a verseket is szívesen fogadtuk.

Ugyancsak meghirdettünk egy online szavalóversenyt, melyre a szavalatokat megörökítő kisfilmeket vártunk.

A tavaszi szünet után tettük közzé mindkét verseny eredményét az alábbiak szerint:

az irodalmi pályázaton

Próza kategóriában:

1. helyezés: Donáth Anna 8.a: Kocsmai találkozás
2. helyezés: Novák Botond 9.b : Hortobágyi történet
3. helyezés : Csepeli Bálint 12.e : Lóháton írt napló.

Különdíj: Sebestyén András 11. a : Csend.

Vers kategóriában nyertesünk: Süller Flóra 8.b: Röpke gondolat.

A szavalóverseny díjazottjai:

1. helyezés: Márton Réka 9.a
2. helyezés: Oravecz Zsombor 9.b
3. helyezés: Novák Botond 9.b.

Az iskolai honlap magyaros felületének kezelését Veszeloovszki Balázs tanár úr végezte nagy odaadással ebben a tanévben is, köszönet illeti igényes munkájáért, a nem csupán tartalmas, ám egyben tetszetős, ízléses formátumért is.

Az ének munkacsoport tevékenysége

A járványhelyzet miatt sajnos a kórusok sem működhettek ebben a tanévben. Az ünnepekkel együtt a közös szentmisék nagy része is elmaradt, de néhány alkalommal azért sor kerülhetett liturgikus ünneplésre, amikor – még ha maszk mögül is – énekszóval dicsérhettük az Urat.

Így volt Veni Sancte szentmise a bejövő osztályok számára, majd szeptember elején az év egyetlen vasárnapi miséje a 12. évfolyam számára, melyen

az énekkarosok utoljára vezethették az éneklést. Ezt követően a jelenléti oktatásban részt vevő 7-8. osztályokat Oberrecht Ádám készítette fel az adventi reggeli misékre, majd a három alkalomra (január 6. Vízkereszt, január 18. Szent Margit-nap, február 17. Hamvazószerda), ahol szintén ők vehettek részt ünnepi szentmiséken kápolnánkban úgy, hogy a többiek online kapcsolódhattak be. A májusi visszatérést követően újra lehettek reggeli osztálymisék, melyeken – még mindig csak maszk mögül – újra szólhatott az énekes imádság. Oberrecht Ádám szervezésének köszönhetően a Szent Margit Gimnázium Kórusának pedig megadatott a lehetőség, hogy szeptember 12-én a NEK záró miséjén a 2000 fős kórus részeként énekelhessenek. Erre a próbákat a tanítás befejeztével már meg is kezdték.

Hegedűs Szabolcs tanár úr gitáros énekkarával a nyílt napra készített egy összefoglaló videót, melyben bemutatták az együttes iskolai szolgálatát.

Novemberben a Mária Rádióban képviselték az iskolát, szintén a gitáros kórus tevékenységét bemutatva.

Áprilisban nagy örömmel láthattuk, amint a Bonum TV Délelőtt című műsorában a Szent Margit Gimnázium ifjúsági zenekara mutatkozott be.

A nehéz év ellenére szerencsére sikerült egy CD-felvételen is részt venniük margitos diákoknak rangos előadók: Pitti Katalin művésznő és Pálmai Árpád egyházzenei társaságában.

Az orgonakíséretes énekek mellett Hegedűs tanár úr gitáros kórusa idén sajnos csak egyetlen „Lajos-misé” jutott szolgálathoz.

Reménykedünk abban, hogy a 2021/22-es tanévben visszatérhetünk korábbi nemes hagyományainkhoz, és alkalmunk lesz szakköröket szervezni, versenyeket hirdetni, kávéházunkba vendégeket hívni – egyszerűen ismét olyan alkalmakat teremteni, ahol a magyar nyelv és az irodalom művelése közösségi élménnyé válhat.

dr. Dósa Márta

munkaközösség-vezető

A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A tavalyi tanév három hónapos online tanítása után reméltük, hogy ez az év már hagyományos lesz, de közben készültünk, hátha mégsem jöhetünk egy darabig iskolába. Az augusztusi munkaközösségi értekezletünkön néhány kolléga beszámolt, hogy a saját számítógépére telepített okostábla program és írófelület használata nagyon megkönnyítette az online órák tartását. Ezt figyelembe véve az iskolavezetés eleget tett a kérésünknek, és mindnyájan kaptunk egy-egy „easy pen” írófelületet. Ahogy megérkeztek az eszközök, Pákh György tanár úr belső továbbképzést tartott számunkra a használatáról. Nem gondoltuk, hogy két nap múlva már karanténba kerül egy osztály, és rögtön alkalmazhattuk is a tanultakat. A következő hetekben többször kellett hosszabb-rövidebb ideig online vagy hibrid órákat tartanunk. November közepétől május elejéig viszont a 9–12. évfolyam újból csak otthon tanulhatott. Szinte az összes matematikaórát megtartottuk online, ez a diákok szerint sokkal érthetőbb volt számukra, mintha a tankönyv és kidolgozott feladatok alapján kellett volna elsajátítaniuk a tananyagot. Munkaközösségi megbeszéléseinket is csak online tarthattuk. Az egyik alkalommal volt kolléganőnk, dr. Gambár Katalin, az Óbudai Egyetem docense beszélt a táv(olsági) oktatás tapasztalatairól a felsőoktatásban. A különböző versenyek meghirdetése akadozott, többször módosították az időpontokat, ezért a részvételt nem nagyon szorgalmaztuk. Ennek ellenére a katolikus iskolák matematikaversenyén minden évfolyamból többen részt

vettek. A kerületi matematika versenyen a 7–8. osztályosok igen eredményesek voltak, de a fővárosi fordulóra csak az általános iskolai tanulók juthattak tovább, a kisgimnazisták nem.

A tavasz közeledtével a 12.-esek (és a tanáraik is) nagyon izgultak az érettségi miatt, igazából senki sem tudta, megfelelően felkészültek-e. Az idei középszintű érettségi átlagos nehézségű volt, és legnagyobb örömünkre körülbelül úgy sikerült, ahogy szokott. Nemhogy szóban nem kellett senkinek javítania, de elégséges is csak elvétve volt. Az érettségik átlaga 74 % (4,22). Az emelt szintet választók is, bár csupán 11-en voltak, szépen helytálltak 72 %-os (4,88) eredményt értek el.

A 8. és 10. évfolyam május végén megírta a szokásos kompetenciamérést, az erre való felkészüléshez felhasználtuk a tanáraink által összeállított gyakorló füzeteket.

Informatikából a második félév elején tanárváltás volt, Almási Miklós távozása után Sinkó Viktória vette át a csoportokat. A Covid miatt személyesen csak a 7. illetve a 8. évfolyam tanulóival találkozhatott, a többi tanulót csak az online órákon tudta megismerni. Informatika tantárgyból az online oktatás alatt is szépen tudtunk haladni, a tanulók zöme a jelenléti oktatáshoz hasonlóan tudott teljesíteni. Ezt a májusi visszatéréskor is így tapasztaltuk. Sajnos a vírushelyzet miatt az informatikaversenyek is elmaradtak.

Örömteli, hogy az utóbbi években egyre többen jelentkeznek

informatikaérettségire, hiszen egyre jobban felismerik ennek fontosságát úgy a továbbtanulásnál, mint a munka világában is. Az idei tanévben középszinten 34 fő érettségizett, ebből 23 fő tett előrehozott érettségit. A középszintű vizsgázók átlaga 4,59. Emelt szinten 12-en érettségiztek, átlaguk 4,58.

Az új NAT-ban a „Digitális kultúra” tantárgy kiemelt figyelmet kapott, megnövekedett az óraszám, ezzel együtt természetesen a tananyag mennyisége is. A „hagyományos” tananyag mellett a diákoknak tanulniuk kell – 7–11 évfolyamon – a robotokról is. Mindenki számára kötelező lett a programozás, nem csak az emelt informatikaérettségire jelentkezőknek. A robotok programozása magába foglalja a szenzorok kezelését, az automatizált működéseket, mozgásokat, és azok megtervezését, kivitelezését. Az iskolavezetés a fenntartó segítségével vásárolt 8 db Lego Mindstoms 51515 robotot, valamint 4 db drónt, 8 db Málna-PC-t is, ezzel a robotok programozása illetve az ehhez szükséges fizikai környezeti feltételek összeállítása válik megismerhetővé. A következő tanévben tervezzük Robotika szakkör indítását is.

Urbán Diana

munkaközösség vezető

A német, orosz és latin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A 2020-2021-es tanév szakmai oktató-nevelő munkája a koronavírus járvány okozta hathónapos karantén miatt főleg a digitális térben, online formában valósult meg. A rövid idejű jelenléti oktatás mellett ez a munkaforma határozta meg idegen nyelvi munkacsoportunk legtöbb tevékenységét.

A tanévet szeptemberben jelenléti tanítással és élő munkaközösségi ülésekkel kezdtük. Idén két élő és három online NOL-munkaközösségi ülést tartottunk. Az első, augusztusi ülésen a 2020-2021-es tanév aktuális feladatait és nagyobb formátumú programjait beszéltük meg.

Szeptember a tantervek alapján a tanmenetek elkészítése és leadásának jegyében telt. A kollégák állításai szerint az online oktatás körülményei között is sikerült a digitális távoktatás által nyújtott módszerekkel jó tempóban haladni és a tervezett tananyagokat elvégezni. Az évvégi eredmények és a jól sikerült előrehozott és rendes érettségi vizsgák is ezt igazolják.

Minden élő vagy online NOL-mnk ülésen az időszerű feladatokon kívül valamilyen belső képzést is tartottunk, idén nyelvi munkacsoportunk tagjainak felkérésével.

A második élő ülésen Pintérné Puskás Erika bemutatta nekünk a Goethe Intézet nyári online továbbképzésén szerzett ismereteit és tapasztalatait. Lehetőségünk volt számos nyelvi interaktív weboldalt, nyelvi játékot és a padletkészítést is megismerni és kipróbálni. A továbbképzés hasznos volt, hisz a későbbiekben a

tanultakból, a hosszúra nyúlt digitális oktatás során, sok mindent gyakorlatban is alkalmaztunk.

A munkaközösség tagjainak következő feladata, teljesen új kihívása a nagymértékű együttműködést igénylő novemberi online nyílt napi anyagok előkészítése és digitális kivitelezése volt.

A NOL-mnk egy közös idegen nyelvi padletet állított össze, ahol minden első és/ vagy második idegen nyelv/német, francia, spanyol, olasz, orosz/ képviseltette magát valamilyen formában. A padlet sokszínű és különböző a nyelvtanulással kapcsolatos videókat, klipeket, idegen nyelvű dalokat, országismereti és játékos nyelvi feladatokat tartalmaz. A tanulók saját maguk mondják el idegen nyelveken, hogy mi motiválja őket, miért érdemes nyelvet tanulni, és milyen további céljaik vannak. Ízelítőt kapunk a tanórák hangulatából, láthatunk szituációs játékokat, párbeszédet és dalokat is hallgathatunk. A padleten szerepelnek cserediák programjaink és 5 évre visszamenőleg a német nyelvi érettségi eredményeink közép- és emelt szinten. Köszönet a padlet elkészítésének munkáiért Pintérné Puskás Erika, Bajcsi Gizella, dr. Dósa Márta, dr. Pável Rita, Kovács Eszter és Kővári Annamária tanárnőknek, valamint Tanai Róbert tanár úrnak. Az iskola honlapjára felkerült digitális anyag színes, hangulatos és hasznos. A rákattintó látogató betekintést kap nyelvtanáraink és a diákok közös munkájáról.

Iskolánk online Nyílt Napjára, egyben a 30. jubileumi Szent Margit Gimnázium – Graf-Stauffenberg-Gymnasium diákcseré- program évfordulójára készült el az Osnabrück- Budapest színes, nyomtatott és online fotókönyv, amely számos

képet és dokumentumot, német és magyar emléket, beszámolót, jelentősebb évfordulót és megemlékezést tartalmaz a két gimnázium között 30 éve fennálló cserekapcsolatról. A kiadvány online változata munkaközösségünk honlapján megtekinthető. Köszönet érte Harsányi Éva és Bajcsi Gizella tanárnőknek. Lapozzatok bele!

Sajnos a 30. diákcsera-program megszervezése idén a járványhelyzet miatt ismét elmaradt, de a kapcsolattartás (online és telefonon) a két gimnázium között folyamatosan működik. Reméljük, hogy a következő tanévben, amennyiben a járványhelyzet ezt megengedi, ismét megszervezhetjük a nagysikerű, a diákok számára óriási motiváló hatású cserediák-programot.

Az idén kevés német nyelvi versenyen vehettek részt tanulóink. A katolikus iskoláknak meghirdetett országos online Mezzofanti német nyelvi versenyt, bár sokan készültünk rá, regisztráltunk, sajnos a szervezők a járványhelyzetre hivatkozva lefűjták. Az országos német nyelvi OÁTV szintén elmaradt, így tanulóink csak a kerületi, újbudai német vers- és prózamondó versenyen vettek részt, ahol Grabner Máté 7.b osztályos tanuló I. helyezést, Mádi-Szabó Luca 7.a osztályos tanuló pedig III. helyezést ért el. Gratulálunk nekik és Bálint Katalin felkészítő tanárnőnek.

Az online munkaközösségi ülések belső képzésein elindítottuk a pedagógus portfólióírás sorozatot, ami több kolléga számára nyújtott hasznos információkat.

A sorozatot a pedagógus II. portfólióírással kezdtük, amit dr. Pável Rita mutatott be, aki saját élményeit, gyakorlati tapasztalatait is megosztotta velünk.

A mesterpedagógus portfólió írását, valamint saját német nyelv mesterprogramját online mutatta be Bajcsi Gizella, aki nemrég szerezte meg a minősítést. A program a német szólások, kisebb frazeológiai egységek és közmondások tanítását, valamint többnyire XX. századi német szerzők rövid prózai műveinek („Kurzgeschichten”) feldolgozását célozta meg. Munkaközösségünk francia szakos tanára, dr. Dósa Márta mesterpedagógus, szakértő sokat segített hasznos tanácsaival, megjegyzéseivel, hozzászólásaival, amit ezúton is köszönünk neki.

Német és olasz nyelvből a kötelező heti 3 óra mellett egész tanévben voltak érettségi és nyelvvizsga-előkészítő, fakultációs órák is.

A német nyelvi fakultációs órákat dr. Pável Rita tanárnő tartotta. A német nyelvi fakultáció szakszerű megtartásában az jelentette a kihívást, hogy mindenkit a maga szintjén kellett fejleszteni, felkarolni, olyan feladatokat adva, amik éppen megfelelőek voltak a tanulók számára, s egyben játékon ki is egészítették az alapórán tanultakat. A szeptember-októberi jelenléti oktatás időszaka volt a legnehezebb óraszervezési szempontból, mikor egy időpontban kellett tanítani az A2-es, B1-es és B2-es szintű tanulókat. Leggyakrabban külön csoportmunkában dolgoztak. A digitális időszakban külön időpontokban foglalkozott a tanárnő a C1-es nyelvvizsgára készülő 5 diákkal és a B2-es nyelvvizsgára készülő 6 diákkal. Mindkét csoportnál az érettségi és nyelvvizsgák tartalmi részét adó tíz témakör

követelményeit (szókinsét, témáit) igyekeztek átvenni. Az órákon főleg a beszédképesség fejlesztésére próbáltak fókuszálni, hiszen az alapórai létszám és keretek erre nyújtják a legkevesebb lehetőséget. Számos társadalmi problémáról esett szó, diagramokat elemeztek. A diákok nagyon sok új dolgot tanulhattak ezeken az órákon. „Nagyon sok új dolgot tanultam. Hosszútávon nagyon jó alapműveltséget nyújtottak az órák.” – írta az egyik diák a tanév végi értékeléskor. A számonkérés a digitális időszakban tételfelelésekre, szókinséfelelésekre, ritkábban nyelvtani dolgozatokra épült. A kurzuson részt vevő diákok hálásak voltak, hisz mint ahogyan ezt a tanév végén kitöltött kérdőíveikből is kiderült, őket ez „ösztönözte”, „igazán fejlesztőnek” érezték, ez „javította a beszédképességüket”. Idén számos tanuló tett sikeres előrehozott vagy rendes írásbeli közép- vagy emelt szintű érettségi vizsgát német nyelvből. Ezúton is gratulálunk a szép eredményekhez és további sok sikert kívánunk nekik és valamennyi felkészítő német nyelvtanárnak.

Kovács Eszter a 11. évfolyamon péntekenként 0. órában olasz nyelvvizsga-felkészítést tartott. A kurzuson részt vevő tanulók motiváltak és szorgalmasan tanultak az olasz nyelvet, jövőre tervezik az érettségi és/vagy nyelvvizsgákat. Az év végén a Boszi konyhában a gasztróklub keretében a diákokkal az olasz fagyí és kávékóstolás mellett tiramisu is készült. Jövőre Zsidek Borbála vesz részt az AFS csere programban és Olaszországba utazik.

Bajcsi Gizella

munkaközösség-vezető

A testnevelés és tánc munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

A 2020/2021. évi tanév a Covid-19 pandémia jegyében zajlott. A bizonytalan helyzetre való tekintettel a kerületi diákolimpiai versenyek elmaradtak, helyettük kerületi fittségi versenyek kerültek megrendezésre, – tanári önkéntes alapon. Munkaközösségünk részéről szeptember–október–november hónapban Csepregi Csaba mérte az osztályait. A 8próba mérésben az alábbi osztályok vettek részt: 7.ab lány, 8.ab fiú, 9.ab fiú, 11.d fiú, 12.de fiú.

A mérési eredmények kezdeti alacsony szintje miatt többszöri játékos gyakorlásra és mérésre volt szükség ahhoz, hogy a gyerekek átlagosan egy kielégítő szintre tudjanak érni. A regisztrált és beküldött adatok alapján a mért tanulók edzettségi szintje a kerület többi iskolájának fittségi szintjét elérte, sőt, néhol túl is szárnyalta. Ezt bizonyítja az a tíz serleg és több tucat éremhalmaz, amelyet iskolánk tanulói tavasszal vehettek át a kerületi önkormányzat sportosztályától.

A tavaszi szemeszterben iskolánk 4 tanulója részt vett az újbudai kerületi online sakkversenyen, ahol két diákunk is 3. helyezést ért el, míg 1 tanuló bejutott a tájékoztatósi futás országos döntőjébe, ahol szépen helyállt.

Az online oktatás sikeressége mind a tanuló, mind a testnevelő hozzáállásán alapszik. Iskolánk tanulóit két csoportra osztottuk. Igazolt

versenyzők és nem igazolt sportolók. Ez alapján két adatlapot is készítettünk. Az igazolt sportolóknál kötelező volt megadni a sportág és az egyesület címét, edző nevét és telefonszámát. Szűrőpróbaszerűen ellenőriztük a gyerekek jelenlétét a foglalkozásokon, amit az edzők is megköszöntek. A nem igazolt sportolók a kerületi fittségi próbák mintájára megalkotott 1 perces feladatsorokat kaptak – kiegészítve olyan gyakorlatokkal, amelyek az ülő életmód okozta egészségügyi károsodások megelőzését célozták meg. A feladatlapokat 2 heti visszaküldéssel kértük be a gyerekektől. A tényszerű és a nem tényszerű adatokról visszajelzést küldtünk a tanulóknak.

Tapasztalat: a számszerű adatok arról tanúskodnak, hogy a nem igazolt sportoló gyerekek nagy számban nem valós értékeket írtak be. Példa: 1 perc alatti fitnesz guggolás max. 3 kilós súllyal, labdafelvétellel és letétellel, ahol csak a labda (szer) felvételeket kell számolni... átlagban 23, de vannak olyanok, aki már 100-at, illetve akadt olyan is, aki 157-et csinált. A másik véglet a 10 db / perc, ami nagyon kevésnek bizonyul, nagy valószínűséggel meg sem csinálták a gyakorlatokat. Egy másik variáció az adatbeírás helyetti ikszelgetés volt, – kész, megcsináltam!

Sok gyereket kellett felszólítanunk a hiánypótlásra, ezzel párhuzamosan a szülőkkel is felvettük a kapcsolatot. A szülők nagyrészt segítőkészen álltak a probléma megoldásához.

Az érettségire 4 fő, 2 fiú és két lány jelentkezett, 75%-ban kellő alapok nélkül. A gyakorlati „mentő-felkészítés” április végén megkezdődött, a felkészítő órák látogatása viszont kételyt ébresztett. A szóbeli érettségi témakörök kidolgozása 70%-ban kész lett, de a gyerekek egy kicsit lazára vették a felkészülést.

*Csepregi Csaba
munkaközösség-vezető*

A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről

Tanórai munka, diákjaink előmenetele

A távoktatás félévnyire nyúlt időtartama, a vele járó technikai és ebből is eredő személyi körülmények az idei tanévben még a tavalyinál nagyobb mértékben meghatározták a közös munkát. A 12.-esek érettségire való fölkészülése különösen nehézé vált, hiszen már az előző tanév egy része is távoktatásban telt. Az ismétlést ezúttal is valamennyi kolléga feszített tempóban ugyan, de be tudta fejezni. Az alsóbb évfolyamokon a legutóbbi tanévvel összehasonlítva némileg javult a haladás tempója annak köszönhetően, hogy mind a kollégák, mind a diákok jártassága javult az IKT-eszközök hatékony és didaktikai szempontból gazdaságos felhasználásában. Egy tankönyvi témát időnként azért még ketté kellett választani, hogy feldolgozható legyen. Hetedik évfolyamon történelemből és földrajzból egyaránt komoly nehézséget okozott, hogy bár sor került a módosított kerettanterv bevezetésére, azonban az ennek megfelelő új tankönyvek nem készültek el. A kerettanterv hetedik évfolyamot érintő jelentős átalakítása azzal járt, hogy két tankönyv pótrendelésével lehetett csak megoldani a fölmerült problémát.

A kollégák az óráik zömét a Meet room segítségével tartották meg, ami javította az órai tevékenység hatásfokát, azonban így értelemszerűen a tavalyinál kevesebb idő és figyelem jutott a diákok órai munkájának füzetek segítségével történő ellenőrzésére, bár e tekintetben az élő oktatással szemben továbbra

is előnyt élvezünk. Az élő oktatásnak az értéke a diákok számára is akkor vált nyilvánvalóvá, amikor a 12.-eseknek konzultációk céljából történő behívására időlegesen lehetőség nyílt. A diákok tudásszintjében nőtt a különbség a legjobban és a leggyöngébben teljesítők között. Akik az önálló tanulás képességét eddig elsajátították, sokkal jobban tudtak alkalmazkodni a megváltozott helyzethez, gondosabban gazdálkodtak az idejükkel, nem folytak szét a napjaik. A 7. és 8. évfolyamra járóknál az élő oktatás hosszabb időtartama miatt ebből a szempontból kedvezőbbek a tapasztalatok.

A tantárgyi átlagok rajzból továbbra is kiemelkedők, földrajzból sikerült a tavalyi szintet megőrizni, míg történelemből néhány osztályban egy-két tizednyi gyöngülés tapasztalható. Az osztályok többségükben a négyes fölött vannak. A középszintű történelemérettségi idei eredményei némileg elmaradnak a tavalyitól. A rövid feladatok lényegében a szövegértésre, az alapfogalmak ismeretére épültek. Az elmúlt évekkel összehasonlítva hosszabb és összetettebb szövegek kerültek a rövid feladatokba forrás gyanánt. Az esszéfeladatok némileg nehezebbek voltak, mint az elmúlt esztendőben. Ezúttal sem mutatkozott a rövid feladatok és az esszék megoldásának minősége között lényegi különbség. Több esetben az esszék pontszáma jócskán meghaladta a rövid feladatokéit. Az eredmények közötti szórás is nagyobbnak bizonyult a tavalyinál. A kiemelkedő pontszámok (97 %) mellett akadt 30 %-ot alig meghaladó is.

Az idén 42 diákunk vállalkozott történelemből az emelt szintű érettségi megmérettetésre. Ez néggyel több, mint az elmúlt tanévben. Évek óta

történelemből és angolból jelentkeznek a legtöbben emelt szintű érettségire. Az eredmények a tavalyinál jobbak, sok a 80 % fölötti teljesítmény. Egyetlen olyan tanuló sincs, aki ne érte volna el legalább a 45 %-os teljesítményt, ami a többletpontok megszerzésének feltétele. Történelem szakra ha kevesen is, de más szakokra, egyetemekre sokan jelentkeznek (jogi, közgazdasági képzés), amelyeken a felvételi feltételek egyike az emelt szintű történelem érettségi.

Az idei tanév végén 33 diákunk élt az előrehozott földrajzérettségi lehetőségével, ami mindenképpen jelentősnek számít, főleg, ha összehasonlítjuk a korábbi évek adataival. Közülük 32-en jártak fakultációra. Az írásbeli érettségi kicsit könnyebb volt, mint a korábbiak, mind az I. (topográfiai), mind a II. (földrajzi ismeretek és képességek) részt illetően. Az előrehozott érettséginek a járulékos célja, hogy a tapasztalatot szerezzenek az egy év múlva sorra kerülő teljes érettségi vizsgára. Az eredmények kiválóak lettek. Az osztályzatok átlaga 4,5, a százalékos átlag pedig elérte a 80% -ot. A leggyengébb eredmény 56%, a legjobb 95%-os lett, 17 jeles, 15 jó és 1 közepes eredmény született.

A diákok előmenetelének tanórán kívüli segítése

A Balla Lajos által már évek óta vezetett rajzsakkör folyamatossága a mögöttük lévő tanévben már az élő oktatás során elrendelt biztonsági szabályok következtében megszakadt. A diákok közül többen részt vettek rajzpályázaton, de ezúttal díjat nem nyert egyikük sem.

Az alsó évfolyamok számára rendezett Kosáry Domokos verseny első fordulójának feladatlapját 20 tanuló írta meg, a két legjobb jutott a második fordulóba,

azonban ott már nem sikerült olyan eredményt elérni, ami továbblépésre jogosított volna. A versenyre vállalkozó diákok fölkészülését Jávor Gellért kolléga segítette. A 11. és 12. évfolyamon tanulók közül tizenhatan jelentkeztek az OKTV-re. A jelentkezők ezúttal megoszlottak a 11. és a 12. évfolyam között. Az utóbbiak számára ez az alkalom az érettségire való fölkészülés kiváló eszköze is. Ezúttal két továbbküldhető dolgozat is akadt a 12.-esek közül, s az egyikük a második fordulóba jutásról mindössze fél ponttal maradt le. Az első körűli tanári teendőket (javítás, értékelés) dr. Szentgáli Zsolt és dr. Vasas Géza látta el.

2021 márciusában on-line formában dr. Hatos Pál történész tartott egy jelentős érdeklődés által övezett előadást nemrég megjelent sikeres monográfiájának a témájáról, a Tanácsköztársaság históriájáról. A munkaközösség tagjainak a képzését, valamint diákjaink tudásának az elmélyítését egyaránt szolgálta az esemény. Hatvankét diákunk és a munkaközösség valamennyi tagja kapcsolódott be az előadásba.

A különböző iskolai oktatáson kívüli programok megszervezéséből a távoktatás bevezetéséig valamennyi kolléga kivette a részét (múzeumlátogatások, múzeumpedagógiai foglalkozások, Balla Lajos kolléga városvezetése Esztergomban és Székesfehérváron.)

Tanári előmenetel, együttműködés, önképzés

Solnay Márta sikeres vizsgái eredményeként szerezte meg történelemből az egyetemi fokozatot. Friss módszertani szemléletével kifejezetten ösztönzőleg

hatott a munkaközösségre. Dr. Szentgáli Zsolt sikeresen védte meg mestertanári pályázatát. Dr. Vasas Géza 2021. január 1-jétől további öt évre megkapta a kutatótanári minősítést.

A munkaközösségből ezúttal Veszelyovszki Balázs vállalta azt, hogy végzős egyetemi hallgató gyakorlótanítását mentortanárként figyelemmel kísérje, és tanácsaival segítse.

A munkaközösségi megbeszélések a fölmerülő problémák megvitatását, az információátadást és az önképzést egyaránt szolgálták. Még a tanév elején Vasas Géza számolt be annak a tudományos konferenciának az előadásairól, amelyek a Magyar Tudományos Akadémián hangzottak el a Horthy-korszakkal kapcsolatos újabb kutatási eredményekről. Solnay Márta egy alapos prezentációt mutatott be az általunk használt 9-es történelemtankönyv feladatainak, képanyagának az online órákba történő beépíthetőségéről, s ezekből kreatív feladatok szerkesztésének lehetőségeiről. A képi források szerepére kiemelt figyelmet fordított, mivel ez a távoktatás ideje alatt különösen is fölértékelődött. Az itt fölvetett ötletekről összefoglalót, valamint az általa javasolt feladatokat a kollégák számára hozzáférhetővé tette. A Gimnázium honlapjának a munkaközösség számára fönntartott részén ezek az események megjelentek. A honlap rendszeres kezelése Simonfai Teodóra érdeme.

Az iskola életében való részvétel

Az első félévben esedékes rendhagyó nyílt napra dr. Szentgáli Zsolt az egyik

11.-es osztályban történelemből, míg Jávor Gellért a 9.-eseknekél földrajzból tartott olyan bemutató órát, melyet videóra rögzítettünk, s az érdeklődő szülők és jövődő diákok számára a nyílt napon hozzáférhető volt. Diákoknak a készítésbe történő bevonásával kreatív rövidfilmet készített Balla Lajos, amellyel a szaktárgyának az érdekes, játékos vonatkozásaira kívánta föl hívni a figyelmet. Az október 23-ra való emlékezés a munkaközösség által kiválasztott tartalmilag és képileg is igényes videóanyag megtekintésével történt. Hasonló rövid vizuális anyagot állított össze Simonfai Teodóra és Veszelo szki Balázs. Az emléknapokra installációk, prezentációk segítségével történő figyelemfö l hívásból idén is kivette részét a munkaközösség, a június 4-e vonatkozásairól dr. Szentgáli Zsolt irányításával már élőben megtekinthető prezentációk születtek.

Dr. Vasas Géza

munkaközösség-vezető

Gondolatok a Diáktanácsadóból

„Mit is mondhatnék egy 25 éves lányról, aki meghalt...” jut eszembe a Love Story híres kezdő mondata, mikor nekiülök megírni ez évi összefoglalómat a Diáktanácsadóban folyó munkáról. Valamiért ez a különös asszociáció ugrik be erről a második rendhagyó, furcsa tanévről. A párhuzam alapja talán a hiányérzet: ahogy egy fiatal halott esetében, úgy a 2020/21-es tanévvel kapcsolatban is elsősorban mindenféle hiányok maradtak hátra – hiszen semmi sem úgy alakult, ahogy korábban elterveztük.

Nem gondoltuk, hogy még egy teljes tanév a covid jegyében telik el: maszkban, távolságot tartva, gyakori karanténnal, hosszabb-rövidebb ideig tartó on-line oktatással. A vírusterjedésének megakadályozása okán közösségi rendezvényeink nagyrészt elmaradtak. A pályaválasztási tanácsadó alkalmak, illetve a különböző témákban tartandó előadások így a következő tanévre várnak. A karantén idejére a Diáktanácsadó is az on-line térbe költözött, míg a tanév többi részében személyes és on-line tanácsadást is igénybe lehetett venni. A diákok mellett érdekes módon a megszokottnál nagyobb számban fordultak hozzám szülők, tanárok is. Mintha a felnőtteket ez az időszak jobban megviselte volna, mint a gyerekeket.

Most is az történt, amit az előző tanévben megfogalmaztam: „Összességében gyerek és felnőtt egyaránt ott találta magát hónapokra bezárva abba a helyzetbe, amit korábban magának létrehozott, illetve ami körülvette – a munkába vagy

iskolába járás, külső helyszíneken szórakozás stb. által nyújtott kimenekülési lehetőségek nélkül. Ha ez egy alapvetően jól működő családi közösség volt, akkor abba zárodtnak be. Ha bántalmazó légkör, állandó feszültség, akkor abba. Ha békítő magány, akkor abba.”

Mivel már tartott egy ideje, az emberek elkezdtek alkalmazkodni a helyzethez, ami úgy tűnt, hogy egy időre állandósul. A tanácsadáson megfordulókkal folytatott közös munka során körvonalazódtak olyan túlélési stratégiák, melyek könnyebbé teheték a karantén időszakát. Ilyen volt a reggel, megfelelő időben való felkelés, áttöltözés nappali ruhába, önmagunk rendbetétele. Banálisan hangzik, de ettől az egyszerű cselekvéssortól az ember tudata azt az üzenetet kapja, hogy „nappal van, ideje a dolgom után nézni” – így kevésbé fog „szétfolyni” az idő, mintha az on-line oktatás lehetőségével élve az utolsó pillanatban felkelve, félig-meddig az ágyban, egész nap pizsamában töltjük az egész napot.

Ugyanilyen fontos volt a napok megfelelő strukturálása. Ez normális időszakban önmagától megvalósul, hiszen a mindennapos iskolába, munkába járás eleve egy szigorú rendszert ad a napoknak. Ezt a karantén idején mindenkinek magának kellett megoldania, így előnyben voltak azok, akik valamiféle rendszerben töltötték el az otthoni időt: vagyis sem a felkelés, sem az esti lefekvés nem tolódott túl későre, az iskolai teendőket megfelelően ütemezték, az étkezések ideje szintén többé-kevésbé állandó volt.

A szabadidő tartalmas eltöltése szintén sokaknak gondot okozott. Sajnos mivel az egész napjukat amúgy is ott kényszerültek tölteni, sokak a szabadidőben is

az on-line térben maradtak. Ez az egyik oldalon lehetőséget adott a barátokkal, ismerősökkel való kapcsolattartásra, amelyre az adott körülmények között más mód nemigen kínálkozott, tehát az elmagányosodást valamennyire megakadályozta. Ugyanakkor drámai mértékűre növelte a fiatalok (és idősebbek) netfüggőségét, aminek hosszú távú következményei egyelőre beláthatatlanok.

Varga-Etele Orsolya

iskolapszichológus

Szent Margit Gimnázium

Közösségeink

Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről a 2020–2021. tanévben

Az idei tanévben egy új DÖK-felelős tanár kezdte meg a munkáját, akinek ez egy új kihívás volt, melyhez nagyon motiváltan állt hozzá, s igyekezett egyfajta kapcsolattartó lenni az iskola vezetése és a Diákönkormányzat között. Főleg a tanév elején sok feladattal és az ezzel járó felelősséggel kellett megbirkóznia.

Mindenekelőtt a második tanítási hét végére – az osztályfőnökök segítségével – kialakult, hogy kik lesznek a diákképviselők. Önkéntes alapon, osztályonként két-két képviselő lett. A könnyebb kapcsolattartás végett Fábián Balázs rendszergazda létrehozott a classroomon belül egy „DÖK” kurzust, így innentől kezdve ezen keresztül tudtunk a képviselőkkel kommunikálni. Itt először minden képviselőnek írnia kellett magáról pár sort, hogy ha személyesen nem is találkozhatunk, legalább így ismerjük meg egymást egy kicsit jobban.

Legelső megbízásunk az volt, hogy alakítsuk ki a csocsó- és pingpongasztalok használati rendjét, ugyanis a járványhelyzet miatt nem lehetett az osztályoknak keveredniük. Mivel ez a feladat sürgős volt, a DÖK-ért felelős tanár szerkesztett egy táblázatot, melyet feltett a classroomba, majd a képviselők feladata volt, hogy (konzultálva az osztálytársaikkal) beírják magukat, hogy mely napokon, mely szünetekben, melyik asztalt szeretnék használni. Az illendőség határain belül több igényt is be lehetett nyújtani, majd a határidő letelte után ezeket a kérelmeket igazságosan elosztottuk. Voltak olyan osztályok, amelyek egyáltalán nem szerették volna használni az asztalokat, míg voltak olyanok is, amelyek akár minden szünetben lefoglalták volna ezeket. Sok munkával sikerült egy egész jó beosztást készíteni.

Másik nagyon fontos feladatunk volt az évi rendes vezetőségválasztás lebonyolítása, amely a járványhelyzet miatt szintén új megoldást követelt, ugyanis akkoriban arról szó sem lehetett, hogy 25 osztály képviselői egy teremben összegyűljenek. Természetesen ezt is online oldottuk meg. Első körben a classroomon mindenki jelezhetette, hogy szeretne-e elindulni az elnöki vagy az alelnöki tisztségért. Az egy elnöki tisztségre ketten, a két alelnöki tisztségre heten pályáztak. A szavazás egy Google űrlap segítségével történt, megadott határidőig szavazhattak a képviselők egy elnökjelöltre, s legfeljebb két alelnökjelöltre. A választáson 38 képviselő vett részt, döntésük alapján DÖK-elnök Sebestyén András (11.a), alelnökök Márton Réka (9.a) és Czinkler Soma (11.c) tanulók lettek. A megválasztott vezetőséggel szinte azonnal le is ültünk tárgyalni a továbbiakról, s arra jutottunk, hogy a hatékonyság érdekében „akciócsoportokat” hozunk létre, melyekhez a képviselők csatlakozhatnak, s így kisebb szekciókban (továbbra is online) könnyebben és eredményesebben tudnak majd egyes ügyekben dönteni. A következő hét akciócsoport jött létre: közösségi terek, közösségi programok, KÖSZI, SZMG-s termékek, média, 12.-esek ügyei, diákság panaszai. Az erre a célra létrehozott táblázatban a képviselők jelentkezhettek, melyik téma érdekli őket a legjobban, majd a beérkezett jelentkezések alapján a vezetőség beosztotta a képviselőket. Sajnos mire ezzel elkészültünk, éppen elrendelték a 9–12. évfolyamosok számára a digitális oktatást, ezáltal a DÖK munkája is jelentősen átalakult.

Az online időszak elején tartottunk egy közös Meet-megbeszélést, melynél

jelezhették a képviselők, hogy melyek az első (negatív és pozitív) tapasztalataik az online oktatás kapcsán. Észrevételeiket, kéréseiket és tanácsaikat az iskola vezetősége felé is továbbítottuk, melyek hatására érdemi változások történtek, ezt ezúton is köszönjük!

A hat hónapra nyúló online időszak alatt a képviselők a classroom felületén jelezhették, hogy ha ők, illetve osztálytársaik valamilyen problémát tapasztaltak, vagy kérdésük volt egy-egy iskolai szabállyal kapcsolatban, ezeket igyekeztük gyorsan megoldani. Mindeközben a vezetőség (egyéb csatornákon keresztül) rendszeresen kommunikált egymással.

Ezalatt a fél év alatt egyetlen nagyobb „programot” valósítottunk meg, ez pedig a szokásos diákfórum korántsem szokásos kivitelezése volt. Mivel a diákok többsége nem járt iskolába, a hagyományos „igazgatói kérdezz-felelek” nem volt járható út, s egyébként is egy új ötlet merült fel, melynek címe: „Diák kérdez – tanár válaszol”. Minden diáknak lehetősége volt előzetesen bármely tanárhoz kérdéseket írnia, ezeket a kérdéseket elküldtük a tisztelt pedagógusoknak, akik nagyon kedvesen válaszoltak is a javarészt személyes jellegű kérdésekre. Végül összeállt egy több mint 30 oldalas dokumentum, melyet minden diák és tanár is megkapott. Visszatekintve mondhatjuk, hogy ez volt a tanév legkiemelkedőbb „DÖK-ös” munkája.

A május 10-i visszatérés előtt tartottunk még egy közös Meet-megbeszélést, ahol minden képviselő felvethette aggályait, kérdéseit a jelenléti oktatással és az ezzel együtt járó feladatokkal (gondolok itt elsősorban a számonkérésekre)

kapcsolatban.

Az online időszak alatt a DÖK-ért felelős tanár megalkotta a Diákönkormányzat új Szervezeti és Működési Szabályzatát, melyet a tanári kar a tanév végén megismert, a következő tanév nyitóértekezletén várhatóan elfogad, így az SZMSz az új tanévtől életbe léphet (a honlapon, a hivatalos iratok között is olvasható lesz).

Mindannyian bízunk benne, hogy az oltásoknak köszönhetően a következő tanévben már nem lesz tantermen kívüli digitális tanrend, hanem szeptember 1-jétől kezdve egészen június 15-ig az iskolában, tanáraink és diáktársaink között, hatékony tanulással és élményekben gazdag közösségi programokkal tölthetjük a tanévet!

Jávor Gellért

DÖK-felelős tanár

Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2020/2021. tanévben

Ebben a nagyrészt távoktatásban telt tanévben az ének-zene tantárgyat is az eddig ismeretlen helyzethez kellett alakítani. Mind a tanórák, mind az iskolai élet szempontjából kiemelt szerepe van a közös éneklésnek, alkalmanként a hangszeres zenélésnek. Sajnos ezekre egyáltalán nem, vagy csak erősen korlátozottan volt lehetőség, így a korábbiakhoz képest ebben az évben jóval kevesebb eseményről tudunk beszámolni.

A járványhelyzet miatt a kórusok egyáltalán nem működhettek. Az ünnepekkel együtt a közös szentmisék nagy része is elmaradt, de egy pár esetben mégis sor kerülhetett liturgikus ünneplésre, melyek alkalmával – még ha maszk mögül is – énekszóval dicsérhettük az Urat. Így szeptember 1-jén volt Veni Sancte szentmise a bejövő osztályoknak, szeptember 6-án pedig az év egyetlen vasárnapi miséje a 12. évfolyam számára, melyen az énekkarosok utoljára vezethették az éneklést. Ezt követően a jelenléti oktatásban részt vevő 7–8. osztályok készülhettek csak az adventi reggeli osztálymisékre, majd a három ünnepi alkalomra (január 6. Vízkereszt, január 18. Szent Margit-nap, február 17. Hamvazószerda), ahol szintén ők vehettek részt szentmisén kápolnánkban úgy, hogy a többiek online kapcsolódtak be. A májusi visszatérést követően újra lehettek reggeli osztálymisék, melyeken – még mindig csak maszk mögül – újra szólhatott az énekes imádság. A tanévet a tanár kollégák és a kitűnő tanulók jelenlétében megtartott Te Deum szentmisével zártuk június 18-án kápolnánkban, ahol a

népénekek mellett elénekeltük a hálaadó himnuszt is.

A szervező munkának köszönhetően a Szent Margit Gimnázium Kórusának megadatott a lehetőség, hogy szeptember 12-én a NEK záró miséjén a 2000 fős kórus részeként énekelhessenek. Erre a próbákat a tanítás befejeztével már meg is kezdték, így közel másfél év szünet után újra volt kóruspróba.

Oberrecht Ádám

ének-zene tanár, kórusvezető



A Szent Margit Gimnázium gitáros énekkara

Iskolánk gitáros énekkara a tanév elején sajnos nem tudta folytatni a munkát, hiszen a járványhelyzet miatt az énekkari próbákat szüneteltetni kellett.



Természetesen nem maradtunk azért feladat nélkül, hiszen a nyílt napra videót készítettünk, amellyel kapcsolatban rengeteg jó ötlet és zenei megoldás született.

Novemberben a Mária Rádióban képviseltük az iskolát két diákunkkal, ahol a Szent Margit Gimnázium gitáros életéről kérdeztek minket. Az adventi idő és a karácsonyi várakozás sem azzal az intenzitással történt, mint az elmúlt években, de azért régi videókkal és pár új felvétellel sikerült kis karácsonyi melódiákat varázsolni a virtuális világba...

Áprilisban a Bonum TV-ben beszélgettünk a gitáros énekkarunkról, jövőbeli terveinkről valamint az együttes megalakulásáról.

Sajnos a próbák hiánya és a táborok, fellépések elmaradása nagyon nagy űrt hagyott bennünk, és bizonyos zenei és emberi frissességet nehéz is lesz visszahozni. A kis kamarakórus és a színjátszás is szünetelt ebben az évben, így ezen szakkörök életét sem tudtuk segíteni.

Ebben a furcsa tanévben még egy megtiszteltetés is ért minket: Pitti Katalin művésznő felkérésére egy CD-felvételen szerepelt a gitáros kórus néhány tagja novemberben. A felvétel a Trianon-emlékévre készült, bemutatni pedig csak ez év júniusában tudtuk online formában.

Nyáron volt még egy koncertünk a Batthyány téri Szent Anna-templomban, és kórustábort is tartottunk Balatonszárszón.

Reméljük, hogy jövőre egy jelenléti évet élhetünk meg, és újult erővel és nagy lelkesedéssel szolgálhatunk ismét!

Hegedűs Szabolcs

kórusvezető

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2020)

Bevétel: 13 049 555 Ft – támogatás

5 462 000 Ft – családok támogatása

2 246 022 Ft – szja 1%

3 180 000 Ft – COVID-19 támogatás

218 Ft – banki kamat

összesen: 23 937 795 Ft

Kiadás: 10 000.000 Ft – Szent Margit Gimnázium támogatása

3 180 000 Ft – Szent Margit Gimnázium, COVID-19
támogatás

5 462 000 Ft – családok támogatása

3 501 491 Ft – iskolai szakkörök, rendezvények támogatása

1 172 458 Ft – iskolai újság

600 000 Ft – könyvviteli szolgáltatás

347 600 Ft – egyéb kiadások

175 713 Ft – bankköltség

összesen: 21 863 661 Ft

A 2020. év eredménye pozitív : 2 074 134 Ft

Vagyoni összetétel 2020. 12. 31-én

443 680 Ft – pénztár
20 396 386 Ft – folyószámla
1 700 000 Ft – lekötött betét
744 500 Ft – devizabetét

összesen 23 284 566 Ft

*Birosz Erika Alfonza n. SDR
rendi igh.*

A Budai Margitosok Baráti Köre 2020/2021.

Egyesületünk életét ebben a tanévben a járványhelyzet sajnos a minimálisra korlátozta. Nagy reményekkel indultunk neki az ősznek, azonban hamar kiderült, hogy komolyabb terveinket elvágta a pandémia újabb hulláma. Így nem maradt más, mint a csendes várakozás és reménykedés, hogy egyszer majd ismételten újra kezdhadjuk. Sajnos márciusban sem sikerült...

De meg kell emlékeznünk a Margitosok Baráti Körének egyik szeretve tisztelt, igazán kedves alakjáról. Dr. Hallamáné Lépp Ildikó ennek a tanévnek elején tért vissza Teremtőjéhez, és kísérték utolsó útjára családtagjai mellett a Baráti Kör tagjai is. Ildikó néni fogalom volt számunkra. Kedves, szeretetteljes egyénisége megragadó volt, rengeteget tett az iskolaért. Mindig „margitos” maradt lelkében, és betegágyánál is gyakran kérdezett az iskola felől. Amíg könnyebben mozgott, és egészsége rendben volt, minden „ügyeleti napon” itt volt az iskolában, titkárként szervezte az öregdiákok körét, könnyed, elegáns alakja a „régí világ báját” sugározta felénk. Emléklét mindvégig megőrizzük.



Bizakodva tekintünk a jövőbe, hogy egyesületi életünk a következő tanévtől új lendületet vehet, és közösségi alkalmaink, megemlékezésink segítik az összetartozás érzését. Talán a következő tanévben már – a hagyományteremtő szándékkal 2020. januárban megrendezett – öregdiák misénk egy év kihagyás után ismét az Alma Mater kápolnájába hívhatja közös imára az egykori diákokat.

Paréj-Farkas Katalin
elnökségi titkár

Szent Margit Gimnázium

Osztályaink

7.a

Osztályfőnök: Kornyilovné dr. Máté Anita



Izgatottan vártuk a gólyatábort, amikor kaptuk a szomorú hírt, hogy elmarad. Így szeptember 1-én, mikor beléptünk az iskolába, nagyon izgultunk, mert minden arc ismeretlen volt. Nehezen találtuk meg az utat a termünkhöz, de utána már hamar megszoktuk az új környezetet, s egyre otthonosabban éreztük magunkat a Szent Margit Gimnáziumban. Elkészült az első osztályfénykép is, melyen sárga gólyapólóban feszítünk. Legalább ez emlékeztet arra, hogy mi is voltunk gólyák...

Szeptember végén került sor az első osztálykirándulásunkra, mely két nap volt két helyszínnel, hiszen a vírushelyzet miatt ottalvós kirándulás nem jöhetett szóba. Az első nap túráztunk, a Normafától mentünk Makkosmáriára, a

kegytemplomhoz. A szép időben sokat sétáltunk, s egy játszótérre is benéztünk, melynek következtében kellően elfáradtunk. Másnap, megújult erővel a főváros nevezetességei közül néztünk meg néhányat: a felújított Belvárosi Főplébániatemplomot, majd a Vár épületeit, ahol egy csapatjáték várt ránk. Kicsit később a nagyok online oktatásba kerültek, így az iskola teljesen a miénk lett. Mi birtokoltuk a csocsóasztalokat is, nagyon élveztük! Hozzá kellett szoknunk a költözködéshez is, mert november és június között 4 osztálytermünk is volt. (Végül a 228.-ban zártuk az évet, ott, ahol szeptemberben kezdtünk.) Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert élőben tudtuk megtartani az osztálykarácsonyunkat. Az ajándékozás mellett volt lelki program és sok-sok játék is. Örültünk, hogy nem online oktatásban vagyunk. A félévi átlagunk egész jó lett (bár a tanárok szerint sokkal jobb is lehetett volna).

Sajnos a második félévben két hónapra mi is távoktatásba kerültünk. Addigra már profik voltunk a Classroom használatában, hiszen az online napok során már megismerkedtünk a fő funkciókkal. Az online sulis sokaknak tetszett, sokaknak nem. Voltak hátrányai ennek az időszaknak, például nem lehetett együtt az osztály, de az előnyök közé sorolható, hogy nem kellett korán kelni. Ennek ellenére örültünk, hogy májusban visszatérhettünk az iskola falai közé.

A tanév utolsó heteiben több osztályprogramra is sor kerülhetett. Elsőként a tanulmányi kirándulás keretében Gödöllőn és Máriabesnyőn jártunk. Először a Kegytemplomot (Bazilikát) néztük meg, majd elmentünk gróf Teleki Pál egykori miniszterelnök sírjához. Róla történeteket is tanultunk, így sok mindent már tudtunk az életéről. Elénekeltek a Himnuszt, s jelképes koszorút helyeztünk el a síron. A

templomnál éppen filmforgatás volt, láttunk is egy világháború korabeli autót. Megettük a szendvicseinket, a fiúk egy része focizott, illetve kipróbálta, milyen érzés beleugrani a sűrű bokorba. Busszal átmentünk Gödöllőre, ahol közös fagyizás után a Királyi Kastély idegenvezetője várt ránk, s sokat mesélt Erzsébet királynéről és az egyes szobákról. Bár úgy éreztük, hogy minden erőnk elfogyott, a tárlatvezetés után a parkban csoportos feladatlapot kellett kitöltenünk, s egyből újerőre kaptunk. Szép, tartalmas nap után értünk este vissza az iskolához. Nagyon jól éreztük magunkat együtt, s Villő felvetette, milyen jó lenne valamikor lézerharcozni. Az utolsó előtti héten egyik nap, tanítás után el is mentünk, s fantasztikusan élveztük. Osztályfőnökünk és Vámosi tanárnő is részt vett a harcban, melyet végül a kék csapat nyert meg. Az utolsó tanítási nap, június 15-e is különleges volt, mert délelőtt a Hősök terére mentünk. Itt osztálytársaink tartottak a látnivalókról rövid ismertetést, majd átmentünk a Városligetbe. Nem is lehattunk volna jobb helyen a foci EB magyar meccsének napján, láttuk a szurkolói zónát, s a ligetben mi is megmutattuk focitehetségünket: a fiúk egy része nagyok ellen játszott, a többiek pedig egymás ellen. A lényeg az volt, hogy mindannyian nagyon jól éreztük magunkat. Reméljük, a vírushelyzet lehetővé teszi, hogy jövőre még több osztályprogram legyen.

Kokavecz Eszter

7.b**Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília**

Az első nap megszeppenve mentünk be az iskolába a tökéletesen kivasalt egyenruhánkban. Ahogy beléptünk a terembe, észrevettük, mennyire csönd van. Eleinte az ismerkedés se ment könnyen, viszont pár nap múlva már a beszélgetések zajától volt hangos a terem.



Az első osztálykirándulás megjobbközösségét tett minket. A Visegrádi Fellegvárhoz az erdőn keresztül mentünk. Hazafelé menet pedig a Duna-parton pihentünk meg, amíg a kompra vártunk. Október, november felé kezdtük megtapasztalni, milyen egy igazi gimibe járni. December felé már elkezdtünk ráhangolódni az Adventre. Az osztály lányok koszorút készítettek, és közösen feldíszítettük a termet. December 18-án részt vettünk az első osztálykarácsonyunkon, amin angyaloktunk, azután pedig zenét hallgattunk, társasoztunk, kézműveskedtünk. Egy hónappal később az iskola névadóját ünnepeltünk. Aznap misével kezdtük a

napot, és pizzát ettünk. Március elejétől bekövetkezett az online oktatás. Ebben az időszakban sokunknak sikerült javítani a jegyein. A tanulás kicsit nehézkes volt, de azért így is vettük az akadályokat.

Május 10-től folytatódott a jelenléti oktatás az iskolában. Visszaszokni a normál iskolai körülményekhez kicsit nehéz volt. A második osztálykirándulásunkkor Piliscsabára mentünk, ahol megnéztünk egy kilátót, egy barlangot és egy forrást. Az utolsó hetek nagyon gyorsan elteltek.

Annak ellenére, hogy elmaradt a gólyatábor és hogy online oktatás is volt, egy erős osztályközösség alakult ki.

*Truczka Boróka,
Végh-Dudinszky Mira,
Szabó Orsolya*

8.a

Osztályfőnök: Lobmayer András



Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, amiért abba a négy osztályba tartozunk, amelyek a tanév nagyobbik részét jelenléti oktatásban tölthették. Mind az osztály tagjai, mind a tanárok közül voltak, akik koronavírussal fertőződtek. Szeptemberben és az őszi szünetben még módunkban állt kisebb kirándulásokat tenni, múzeumba menni.

Szeptember 24-én értünk jött egy sárga színű amerikai „schoolbus”, és elvitt a Mezőgazdasági Múzeumba. Itt egy időszaki kiállítást néztünk meg, címe: Az apród titkos küldetése. Miután elvégeztük az interaktív feladatokat és megkaptuk a jutalom csokikat, még volt idő végigszaladnunk az állandó kiállításokon is (vadászat, lósport, mezőgazdaság stb.). Az amerikai busz visszahozott az iskolába, ahol várt bennünket a finom meleg ebéd. A délutáni program számháború

volt öt menetben a Hűvösvölgy környéki erdőben. A védők zászlóját soha nem sikerült megszerezni, viszont az osztály megkedvelte ezt a játékot.

Másnap komolyabb kirándulást tettünk Vác környékére, a Katalin-pusztához közeli Gyadai-tanösvényhez és a Naszály-hegyre. Legszebbek a kaszálóréttek voltak, mert a rövid fűben az őszi kikerics lilásrózsaszín virágtömegei gyönyörködtették szemünket. Letérve a tanösvényről megmásztuk a Naszályt. A csúcson lévő kilátóból felülről láttuk a Szentendrei-szigetet a Duna kettős szalagjával és a Csóványos felhőbe burkolózó tömbjét.

Az őszi szünetben is tettünk két egynapos túrát. Első nap Magyarkúttól Nógrádig meneteltünk. Délidőben a Nagy-Kő-hegyen pihentünk, ahol rajzottak a harlekin katicabogarak. Ezalatt mindenki nyársat faragott magának, de volt, aki az ujját is megvágta a bicskával.

A hegyről lejőve kerestünk egy tűzrakásra, ebédelésre alkalmas helyet, és mivel 25-en voltunk, raktunk két tüzet is. A többség, de főleg a gyakorlott cserkészek aktívak voltak a tűzrakásban. Előkerültek a szalonnák, kolbászok és hagymák – huncut volt, aki éhes maradt.

A nógrádi vár izgalmas történetét Jávor Gellért tanár úr mondta el, akit mindenki érdeklődéssel hallgatott a várudvaron.

Másodikon Piliscsaba környékét jártuk be. A Nagy-Kopasz-hegy tetején található a Dévényi Antal-kilátó, melyből megkapó látványt nyújtottak a felhőkből kinyúló hegycsúcsok. A következő meglepetés a Klotild-barlang megtekintése volt. Ide egy csúszós, meredek hegyoldalon keresztül juthattunk fel. A visszaúton többen a gatyaféket választották, így – a vörös sár miatt – páviánhoz váltak hasonlóvá,

mire leértek. Szitáló esőben értünk Pilisvörösvárra, ahol beültünk az Emil cukrászdába is.

Volt még egy májusi osztálykirándulás a Börzsönyben, Nagymarostól Zebegényig a Hegyes-tetőn keresztül. Itt is számháborúztunk.

Említésre méltó, hogy az utolsó tanítási napon, június 15-én a Margit-szigeten jártunk. A kolostorromok között iskolánk névadójáról, Szent Margitról töltöttünk ki egy kvízt, utána métáztunk is a nagyréten. Érdekeség, hogy a futball EB miatt akkor éppen a Grand Hotelben lakott a portugál válogatott. Aznap este sajnos 3:0-ra megverték minket.

8.a osztály

8.b**Osztályfőnök: Dr. Sipossné Szabó Ildikó**

Ez az év a költözések éve volt. Szeptemberben új terembe kezdtünk járni, ahová éppen csak befértünk. Nagy örömmel találkoztunk újra, hiszen március óta nem járhattunk iskolába. Kiderült, hogy új osztálytárral gazdagodtunk, Erdősi Panni tanul velünk együtt a tanév eleje óta.

Szeptember végén a Velencei-tóhoz kirándultunk. Bicikliztünk egyet a tó mellett, volt olyan, aki tandem-biciklivel jött. Közben megálltunk sárkányhajózni is. Szerencsére nagyon szépen sütött a nap, így hiába fröcsköltük egymást, hiába estünk be a vízbe, hamar megszáradtunk. Ezek mellett is eseménydús napunk volt, mert leesett a biciklilánc, nekimentünk a táblának, behajtottunk a csipkebokorba. Nem baj, nagyon jól éreztük magunkat. Másnap Gül baba türbéjébe látogattunk,

majd a Margit-szigeten sétáltunk.

Próbáltunk tanulni is egy kicsit, de nehéz volt, mert a vírus miatt sokan és sokáig hiányoztak. Olyan is előfordult, hogy mindannyian karanténba kerültünk pár napra. Gondoltuk, ezt még kibírjuk, de azt döbbenetesen tapasztaltuk, hogy csak néhány osztály jár iskolába, a többség otthonról tanul. Kicsit irigyeltük őket. Érdekesek voltak a kamerával közvetített órák.

És költöztünk. Már nem kellett emeletet mászni, az új termünk a tanári közelében volt tanáraink örömére. Mi azért kevésbé örültünk, de kidíszítettük, és itt vártuk a Karácsonyt. Megajándékoztuk egymást, és egy szép magán koncerten hangolódtunk az ünnepre.

És februárban újra költöztünk, most egy emelettel följebb. Itt be sem melegedtünk, mert végre nekünk sem kellett bejárnunk, újra digitális oktatás lett! A tavalyi év alapján azért tudtuk, hogy ez legkevésbé sem a pihenésről szól, de azért nem bántuk, hogy csak nyolc előtt 10 perccel kellett ébrednünk. Szerencsére nem volt annyira hosszú az idei online oktatás, mint a tavalyi.

Visszatérve ismét az eredeti termünkbe költöztünk, ahol az év hátralévő részét töltöttük. Meg kellett szoknunk, hogy sok felelés, dolgozat vár ránk, hiszen tanáraink felmérték tudásunkat.

Májusban a Budai-hegyekben túráztunk. Utaztunk fogaskerekűvel, majd a Budakeszi Vadasparkba kirándultunk a Normafától. Ott megnéztük az állatokat, majd a Szépjuhásznénál új túraútvonalat kerestünk. A Szívbarát tanösvényt akartuk végigjárni, de egy ponton letértünk róla, így rövidített sétát tettünk. A pálos kolostor romjainál már mi is romjainkban hevertünk, ettünk egy kicsit,

és erőt gyűjtve elindultunk a hegyre fel. Ez már kemény volt, alig vártuk, hogy meglássuk a Zugligeti Libegőt jelző táblát! A libegőn a csodás kilátásban gyönyörködve kipihentük magunk, majd hazaindultunk. Kiderült, hogy a „rövid” sétánk 20-22 kilométer volt...

Júniusban Kamaraerdőn sétáltunk, majd a fiúk focimeccsét szurkoltuk végig.

Reméljük, jövőre végre a teljes tanévben iskolába járhatunk!

8.b osztály

9.a

Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta



Az idei tanév elég különösre sikerült az osztályunk számára, ugyanis az évet félig az iskolában, félig pedig otthon töltöttük. Sok új élményt és tapasztalatot szereztünk, mind az élő, mind pedig az online oktatás során.

Az év elején, egészen novemberig bejártunk az iskolába, és sikerült két osztálykirándulást is szerveznünk. Először Ópusztaszerre utaztunk vonattal, ahol megnéztük a Feszty-körképet, majd játékos keretek között összemértük honismereti tudásunkat, és még egy kis szabadidőnk is maradt. A vonatút is emlékezetesre sikeredett, mert egy olyan kabinos vonaton utazhattunk, ami mindenkit a Harry Potterre emlékeztetett.

Pár héttel később eljutottunk Szentendrére is. Odafelé hajóval utaztunk, majd megtekintettünk egy ortodox múzeumot. A múzeumlátogatás után közösen fagyiztunk, majd kaptunk egy kis szabadidőt, hogy önállóan fedezhessük fel a várost. Sok képet készítettünk a felakasztott színes esernyőkről és a letűnt korokat idéző gyönyörű utcákról. Visszafelé a kevésbé „regényes” HÉV-vel utaztunk haza. Egy meleg októberi délután „lézerharcba” indultunk, ami sokaknak új élményt jelentett, mások azonban igen tapasztalt katonának számítottak. Összességében ez is kiváló csapatépítő program volt.

Novemberben elkezdődött az online időszak, ami igencsak váratlanul ért bennünket. Eleinte még reméltük, hogy belátható időn belül visszatérhetünk az iskolába, de pár hónap elteltével beleszoktunk a távoktatásba. Az idei digitális oktatás során mindennap volt legalább 2-3 online óránk. Ez sok tekintetben jó volt, mert az online órák segítettek megérteni a tananyagot, viszont aki nem rendelkezett praktikus időbeosztással, könnyen elveszhetett vagy megcsúszhatott a konzerv tananyagokkal. Januártól aztán újra láthattuk egymást egy-egy jelenléti dolgozat megírása kapcsán. Ez persze egyrészt nagy örömet jelentett, hiszen ekkor már hónapok óta nem találkoztunk, másrésztől viszont féltünk a témazáróktól.

Az osztály többsége májusra jól belelendült az online tanulásba, így vegyes érzelmekkel telve tértünk vissza az iskolába. Sokak örültek a visszajövetelnek,

sokak viszont korainak érezték még, és inkább otthon maradtak volna az év végéig. A sok bizonytalanság után végül mindenki be tudott jönni, sőt, azok is megnyugodhattak, akik a dolgozatok mennyiségétől féltek, mert az új szabályok rengeteget könnyítettek az életünkön.

Május végén, igaz csak egy napra és a városban maradva, de elmentünk osztálykirándulásra. Meglátogattuk a Várnegyedét, amit most VR szemüvegek segítségével ismerhettünk meg. A 3D-s animációk segítségével megelevenedett a budai Vár múltja és jelene. A különleges programot követően sok szabadidőnk maradt, amit egy kvízt kitöltésével és a Várnegyed felfedezésével töltöttünk.

Bár az idei tanév a járványhelyzet miatt igencsak kalandosra sikerült, mégis rengeteg közös élményünk maradt mind az iskolában, mind a kirándulásokon, mind pedig az online együttlétek során. Szerencsének érzem azt is, hogy a vészterhes járványhelyzet ellenére ezt a furcsa tanévet egy közös, kinti programmal (gesztenyészkerti piknikkel) tudtuk lezárni.

Sipos Olimpia

9.b**Osztályfőnök: Veszelyovszki Balázs**

A tanévet mi is vidáman, egymásnak örülve kezdtük, hiszen sok ideje nem láttuk egymást a vírushelyzet miatt. Sajnos voltak, akik elmentek az osztályból, de jöttek új osztálytársak is, akik hamar beilleszkedtek a csapatba. Ez a harmadik évünk az iskolában, és örülünk, hogy az idei tanévben is – a vírushelyzet ellenére, a lehetőségekhez mérten – közös programokon is sikerült együtt lennünk. Az egyik ilyen a szeptember végén, 24-én és 25-én tartott, kétnapos osztálykirándulás volt, a másik a tavaszi osztálykirándulás, illetve a június 4-i, nemzeti összetartozás napjához kapcsolódó parlamenti látogatás.

Őszi utunk során az első napon Ópusztaszerre, másnap pedig a Mátrába

látogattunk el. Az első nap vonattal és busszal mentünk, a hosszabb utat kihasználva végig beszélgettük, társasoztunk. Miután odaértünk, a Feszty-körképet tekintettük meg. Sokunk még nem látta ezt a remekművet előbb, talán ezért is nyújtott kifejezetten maradandó élményt. A következő programunk egy csapatépítő jellegű játék volt, „Szeri hétpróba” néven. Itt kisebb csapatokba különböző állomásokhoz mentünk, ahol próbákat kellett kiállnunk, és a végén a legjobban teljesítők közül kihirdették a nyertest. Ezután szabad kezet kaptunk. Voltak, akik elmentek sétálni, megenni egy fagyit. Mindeközben egy feladatlapot töltöttünk ki, amit az Osztályfőnökunktől kaptunk. Ezért jutalom gyanánt ötöst és csokikat lehet tett kapni.

Másnap a Mátrába vitt minket a buszunk. Első megállónk Mátraverebély-Szentkút, nemzeti kegyhelyünk volt, ahol részt vettünk egy szentmisén, és meglátogattuk a kegyhelyet. Következőnek a Kékes-tetőt másztuk meg, itt felmentünk a kilátóba, ahol rettenetesen fújt a szél, de cserébe gyönyörű volt a látvány. Ezután ellátogattunk az Adrenalin Parkba, ahol aki akart, elmehetett bobozni, majd kollektívan továbbmentünk libegővel. Sajnos ezek rövid ideig tartottak, de annál élvezetesebbek voltak. Legutoljára a gyöngyösi állatkertet kerestük fel. Itt láthattunk szurikátától kezdve oroszlánokig mindenféle állatot. Sokan egy kis „zoocsemegével” tették boldogabbá a „kis kedvencek” napját. A hazaúton pedig egy újabb feladatlapot töltöttünk ki, amelynek a helyes kitöltéséért járó nyeremény ugyanaz volt, mint az előbb említettnek.

Októberben osztályszinten megemlékeztünk 1956 hőseiről kiselőadásokkal, melyekben bemutattuk életüket és bátor tetteiket. Nem sokkal ezután sajnálatos módon ismét digitális formában kellett folytatnunk tanulmányainkat.

A sok távollét után május 21-én találkozhattunk újra iskolán kívül, egy élményekkel teli kirándulás alkalmával. Utunk Szécsénybe vezetett, ahol egy körbevezetést és betekintést nyerhettünk az ott élő ferences szerzetesek kolostorába és templomába. A tartalmas idegenvezetés után lelki üdvösségünk érdekében egy szentmisén vettünk részt, amelynek keretén belül több osztálytársunk is szolgálatot végzett. Ezután az osztály egyik fele megtekintette az idegenvezetéssel egybeszórt, fantasztikusan érdekes, rendkívül interaktív és tartalmas Rákóczi-kiállítást a Forgách-kastélyban, mely jelenleg a Kubinyi Ferenc Múzeumnak ad otthont. Ezzel párhuzamosan az osztály másik fele a szabadulósobának kialakított Tömlőbástyában oldott meg elgondolkodtató feladatokat a szabadulásért. A csodálatos tárlatvezetés és az élményekkel dús kiszabadulás után a két csoport helyet cserélt. A sok szórakozás és lelki feltöltődés után elmentünk együtt egy helyi étterembe, ahol rendkívül ízletes ebédet fogyaszthattunk el együtt. Étkezés után szabadidőt kaptunk, sétálhattunk a kastélyparkban, felfedezhettük Szécsény városát. Az előző napi kellemetlen idő miatt nem látogathattuk meg a nemrég született alpakákat a balassagyarmati vadsparkban, de helyette közösen fagyiztunk egyet. A hazafelé vezető úton megálltunk Felsőpetényben, ahol koszorú elhelyezésével fejeztük ki tiszteletünket Mindszenty bíboros előtt, aki az itteni Almássy-kastélyban raboskodott 1956-ig. A napot későn, de nyugtával dicsértük, ahogy

a mindenki számára megpróbáltatásokkal teli tanévet is. Reméljük, hogy a jövő megpróbáltatásait szintén nyugtával dicsérhetjük majd, és hogy újra sok élményt szerezhetünk!

*Pituk Zsófia Virág és
Bajkai Csák Csanád*

9.c

Osztályfőnök: Ferencziné Halmai Márta

Nos, hol is kezdjem? Tavaly nyáron, amikor már mindenki tudta, hogy a következő tanévet már a Szent Margit Gimnáziumban kezdi, nagyon vártuk a gólyatábort, ami sok más dologgal együtt a koronavírus miatt elmaradt. De legalább kaptunk pólót róla.

A beiratkozás előtt már mindenki gőzerővel kereste az új osztálytársakat, kisebb-nagyobb sikerrel. Voltak, akik már nyáron is találkoztak, és olyanok, akik már nagyon régóta ismerték egymást. De azért olyan is akadt, aki csak az első nap kezdett ismerkedni. Az első nap magáért beszélt. Az osztályfőnök és a helyettes még meg sem érkeztek, de mi már körbe rendeződve beszélgettünk. Boldogan, új barátokkal, előítéletek nélkül vágunk neki a tanévnek. Hamar megtapasztaltuk,

melyik tanárnál kell behúzni, hogy jó jegyet szerezzünk, és ki az, akinél a tanulás játékosan is megy.

Október végére, az első osztálykirándulás után már ki is alakultak az első baráti körök. És a legjobb az volt az egészben, hogy senki se maradt ki. Mindenki megtalálta azokat az osztálytársakat, akikkel jól érezte magát. Ami a tanulást illeti, hamar hozzászoktunk egyes tanárok tanítási stílusához, így a tanulás céltudatos lett, de nem megerőltető.

De persze semmi se tökéletes. Jött a koronavírus újabb hulláma, az iskolák megint bezártak, és akár 7-8 órát is a gép előtt kellett töltenünk, ha nem akartunk rontani a jegyeinken. A találkozások és a barátkozás átkerült az online térbe, ahol délutánonként előszeretettel használtuk a különböző classroomokhoz tartozó meeteket. Szerencsére ezért egy tanár se tett szemrehányást.

Félévtől minden egyes hónap elején reménykedtünk, hogy végre oltják az embereket, és talán visszaküldenek minket is az iskolába. Ennek az ellenkezője jött be, sokak nyakára zúdultak az általános iskolás kistestvérek. Az online tanulásnak voltak előnyei és hátrányai is. Volt olyan tantárgy, amit online, vázlatokból sokkal egyszerűbben meg lehetett tanulni, de olyan is, aminél szinte lehetetlen volt tartani a lépést.

Aztán mire már mindenki megszokta ezt, kiderült, hogy be kell mennünk az iskolába dolgozatot írni. Mondanom se kell, hogyan sikerültek. Aztán az utolsó hónapra visszamentünk az iskolába Végigdolgoztuk az év végi hajrát, és újra közeledni kezdtünk egymáshoz. Füzetet másoltunk, lapokat nyomtattunk, tanultunk, tanultunk és tanultunk.

Még szerveztünk két utolsó osztályprogramot. Fergetegesek voltak. Először Budaörsre mentünk túrázni, aztán Szentendrére paintballozni. Így búcsúzott a 9.c a 2020–2021-es tanévtől. Festékesen, fáradtan, de vidáman.

Jövőre új osztályfőnököt és osztályfőnök-helyettest kapunk. Nem tudjuk, milyen új tanárokat kapunk, nem tudjuk, mit tartogat a jövő. De egyben biztosak vagyunk: bármit is ad nekünk Isten, együtt csináljuk végig.

Végül is mi a fontos az életben? Három dolog. A hit, a szeretet és az, hogy mindig nézzük az élet napos oldalát.

9.c osztály

9.d

Osztályfőnök: : Urbán Diana

Túl vagyunk a második margitos tanévünkön, de az idei évben lettünk „igazi” gimnazisták. Az előkészítő évünk után nem volt egyszerű visszaszokni a folyamatos tanuláshoz, de büszkén mondhatjuk az egész osztály nevében, hogy mindenki sikeresen megküzdött ezzel a feladattal.

A tényleges kilencedik évünkben sok új tanárt kaptunk, de már az első hónapban megtaláltuk velük a közös hangot. Éppen kezdtünk volna belejönni a gimnáziumi életbe, mikor jött egy újabb online periódus. Ez sajnos az idei tanév kárára vált, ugyanis a tanév több mint felét otthon töltöttük mikrofon és kamera mögött, ennek ellenére egy izgalmas évet tudhatunk magunk mögött. A digitális oktatás

alatt is tartottuk a kapcsolatot egymással, találkoztunk (a karantén szabályok betartásával...), játszottunk, segítettünk egymásnak, de a legfontosabb, hogy jól éreztük magunkat, és nem távolodtunk el egymástól. Ennek köszönhetően amikor májusban visszamehettünk az iskolába, minden olyan volt, mint az idei tanév legelején.

A visszatérést sokan nagyon vártuk már, és felemelő érzés volt újra belépni a Szent Margit Gimnázium kapuján, ott ülni az iskolai padokban és igazi diákként részt venni az órákon, húzni az órát, bele-bele kiabálni, összesutogni vagy a tanárokkal együtt felnevetni valamilyen viccen vagy vicces szituáción, poénkodni, jó sokat nevetni a szünetekben, találkozni az évfolyam- és iskolatársakkal. Ezután már hiába próbálkoztunk a „Nem jó a mikrofonom vagy a kamerám” vagy az „Element a net” kifogásokkal órán. Nem tagadjuk, páran bepróbálkoztak, de itt nem mentek vele sokra. Mire kezdtünk újra visszaszokni az igazi életünkbe, már itt volt a tanév vége.

Osztályfőnökünkkel és Nyíri Andrea tanárnővel májusban elmentünk a Mátrába, ahol sok jó emléket gyűjtöttünk. Sok érdekes dolgot megnéztünk, boboztunk, libegőztünk, és végre együtt volt az osztály tantermen kívül is! Az utolsó két nap szintén kirándultunk: kicsit jobban megismertük Székesfehérvárt, és átvonatoztunk Velencére, ahol egy jó nagyot röplabdáztunk a strandon.

Az osztály ez alatt a két év alatt már jól összekovácsolódott, jó barátokat és

élményeket is szereztünk, és lehet, hogy életre szóló barátságok jöttek létre. Egy nap sem telt a tanteremben úgy, hogy unatkoztunk volna (és itt nem feltétlenül a tanórákról van szó). A tavalyi évhez képest a legnagyobb örömünkre (a tanárokéra nem biztos), a legtöbb órán már az egész osztály együtt volt, mivel a legelső évünkben két csoportra osztották az osztályt, és így csak matematika-, rajz- és énekórán volt teljes az osztály.

Ebben az évben kiderült, hogy bármennyire is fejlődik a technológia, a legfontosabbak a személyes kapcsolatok. Mindnyájan nagyon sokat változtunk, komolyodtunk a tavalyi tanévhez képest (és fogunk is remélhetőleg). Nyáron mindenki kipihen magát, és szeptemberben együtt, újult erővel nézünk szembe a 10. tanév nehézségeivel, és remélhetőleg ugyanilyen vagy nagyobb sikerekkel járunk majd.

Kökény Eszter és Navratil Bianka

9.e

Osztályfőnök: Seidler Gizella

Az idei tanévünket nagy izgalommal kezdtük, hiszen nekünk most kezdődött el igazán a gimnázium. A tavalyi évben a nyelvi órák mellett azért lehetőségünk volt megismerni az iskolát és az osztálytársakat, kialakítani egy jó kis közösséget. Az elmúlt évünk végén a pandémia miatt otthon töltöttük a napjainkat. Ebben az időszakban döbrentünk rá, hogy a „szürke hétköznapiaknak” titulált iskolában töltött idők mennyire értékesek.

Az év elején örömmel tértünk vissza az iskolába, hiszen több hónapig szinte

egyáltalán nem találkoztuk a társainkkal, csak az online térben. Az év elején hamar visszarázódtunk az iskolai életbe, és megismertük az új tantárgyainkat és a minket tanító tanárokat. Hamar rájöttünk, hogy a kilencedik év korántsem annyira egyszerű, mint ahogyan gondoltuk. Még nyáron és a tanélv során az osztályból 10 tanuló tett B2 nyelvvizsgát. Reméljük, a többieknek is sikerül mihamarabb a nyelvvizsga megszerzése.

Szerencsére szeptember hónapban az elmúlt tanév kirándulásainak pótlására is lehetőséget kaptunk. Kétszer 1 napos kiránduláson vehettünk részt, Esztergomban és Székesfehérváron. Esztergomban az állomásról kisvonat vitt be a városba, ahol a Bazilika meglátogatásával kezdődött a program. Természetesen a kupolába is felmentünk. Mesés kilátás tárult a szemünk elé. Ezután a vármúzeumba mentünk, ahol Balla tanár úr volt az idegenvezetőnk. Sajnos a Mária Valéria hidat csak megcsodálhattuk, de a járvány miatt nem mehettünk át Párkányba. Meglátogattuk a Szent Anna-templomot, közismert nevén a kerektemplomot is. Székesfehérváron a Bory-várral kezdtük a város meghódítását. Innen a romkertbe mentük, majd meglátogattuk Patika Múzeumot, az órajátékot, és a városház téren az Országalmát tekintettük meg. Mind Esztergomban, mind pedig Székesfehérváron nagyon jól éreztük magunkat, lehetőségünk volt egy kis kikapcsolódásra, játékra és természetesen művelődésre is. Mindkét városban volt szabadidős programunk is, amit különösen élveztünk, mert így lehetőségünk volt egy kicsit „egyedül” is felfedezni a várost.

November 11-én volt az utolsó tanítási napunk az iskolában. Innentől ismét az online oktatás következett, megint elszakadtunk egymástól, csak a virtuális tér maradt. Természetesen ennek az oktatási formának voltak nyertesei és vesztesei is. Voltak, akik a saját ütemükben sokkal jobban tudtak tanulni, de voltak a feladatokkal örökké elmaradók is, akik az idejüket nehezebben tudták beosztani.

Májusban, öt hónapos távollét után térhettünk vissza a jelenléti oktatásba. Ebben a hónapban ismét kaptunk lehetőséget egy közösen eltölthető napra. Az osztály a paintballozást választotta. A budafoki pályára mentünk. Itt két csapatban lövöldöztük egymást. Szinte kivétel nélkül mindenkinek tetszett ez a program is, hiszen végre újra együtt lehetünk!

Az utolsó napon a Gellért-hegyen jártunk, ahol sokat beszélgettünk, „gyilkosost” játszottunk, majd sor került egy közös focizásra is. A nap utolsó programja a Füge cukrászdába vezetett, ahol közös fagyfaltozással zártuk az évet.

A pandémia ellenére ez az év is eseménydúsán telt, még jobban összekovacsolódott az osztályunk, a tanév akadályait ügyesen vettük, az online oktatás idején is igyekeztünk egymást segíteni. Összességében sikeres évet tudhatunk magunk mögött. Mindenki reménykedve várja a nyarat, és talán még nagyobb reményekkel a következő tanévet, amelyet végre talán az iskolában, jelenléti oktatásban tölthetünk.

Barta Dorottya és Bodnár Laura

9. nyd

Osztályfőnök: Csutka Éva



A gimnázium legnépesebb osztályaként érkeztünk az iskolába. 38 fő alkotja az osztályközösséget. Sajnos a gólyatábor elmaradt, így nem nagyon volt alkalmunk megismerkedni a tanév kezdete előtt, de év végére egy összetartó közösséggé váltunk.

Ebben a tanévben lehetőségünk volt az intenzív nyelvtanulásra. Hetente 18 angolóránk volt, így tudásunkat különböző angol tantárgyak keretében tanultuk. Részt vettünk általános angol, társalgás, íráskészség, kultúra, nyelvtan és nyelvvizsga-előkészítő órákon. Az angol mellett matematikából, rajzból, énekenéből, testnevelésből, hittanból és informatikából is bővítettük tudásunkat.

Az első napokban minden új volt és idegen. Alig tudtunk ebben a nagy épületben eligazodni, de pár hét elteltével otthonosan éreztük magunkat új iskolánkban.

Éppen hogy megismertük egymást és a gimit, november elején elrendelték a karantént, így a vírus miatt áttértünk az online tanulásra, ahol csak a monitoron keresztül láthattuk egymást. Persze nem adtuk fel, tartottuk a kapcsolatot, egymásban a lelket. Még ha nem személyesen is, de beszéltünk egymással, és üzeneteket küldtünk egymásnak. Az online oktatásnak is megvoltak az előnyei: tovább tudtunk aludni, mindenki maga osztotta be az idejét, és nem kellett utaznunk sem. Az otthonlét végére már nagyon vártuk, hogy újra mehezzünk iskolába és találkozassunk egymással. Bár a májusi élő tanítás első napja olyan volt, mintha szeptember elsején kezdenénk a tanévet, ennek ellenére hamar visszarázódtunk.

Szeptember végén kirándultunk is. Az első nap kirándulásunk a Gellért-hegyre vezetett, ahol a Sziklakápolnában mutattak be nekünk szentmisét. Ezt követően bejártuk a „Szív útja” zárándokutatót a Szent Gellért-szoborig, majd utunkat a Gellért-hegyi víztározónál fejeztük be, ahol „társasoztunk” és különböző labdajátékokat játszottunk. Második nap hajóra szálltunk. Kikötöttünk a Margit-szigeten, amit bringóhintóval tekertünk körbe. Közben sokat nevettünk, vidámak voltunk, és jól éreztük magunkat. Délután sorversenyeket játszottunk és kidobósoztunk. Boldogan fogunk visszaemlékezni erre az első osztálykirándulásra.

10.a

Osztályfőnök: Kiss Orsolya



Ez az év talán az egyik legnehezebb volt az egész osztály számára. Kemény tíz hónap volt, de szerencsére sok változatos programmal tudtuk kiszínezni annak ellenére, hogy nagy részét itthon töltöttük.

A tanév eleji 3 napos kirándulásunk helyszíne a kulturális kincsekben gazdag Kőszeg volt. Az eső miatt kevés túrával és városnézéssel, de sok múzeumlátogatással töltöttük az időt. Három héttel később egy izgalmas VR túrán vett részt az osztály a budai Várban. Utolsó őszi programunk a Rám-szakadék megmászása és a prépostsági romok megtekintése volt.

November 9-én újra átálltunk online oktatásra, és ismételten szembe kellett néznünk az otthon tanulás nehézségeivel. Igyekeztünk kihozni magunkból a maximumot ebben a helyzetben is, hogy a lehető legkevésbé látszódjon meg

tanulmányi eredményeinken a karantén.

Sajnos az osztálykarácsonyt is rendhagyó módon tartottuk meg emiatt, de a karácsonyi húzást megoldottuk: kedves üzenetekkel, képeslapokkal adtuk át jókívánságainkat.

A májusban folytatódó jelenléti oktatás először mindenkit megijesztett, de mindannyiunknak jobb volt a lendületesebb tanulás, így készséggel vettük az akadályokat.

Május végén egy újabb teljes napot tölthetett együtt az egész osztály, ekkor Somoskő és Salgó várát látogattuk meg, és tettünk egy izzasztó, de élményteli túrát.

A sok nehéz helyzet minket is megerősített, és a rengeteg tanulás után mindenki várta már a nyarat, hogy felkészülhessünk jövő tanévünkre, amikor ugyancsak sok újdonság és remélhetőleg még szebb közös programok várnak ránk.

Veszprémi Csenge

A nyitás után, májusban Vácra utaztunk tanulmányi kirándulásra, ahol sokat sétáltunk, megismerkedtünk Váctörténelmével és nevezetességeivel. A kirándulás végén szabadidőnket a Fő téren és a Duna-parton töltöttük, piknikeztünk, játszottunk és beszélgettünk. Szép napunk volt, csodás programokkal, végre együtt!

A tanév utolsó napján a gimnázium új sportcsarnokában sportnapot szerveztünk. Izgalmas kosárlabda- és röplabdameccseket játszottunk. Szurkoltunk egymásnak, mert némelyik mérkőzés igazán látványosra és izgalmasra sikerült. A napot egy csodás beszélgetéssel, játékkal zártuk az iskola kertjében.

Összegezve: sikeres tanévet tudhat az osztály maga mögött, hiszen szinte tapasztalat nélkül birkóztunk meg az online tanulás nehézségeivel, megtanultuk időnket beosztani és egyedül tanulni. Reménykedünk, hogy az igazi kilencedikes tanévünket már végig az iskolában tölthetjük.

9. nyd osztály

10.b**Osztályfőnök: Dr. Szentgáli Zsolt**

A 2020-as év szeptemberét a remény és az újragondolás határozta meg. A Szent Imre-templomba tervezte iskolánk az évkezdő szentmisét, de már ezen is változtatni kellett. A kápolnába tereltek át bennünket, és osztályonként, kisebb létszámban ünnepeltük, maszkosan, a találkozást.

A reménynek nem tulajdonítottunk ekkora szerepet korábban, a vírushelyzet azonban megtanított bennünket erre is... Akkor még az elmaradt osztálykirándulás (Hotel Medves) tervét is dédelgettük, hogy majd idén ezt is pótoljuk – és még mi mindent! Mintha osztályfőnökünk tudta volna, hogy a remény sokszor csalódással párosulhat, azonnal kora őszi vonatos kirándulást szervezett.

Esztergomba indultunk. Örültünk a személyességnek, a történelmi városnak, még a múzeumnak is, a jó időnek, a Bazilikának, és az ajándék másfél órának, amikor szabad programként oda mehettünk a városban, ahová akartunk...

Hogy legyen másra is emlékeznünk, rögtön a következő nap Pilisszentkeresztre „bakancsos túráztunk”. Alaposan eláztunk – volna... Ám ahogy az eső szemerkélésből szakadásba váltott, egy beton graffitis helyre találtunk az erdő mélyén. A teteje fedett volt. Itt uzsonnáztunk, fotózkodtunk, és vártuk, hogy elálljon az eső, és kisüssön a nap.

Akkor még nem tudtuk, hogy a vírus újra támadásba lendül, és novembertől ismét a számítógép következik, a digitális találkozások személytelensége, maximum dolgozatírásra futhatunk össze, amit jelenléti módon, a gimnáziumban kellett teljesítenünk.

És így telt az év, számítógépes csoportokban, íróasztal mellett, bezárva, csalódva... A felnőttek, a tanáraink közben ennek a helyzetnek a tanulságairól beszéltek, igyekeztek a rosszban megtalálni a jót, a tanulságot. Osztályfőnöki órán is elemeztük a kérdést, és újra maradt a reménykedés, hogy majd, talán, csak egy-két hónap – és rendben lesz minden. Hát, májusig kellett várni arra, hogy javuljon a helyzet. Akkor ismét találkozhattunk, végre, már nem csak dolgozatírásra...

Nyilván sok veszteségünk van, de a jó idő, a természet, az újabb kirándulás, amit osztályfőnökünk most is épp szervez az év lezárásaként a Libegő környékére, a közösség élménye, a hitünk vigaszt jelent akkor, amikor kezd a tét nőni számunkra. Idén ugyanis már faktot kellett választanunk. Vagyis hiába maradt ki majdnem egy év, az idő nem állt meg velünk.

Czagány Emese

10.c

Osztályfőnök: Pákh György



Ebben az évben mi voltunk a 10.c osztály tanulói.

Nehezen indult a tanév, mivel a kilencediket karanténal zártuk. Szeptember elején rá kellett döbbernünk, hogy ez egy sokkal nehezebb tanév lesz, mint amit mi gólyakként átéltünk. A végtelennek tűnő napokban és hetekben mégis megtaláltuk a boldogságot. Végre mindegyik napot együtt tölthettük, és nevezhettünk, kacaghattunk, semmi és senki nem akadályozott meg benne. Nem csak az iskolában találkoztunk. A kilencedikről maradt kirándulási lehetőség alkalmából elmentünk az Erzsébet-kilátóba, ahol 100 lépcsőfok megtételével gyönyörű panorámát kaphattunk. Másodnap pedig Zebegénybe mentünk, ahol a Havas Boldogasszony-templom és a Trianoni Emlékhely meglátogatása után

jött a túra. Nehezen, de feljutottunk a Julianus-kilátóba, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a Dunakanyarra. A kilátó megvédett bennünket egy kisebb esőtől is. Sok idő maradt a vonatindulásig, így még a játszótérre is be tudtunk menni. Mindezek mellett az osztályfőnökünk szervezésében el tudtunk menni két színdarabra is az Újszínházba. Az első a Fatornyok, Zilahy Lajos műve alapján, a másik pedig Herczeg Ferencről a Bizánc volt. Osztályfőnöki órákon pedig megnéztünk az El Grecót, Nick Clark Windo főszereplésével.

Viszont ezek után beköszöntött egy hosszú, fáradságos és kínkeserves otthonlét, november 10-től az otthon nyugalmaiban tudtunk tanulni. Gyorsan rájöttünk: „Ez még borzalmasabb, mint ami előző év tavaszán volt.” A karácsonyt is így online töltöttük, amit eléggé lehangolóan éltünk meg, de hálát adtunk, hogy legalább előző évben még együtt tölthettük. Az „angyalkázásra” is sor került, egy személyre szóló naptárt készítettünk egymásnak. Teltek és múltak a napok, és egyre jobban erősödött bennünk a vágy, hogy végre láthassuk egymást. Három alkalommal bementünk az iskolába témazárót írni, amelyen legalább láthattuk egymást.

Pontosan fél évvel azután, hogy „otthon tanulásra ítélték” volna minket, május 10-én vegyes érzelmekkel léptünk be az iskola kapuján. Egyfelől olyan nagy öröm volt bennünk, mintha a világ a miénk lett volna, másfelől aggódtunk az igazi oktatástól, az igazi számonkérésektől. Szerencsére mindenki vissza tudott jönni. Nehéz volt visszazokni az iskolai rendhez, a dolgozatokhoz, bár tanári segítséget, magyarázatot is kaptunk, ami sokat segített.

A pénteki utolsó órákon:

- boldogan mentünk a Nemzeti Színházhoz, ahol Szűcs Nelli színésznővel

találkoztunk, aki mesélt nekünk Fedák Sári életéről; a Nemzeti Színház gyönyörű épületének parkjában sétáltunk a nagy színészek szobrai között;

- fölmentünk a Gellért-hegyre, a Sziklatemplomtól a Gellért-szoborig;
- a nemzeti összetartozás napján az Országgyűlési Múzeumban jártunk.

Visszatérésünk után két héttel egy viszonylag nehéz túrán vettünk részt a budai hegyekben, de jó volt a kötetlen együttlét, a kiadós beszélgetés. Az utolsó iskolai napon az Árpád-kilátóhoz mentünk fel.

Meglehetősen kimerített ez a tanév, bár egy szempillanat alatt el is repült.

Már most várjuk az új tanévet!

Kereszty Dorottya és Kiss Nóra

10.d**Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó**

Talán az eddigi tanévről a legnehezebb írni, hiszen sajnos többet töltöttünk otthon a gép előtt pizsamában, mint tollal, papírral a kezünkben az iskolapadban. De úgy vélem, a 10.d ezt az időszakot is ki tudta használni a kapcsolatok mélyítésére, ha máshogy nem, a közös házfeladat-megoldásokkal.

Most, hogy összegzem az évet, sok olyan kifejezés jutott eszembe, amit az online időszak alatt gyakran hallottunk vagy használtunk. Például: „Kapcsold ki a mikrofont!”, vagy ennek az ellentétét: „Kapcsold be a mikrofont!”. De arról sem szabad elfelejtenünk, ami ebben az időszakban a jolly joker volt: „Tanárnő/Tanár úr, sajnos elment a wifi, nem hallottam a feladatot!”

Szerencsére a járványhelyzet ellenére osztályfőnökünknek köszönhetően így is sok színes programban volt részünk, amelyeken tovább építhettük

közösségünket, akárcsak a májusi osztálykiránduláson annak a fahídnak a másolatát, melyet a legenda szerint szögek és csavarok nélkül épített Newton. (Bár remélem, az első nem fog úgy összedőlni, mint a második.)

Bátran kijelenthető, hogy ismét egy mozgékony évet zárhatunk, hiszen amikor lehetőségünk adódott, tanulmányi kirándulások keretében túráztunk az erdőben, kalandparkban másztunk, lézerharcoltunk, kipróbáltuk a 4D mozi, és bejártuk a budai Vár egy részét. Mivel rajongunk a kihívásokért, így általában a túra mindig hosszabb lett, mint ahogy terveztük, de ettől csak erősödünk mind testben, mind lélekben.

Az év végi fakultációválasztás is izgalmas volt, hiszen döntést kellett hoznunk, mely tantárgy(ak)ból szeretnénk még többet tanulni. Érdekes volt megtudni, ki milyen irányba szeretne orientálódni, később mivel szeretne foglalkozni.

Természetesen idén is sok fontos dolgot tanulhattunk meg, mint a másodfokú egyenlet megoldóképletét, Mária Terézia uralkodási évszámát és rendeleteit, vagy a helyes guggolás és fekvőtámasz kivitelezését. Mégis, szerintem a legfontosabb lecke az volt számunkra, hogy megtanultuk értékelni, milyen jó, hogy járhatunk iskolába, hiszen a tudás megszerzése mellett barátainkkal is sok időt tölthetünk, beszélgethetünk komoly témákról vagy viccelődhetünk, nevelhetünk.

„Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges. Mit ér egy csepp víz? De milliionként egyesült cseppek megdöbbentő erőt fejtenek ki.”

(Kölcsey Ferenc)

Kerekes Kinga

10. e**Osztályfőnök: Ávár Barbara**

Az idei tanévünk reményekkel telve kezdődött meg az iskola épületében, végre személyesen is találkozhattunk, és bíztunk benne, hogy ez az év során végig így is fog maradni. Majd egy nap biológiaórán kaptuk a hírt, hogy jövő héttől ismét digitális oktatás lesz. Volt, aki sírt, mások örültek, de az biztos volt, hogy egy ideig ismét nem látjuk majd egymást. Minden diák számára ez rendkívül megterhelő év volt: lelkiileg és fizikailag is próbára tett tanárt és diákot egyaránt. Ennek ellenére a negatív dolog helyett most a pozitívumokat szeretném kiemelni.

Még a lezárások előtt osztályunk ellátogatott Zsámbékra és Vádra, ahol sok élményben volt részünk. Zsámbékon megtekintettük a romtemplomot, majd egy kisebb körtúrán vettünk részt, amelyen osztálytársunk, Virág vezetett

végig minket. Elfáradtunk, de a kilátásért megérte a gyaloglás. Másnap Vácra látogattunk. Megtekintettük az összes látnivalót a városban, amit csak lehetett, közben a vihar is elkapott minket, de meg se kottyant senkinek. Fontos volt, hogy együtt voltunk. Nagyon kellett már egy közös élmény.

A karácsonyi időszakból nem maradhatott ki a hagyományos „angyalkázás”, bár idén ez is online formában történt. Korábban személyesen olvastuk fel a versünket és adtuk át az ajándékokat egymásnak nagy ölelésekkel, most emailben sorsoltuk a neveket, és online olvastuk fel verseinket. Mi így ajándékoztuk meg egymást az ünnepek alatt.

A digitális oktatás nehézségei mellett többen is sikeresen használták ki az idejüket: nagy szorgalommal készültek fel különböző nyelvvizsgákra. Négyen felsőfokú nyelvvizsgát szereztek idén, egy tanulónak két középfokú is sikerült.

Az év során sokan reménykedtek abban, hogy újraindul az iskola, de sajnos csak május közepén mehettünk vissza, és sok-sok dolgozat várt minket. Természetesen ezen az akadályon is átküzdöttük magunkat, és sikeresen teljesítettük a feladatokat. Soha senki nem gondolta volna, hogy egy diák egyszer azt fogja mondani, hogy mennyire örül, hogy visszamehet az iskolába.

A nyitási lehetőségét kihasználva ismét kirándultunk kicsit: ellátogattunk Győrbe és Pannonhalmára. Győrben Apor Vilmos életútját ismertük meg, majd körülnéztünk

Győr csodás belvárosában, innen a Pannonhalmi Bencés Főapátságba utaztunk, ahol minden várakozást felülmúló érdekességekkel találkozhattunk. Betekinthettünk az ottani diákok életébe, a könyvtárban megcsodáltuk a hatalmas, több ezer könyvből álló gyűjteményt, sétáltunk az arborétumban és megkóstoltunk különleges gyógynövényeket a gyógynövénykertben.

Összességében, a sok nehézség ellenére úgy gondolom, egy sikeres és a lehetőségekhez mérten élményekben gazdag évet zártunk, és izgatottan várjuk a 11. osztály kihívásait.

Kacskovics Emese

11.a

Osztályfőnök: Kovács Eszter



Ez az év merőben különbözött az összes többitől. Bö fél év után szeptemberben újraindult a jelenléti oktatás. Az osztályban remek hangulat volt. Mindenkinek hiányoztak már az osztály- illetve évfolyamtársai.

Az első osztálykirándulásunk az első hónap végén zajlott. Az első nap betekintést nyerhettünk a Kossuth-téren elhelyezkedő Szamos cukrászda működésébe. A program rendkívül izgalmas volt, fontos információk hangoztak el a csokoládé történetéről és a Szamos név eredetéről. Ezután következett a cég termékének megkóstolása. Másnap az osztály hajótúrára indult Szentendrére. A Duna-menti kisvárosban megcsodálhattuk a templomokat, illetve két kifejezetten izgalmas kiállítást is megtekintettünk. A kirándulás mindvégig jó hangulatban zajlott.

Ezután szűk egy hónapig jártunk még a gimnázium falai közé. November

elején jött a feketeleves, mivel a Covid-19 új hulláma miatt bezárták az oktatási intézményeket a felsőbb éves tanulók részére. Az online oktatás rendkívül eltért a tavalyitól. Szinte minden egyes tanóra élőben meg volt tartva. Véleményem szerint hasznosnak bizonyult, mivel legalább így kapcsolatot tudtunk tartani diáktársainkkal, tanárainkkal. Sokkal élethűbbnek hatott, mint az előző tanévi megoldás.

A jelenléti dolgozatok sokunknak fejfájást okoztak, mivel nagyon nehéz volt egy-egy napra „visszaszokni” a megszokott kerékvágásba. Ebben az időszakban egyértelműen a tanuláson volt a hangsúly, ennek függvényében a szociális kapcsolatainkra kevesebb idő jutott.

Amikor a korlátozások fokozatosan enyhültek, lehetőségünk nyílt a személyes találkozásokra barátainkkal, ismerőseinkkel. Ahogyan érezkelhettük, innentől kezdve sokkal hangulatosabbak voltak még az online órák is.

Május elején, az érettségi vizsgák első hete után tértünk vissza a gimnáziumba. Az első pár napban igen foghíjas volt az osztályunk, mivel számos diák érettségizett még egyes tantárgyakból. Emellett a tizennyolc éven aluliak ezen a héten kaphatták meg az oltásaikat, ez is lehet az oka a meglehetősen nagyszámú hiányzásnak.

Az utolsó előtti osztályprogram Esztergom meglátogatása volt. A társaság a Nyugati pályaudvaron gyülekezett, innen indult a vonatunk. A városban megtekintettük Babits Mihálynak, a XX. század egyik legnevesebb magyar költőjének nyaralóját. A számos relikvia mellett a panoráma is lélegzetelállító volt. Ezután szabad program következett ebédelés céljából. Sajnos végül a

bazilikát nem tudtuk megtekinteni az időhiány miatt. Ettől függetlenül ki merem jelenteni, hogy mindenki maradandó élményekkel gazdagodott a nap folyamán. Végül az utolsó dolgozatok után várt ránk egy utolsó osztálykirándulás a tanévben. A Normafán található híres cukrászdába tettünk látogatást a tanévzáró előtt.

Összegzőképpen: ez a tanév a megszokottól mindenben eltért, ennek ellenére az együtt töltött idő felbecsülhetetlen élményeket, emlékeket és tapasztalatokat adott mindannyiunk számára.

Sebestyén András

11.b**Osztályfőnök: Bálint Katalin**

Miután a tavalyi tanévet nem zárhattuk közösen, így nagy lelkesedéssel tértünk vissza az iskolapadba szeptemberben. Sajnos hamar rá kellett jönnünk arra, hogy ez az év nem lesz sétágalopp, értek minket meglepetések az egész tanév folyamán. Szeptember végén 2 egynapos kirándulásra mentünk: a Velencei-tónál bicikliztünk, másnap pedig sétálni voltunk a Nagy-Szénáson, amit nagyon élveztünk a nagy meleg és az erős szél ellenére. A körülmények miatt előfordult, hogy valaki három hétig nem jöhetett iskolába, így az osztályközösség kissé eltávolodott egymástól, (ezt az őszi szünetben egy közös találkozással próbáltuk kompenzálni), később végleg el kellett szakadnunk két és fél hónap együtt töltött idő után.

Szerencsére a kamerás osztályfőnöki órák lehetővé tették a kapcsolattartást a többiekkel, nagyon örültünk, hogy láthattuk egymást „személyesen” is. A témazárókat bent az iskolában írhattuk, így ha egy kis időre is, de ismét egy légtérben tartózkodhattunk. Közeledett a tavasz, de jöttek a szigorítások, már nem reménykedtünk abban, hogy még idén találkozunk. De Isten meghallgatta imáinkat, és ahogy az áprilisi hó és a májusi esők elmentek, az első közös iskolai napon már verőfényes napsütés várt minket. Az osztály frusztráltan, kábultan, de boldogan járt be, mert ha így végiggondolja az ember, hét hónap bezárva egy házba elég megterhelő minden fejlődésben lévő szervezetnek. Ám az utolsó előtti évet záró hónapok nehezebbek voltak, mint az vártuk, ugyanis eszünkbe juttatták azt, hogy a következő évben egy nagyobb megmérettetés vár ránk, mégpedig az ÉRETTSÉGI.

Egy osztálykirándulásban is volt részünk május végén, amikor is a Budakeszi Vadasparkba látogattunk el mindenki nagy örömeire. Sok vicces pillanatot éltünk át közösen ismét. Élveztük a szabad levegőt, egymás társaságát, és főleg a kecskék közelségét, nehezen ment tőlük az elválás.

Beköszöntött a június, de a témazárók hada nem ért véget, meggyötörten léptünk ki június második hetében az iskola kapuján. Egy Margit-szigeti sétával zártuk a tanévet, ahol a jó időnek hála sokat nevettünk, és fájdalmas búcsút vettünk egymástól. A sok nehézség ellenére egymásért mindig kiálltunk, segítettünk a másoknak, és teljesen sosem szakadt meg a kapcsolat közöttünk.

Köszönettel tartozunk elsősorban Bálint Katalin Tanárnőnek, aki három éven keresztül volt az osztályfőnökünk, és becsülettel viselte a néha gyerekes

magatartásunkat, és támogatott, segített nekünk mindenben, amiben csak lehetett. Az osztály fele a mai napra már nagyon jól tud németül a tanárnőnek hála, de az egész osztály jelentős tudással rendelkezik az idei hittan anyagból is. Reméljük, hogy amikor a Tanárnő kilép utoljára az iskolakapun, épp olyan energikusan és nagy mosollyal az arcán teszi azt, mint ahogy bejött 9.-ben az első osztályfőnöki órákra. Köszönjük minden tanárunknak a türelmet, kitartását, a sok tudást, és ígérjük, az utolsó évünket sikeresen fogjuk zárni.

Tisztelettel búcsúzik a 11. évfolyamból a B osztály!

Varsányi Kíra Barbara

11.c

Osztályfőnök: Csontos Attila



Hogy a pohár félig üres, vagy félig tele van, azt nem tudom, mindenesetre nehézségekből bőven kijutott ebben a tanévben. Pedig olyan szépen indult... Tágas osztályterem, boldog viszontlátás, csupa mosolygós arc. (Szigorúan a maszk alatt, természetesen.)

Jó, a délvidéki osztálykirándulás nem jött össze szeptemberben, de azért eltöltöttünk egy csodálatos napot a Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumban, ahol tartalmas idegenvezetés keretében megismerkedtünk a kisalföldi tájegységgel. Utána arra is lehetőség nyílt, hogy önállóan vegyük birtokba a Skanzent: volt, aki biciklit kölcsönzött, és volt, aki egyszerűen csak boldogan

fogócskázott a szeptemberi napsütésben. A napot egy fagyizással egybekötött rövid séta zárta Szentendre belvárosában. Másnap a Fiumei úti sírkertbe látogattunk, ahol osztályfőnökünk kíméletlenül megmutatta nekünk az összes híres magyar sírját, bőségesen ellátva bennünket információkkal. A végén kicsit sietnünk kellett, mert „viharfelhők gyűltek a határban”, de szerencsére az esőt megúsztuk.

A viharfelhők persze nem csak a sírkertben gyülekeztek. Benne volt a levegőben, hogy előbb-utóbb véget ér a jelenéti oktatás, és bizony ez az őszi szünet után be is következett. A távoktatás nem kímélte a karácsonyt sem, bár mi azért – a járványügyi szabályok teljes körű betartásával – megoldottuk az ajándékozást: kis csomagjainkat egyesével leadtuk az iskola előtt várakozó osztályfőnökünknek, majd kis idő elteltével (ugyancsak egyesével) visszamentünk, és átvettük a nekünk készült meglepetéseket. Szegény ember vízzel főz.

Volt ugyan néhány jelenléti dolgozat, de a járvány újabb hullámszállásával ezek a kezdeményezések is abbamaradtak. Aztán már templomba se mehettünk. A tavasz azonban új lehetőséget értelt: májusban visszatértünk az iskolapadba. Bizony hamar napvilágra került, ki milyen erőbedobással vett részt a távoktatásban. De erre borítsunk fátylat. Volt még egy városnéző sétánk a Wekerletelepen, amelynek keretében alapos betekintést nyertünk a mással össze nem hasonlítható hangulatú városrész történetébe és jelenébe.

És persze eljött a nyár. Virtuális bizonyítványosztás, örömkönnye, örömtelen könnye. Hogy kiköszöröljük a csorbát, amely a közösségi életünket elrútította, az osztály kemény magja júniusban evezős táborba ment Békésre, a Dánfoki üdülőközpontba. Mikor terveztük, még nem tudtuk, hogy ezek lesznek az év legmelegebb napjai. Nos, a déli verőn evezve a nyílt vízen megtudtuk. De azért jól éreztük magunkat: Guinness-rekordot ugyan nem döntöttünk kenuzásban, de sokat strandoltunk, beszélgettünk, játszottunk. Szóval próbáltuk feltölteni a szociális szükségleteink kiapadt tartályát. Reméljük, szeptemberben újramezhetjük!

11.c osztály

11.d**Osztályfőnök: Csikai Klára**

A vírushelyzet ellenére számos közös programon vettünk részt. Szeptemberben a Szentendrei-Dunán eveztünk és a Visegrádi-hegységben túráztunk. Októberben a magyar történelem jelentős helyszínei közül Salgótarjánba, Somoskőújfaluba, Somoskő és Salgó várába, valamint az egykori recski kényszermunkatáborba látogattunk el. Hortobágyon az egykori telepes táborok helyszíneit kerestük fel. A megmaradt emlékeket kutatva próbáltuk megismerni az áldozatok kálváriáját, majd a puszta egyik legvonzóbb természeti eseményének, az éjszakázásra gyülekező darvak esti „behúzásának” lehettünk szemtanúi.

Májusi kirándulásunk során a Fejér megyében található kastélyok közül kerestünk fel néhányat, és ismerkedtünk meg építetőik, egykori lakóik életével,

törekvéseivel. A mesélő kastélyépületeket körülölelő parkokban, romantikus hidak, tavak, különleges növények, számos emléket, titkot őrző százévesnél is idősebb fák között bóklásztunk, magunk mögött hagyva a nyüzsgő fővárost élveztük a gyönyörű napsütést, és gyűjtöttünk sok szép emléket. Június: Szekszárd – Babits, Kalocsa – Astriceum, Érseki Főszékesegyház és Palota. Hajós – barokk kastély, egy kis rejtvényfejtős geocaching az egyedülálló, kacsaringós utcákból és mintegy 1200 pincéből álló, dimbes-dombos pincefaluban. Magyarország-Portugália és a várva várt borkóstoló – természetesen szigorúan csak 18 éven felüli babukáknak.☺

Mindeközben azért tanultunk is. Offline – online, online – offline, közben egy kis bookline, de Istennek hála, elkerült bennünket minden nagyobb botrány. Időnként alig kaptunk lélegzetet, de szereztünk több száz érdemjegyet és számos tantárgyi dicséretet. 29 db színjeles előrehozott érettségi vizsga angol nyelvből, 11 gyönyörű vizsgaeredmény földrajzból és még 4 informatikából, merje valaki ránk fogni, hogy nem faragtak minket keményfából! Gyakoroltunk némi önkritikát, és már nem mi vezetjük a hiányzási statisztikát. Covid volt, nem jártunk bulikba, egyre több a felsőfokú nyelvvizsga. Kitarásunk, szorgalmunk bizonyítván, az idei év zárása: 13 db jeles bizonyítvány.

11.d osztály

11.e

Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra

Mint már megszokhattuk, az élet mindig tartogat váratlan fordulatokat, ilyen volt az idei évünk eleje is: márciustól otthonlét, online iskola, online élet... Mindenkinek nehéz időszak volt ez: próbára tette kitartásunkat, lelkiismeretünket, alkalmazkodó képességünket. Mindemellett nélkülöznünk kellett egymást, a barátokat, az osztályt. Nyáron azonban visszatért a boldogság: találkozhattunk, ismét táboroztunk együtt Siófokon, igyekeztünk bepótolni az elmaradt pillanatokot. Szeptemberben pedig ugyanezzel a lendülettel álltunk neki az utolsó előtti iskolai évünknek.

A tanévkezdés után pár héttel már el is mentünk az első, háromnapos kirándulásunkra, amelyen Pécs csodálatos városát ismerhettük meg,

barangolhattuk be. Voltunk pl. a Zsolnay Negyedben, a dzsámiban, a székesegyházban, felfedeztünk minden nevezetességet. Sokat beszélgettünk, nevettünk, és játszottunk. Senki sem akarta, hogy vége legyen.

Nem élvezhettük sokáig egymás társaságát, az őszi szünet után ismét bezárult előttünk a világ. Tudtuk, hogy ez egy nehéz kör lesz, és valahogy túl kell lennünk rajta. A tanároknak és egymásnak hála, nem csak hogy „túlértük”, hanem az ember teljesen úgy érezte, mintha ugyanúgy ott ülne füzettel, tollal az iskolapadban. Minden óránk meg volt tartva, házi feladatok, felelések (na meg persze dolgozatok... ☺) ugyanúgy voltak, mintha együtt lennénk. Egyvalami azonban pótolhatatlan volt: a közösség. Igyekeztünk a lehető legtöbbet együtt lenni, tartani a kapcsolatot, beszélgetni. Azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy most bizonyítottuk be egymásnak, társainknak, hogy milyen fontosak nekünk. Érezhette mindenki, ha a nehéz időkben kiállunk mellettük, akkor mindig ott vagyunk egymásnak. Mire már mindenki többé-kevésbé megszokta online világunk második felvonását, jött a hír: újra járhatunk iskolába. Nagyon vártuk már a személyes találkozást, a sok-sok elmaradt vidám perc pótlását.

Mikor visszamentünk, mintha mi sem történt volna: a hangulat, a közösség ugyanaz maradt. Tanultunk persze ezerrel, hiszen jött az év vége, de nem sokkal a nyitás után elmentünk újból kirándulni. Ezúttal Budakeszi erdejében barangoltunk, néhol még le is tértünk a térképről, de hát kik lennénk mi, ha nem ezt tettük volna? ☺ Az utolsó napok sportos programjait is nagyon élveztük, a legutolsó napon pedig a budai hegyekben barangolva zártuk a tanévet. A

következő várva várt alkalom az osztálytársakkal való együttlétre elengedhetetlen nyári táborunk, hol máshol, mint Siófokon.

Bízunk benne, hogy szeptembertől már az utolsó napig együtt maradhatunk, és bepótolhatunk minden elmaradt pillanatot, ölelést, nevetést és pletykát. Az idei évünk egy olyan fontos feladatról szólt, amely még a Classroomban sem volt fent: egymás támogatásáról, az akadályok leküzdéséről, és hogy mindig adjunk a másiknak. Biztosan állíthatom, hogy az összetartás-hadművelet sikerrel járt. ☺

Bíró Boglárka

12.a

Osztályfőnök: Reichardtné Szabó Marietta

A Szent Margit Gimnáziumban töltött hat évünk alatt talán ezt az évet nevezhetjük a legérdekesebbnek, a szó minden pozitív és negatív jelentését is beleértve. Rengeteg újdonságot átéltünk, sőt, bizonyos dolgokban a mi évfolyamunk volt az első. Ezzel együtt rengeteg dologból kimaradtunk, amik életre szóló élményekké válhattak volna számunkra. Mi vagyunk az az évfolyam, amely majd elmesélheti a gyerekeinek, unokáinak, hogy „Mi voltunk azok, akik online tanultak több, mint egy évig, elmaradt a szalagavatónk, a ballagásunk, de mégis végig próbáltuk a legjobbat kihozni abból a nehéz helyzetből.”

Pontos számot nem tudok, de az biztos, hogy három hónapnál többet nem jártunk iskolába az elmúlt egy évben. Abban az évben, amikor talán a legfontosabb

kiélvezni az iskolában töltött percekét. Egyszerűen a tényt, hogy mi vagyunk a legidősebbek, ránk néznek fel a kicsik, a szalagavatónkat látva eltöprengenek, hogy milyen lesz, amikor ők lesznek a végzősök, irigykednek a fehér báli ruhákra, megkönnyebbülnek az érettségi időszakban, hogy azért mégis jó, hogy nem nekik kell érettségizniük. Mi ezt az élményt, hogy mi vagyunk a végzősök, máshogy éltük meg, mint az eddigi évfolyamok diákjai. Mi a szalagunkat egy szerényebb, de ünnepélyes és bensőséges alkalommal kaptuk meg. Sajnos alig tudtuk hordani, de azért feltűzhattük magunkra, mikor boltba vagy kutyát sétáltatni mentünk.

Nem találkozhattunk az osztálytársainkkal, kimaradtak a szünetek páratlan élményei, az órákon a sumákolás, hogy ki tanult, ki nem. Nem találkozhattunk tanárainkkal, nem szaladhattunk osztályfőnökünkhöz bármikor bármilyen apró vagy nagyobb gonddal, tudva, hogy rögtön segíteni fog nekünk.

Minden dolgunk átkerült az online térbe. Fel kellett nőnünk a feladathoz, hogy mi történik, amikor nincsenek mindennapos felelések, lehetséges röpdolgozatok, de tanulnunk kell, és nekünk kell beosztani az időnket, mert mégiscsak közeleg az érettségi. A felmerülő nehézségekben próbáltuk a legjobbat kihozni magunkból, jegyzetek, fogalmazások átküldésével próbáltuk egymást segíteni, mert tudtuk, hogy mindenkinek ugyanolyan nehéz.

Az osztálykarácsonyunk nagyon jó élmény volt, sokkal jobban megismertük

egymást egy közös játékon keresztül. A karácsonyi szünet előtt egy kedves gesztussal – mindenki felírt egy lapra egy kedves gondolatot, és a kamerát bekapcsolva felmutattuk a papírlapokat – megköszöntük tanárainknak elsősorban azt, hogy segítenek nekünk, ahol tudnak, de természetesen azt is, hogy kibírnak minket. Az online ballagásunkat az igazgató úrnak köszönhetjük, mindannyiunknak jól esett egy kis törődés és figyelem, ha nem is előben, de a számítógépeken keresztül megvalósítva.

Lezárva ezt az évet és egyben azt a hosszú időt, amit a gimnáziumban töltöttünk, összességében elmondhatjuk, hogy csodálatos és élményekkel teli hat évünk volt együtt, amit sosem fogunk elfelejteni. Öszintén remélem, hogy az itt kötött szoros barátságok egy életre szólóak, és nem csak az éves osztálytalálkozókon leszünk újra együtt. Szerintem mindannyian tenni fogunk azért, hogy ne így legyen.

Bognár Anna

12.b**Osztályfőnök: Dr. Dósa Márta**

Ezek mi lennénk?!! Vegyes érzésekkel álltunk meg szeptemberben osztályunk előtt – rámeredve az ajtó mellett lévő, fából készült táblácskára, amely jelezte, kié lesz ez a tanterem.

Szóval itt tartunk, utolsó évkezdet a Margitban, számunkra a hatodik. Izgatottan vártuk a híreket, mi is lesz most velünk, tényleg minden megy tovább, mintha mi sem történt volna?

Őszintén örültünk egymásnak, de hamar kijózanodtunk. Mosolyunkat maszkkal kellett eltakarnunk, osztályfőnökünk és a takarítók időnként fertőtlenítettek

körülöttünk, ránk szóltak, hogy ne ölelkezzünk, próbáljuk tartani a távolságot. De amikor az ember 18, akkor mindenkit szeretne megölelni, és amúgy is jöttek a születnapok, a hétvégi bulik. Egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy egyik osztálytársunk covid-tesztje pozitív lett, mi pedig karanténba kerültünk két és fél hétre. Nem igazság! Elmaradt így az utolsó osztálykirándulásunk, és már mondogatták, hogy felesleges volt nyáron tánctanárokat kasztíngolnunk, mert valószínűleg szalagavató sem lesz. Kiderült, hogy sajnos a pesszimistáknak lett igazuk. Hiába készült el a szép tornacsarnok, hiába estünk át addigra a legtöbben a betegségen, sokak álma, a fehér ruhás keringő csak álom maradt – most már egész életünkre. Azért volt egy meghitt szalagtűző ünnepség – szinte elvesztünk mi, 19-en a nagy kápolnában – kaptunk viszont egyenmaszkot, ebben a mi évfolyamunk különleges lesz! Aztán jött a fényképezkedés, az osztálytabló körüli viták és kompromisszumok, sok-sok online óra és véget érni nem akaró sora a feladatoknak. Minden tanárunk igyekezett még minél több ismeretet a fejünkbe tölteni. Nem eredménytelenül, hiszen valamennyien sikeresen leérettségiztünk. Amikor hetedikesként beléptünk ebbe a gyönyörű épületbe, és Solnay tanárnő ránk mosolygott, nem így képzeltük el a végjátékot. Napsugaras, gondtalan diákéveket vártunk, az volt abban a mosolyban. A Jóisten azonban időnként meglepi az embereket, és ezt mi most megtanultuk. Ahogyan sok minden mást is ez alatt a hat év alatt. Tudjuk, hisszük, hogy amit egyszer elvesz az élet, azt valahol, valamikor visszaadja, mert létezik egyensúly a világban. (Ezt osztályfőnökünk mondogatta.)

Hála és köszönet minden tudásért mindenkinek, akit illet: tanárainknak, az iskola

dolgozóinak, az iskolavezetésnek, szüleinknek. A szavak, mosolyok, aggódások, apró gesztusok beépültek lelkünkbe, és velünk maradnak örökre.

12.b osztály

Szent Margit Gimnázium

12.c**Osztályfőnök: Horváth István**

Az egész osztály nagy várakozással tekintett az utolsó tanévünk elé, hiszen tizenegyedikben a tavaszi karantén sok közös élménytől – például az erdélyi osztálykirándulástól – fosztott meg bennünket.

Sebaj, majd most behúzzunk! – Gondoltuk, de az élet megint keresztülhúzta számításainkat. Bár az általános karantén csak novemberben kezdődött, nekünk már szeptemberben is kijutott két hét belőle! Azaz: lőttek a háromnapos tatai osztálykirándulásunknak is! Összesen egy osztályprogramot sikerült megtartanunk: októberben virtuális időutazáson vettünk részt a budai Várban. Egy kellemes séta keretei közt a magyar múlt – hol szomorú, hol felemelő – pillanataiba nyertünk bepillantást 3D-s szemüvegek segítségével. Sajnos a többi programunk – gyalogtúra, múzeum, színház és a legjobban várt szalagavató bál – végül mind „a lecsóba került”.

A hónapok csak teltek, a feloldást újra meg újra kitolták, és egyik online óra jött

a másik után. Online tartottuk meg az osztálykarácsonyunkat, és sajnos le kellett mondanunk a február elejére kitűzött pótszalagavató bált is.

Végül februárban felcsillant a remény: ha csak néhány napot is, de újra találkoztunk az iskolában, letudtuk a tablófényképezést, sőt, iskolánk a végzős osztályok számára megszervezett egy szalagtűző ünnepséget is. De a 12.c osztályra megint rájárt a rúd – betegség miatt halasztanunk kellett ezt a programot is.

Aztán jött a 3. hullám az újabb szigorításokkal, de megpróbáltuk pozitívan felfogni a dolgot: hamarosan itt az érettségi, így több időnk lesz a felkészülésre. Tudom, ez viccesen hangzik, de az érettségi eredményeket látva nagyon büszke vagyok az osztályomra!

Bár április végén csak online sikerült elballagnunk, a május visszahozta a reményt a szívünkbe. Hihetetlen, de első lépésként május 17-én megtarthattuk a szalagtűző ünnepségünket. ☺ Majd júniusban egész összesűrűsödtek a programok: először egy könnyed, laza szerenád az osztályfőnöknél, majd az érettségi bizonyítvány kiosztása előtt iskolánkat és néhány tanárunkat is elbúcsúztathattuk. Jól sikerült a bankettünk is. A rendezvény ideje alatt nem volt „kiszállás”, hiszen a szülőknek köszönhetően egy négyórás dunai hajózáson vehettünk részt. A finom vacsora mellett megcsodálhattuk fővárosunk nevezetességeit, sokat beszélgettünk – diákok és tanárok egyaránt, és az esemény vége felé kialakult közös éneklés és tánc végképp kitörölhetetlen emlékké varázsolta az estét.

Végül levezetésként még várt ránk egy kétnapos siófoki kiruccanás. Az időjárás „sajnos kiszúrt velünk”: igazi kánikula volt, így a két nap alatt kénytelenek voltunk minél több időt a Balatonban tölteni! ☺ Összességében: öröm volt látni, hogy a sok

magányos hónap után mennyire örültek a diákok egymásnak és tanáraiknak. A járvány okozta sok keserűség ellenére úgy érzem, hogy mégiscsak kialakultak azok a bizonyos láthatatlan szálak a fiatalok között, amelyek segítségével – reményem szerint – a felnőttek világában is tartani fogják egymással a kapcsolatot.

Horváth István

12.d**Osztályfőnök: Keményné Orbán Krisztina**

Tanárainknak tisztelettel jelentjük: a 12.d (vagyis 2021d) osztály létszáma 31, az érettségire felkészült, és a vizsgákat sikeresen teljesítette! Az osztály az egyetemi felvételikre készen áll!

Ugyan a körülmények igencsak nehezítettek voltak: a 2020/21-es tanév mint a lemondások éve marad meg emlékeinkben.

Azzal kezdődött, hogy hiába kezdtük szervezni a szalagavatós táncokat, szomorúan tudomásul kellett vennünk, hogy a járványhelyzet miatt az esemény elmarad, és nem táncolhatunk az új tornacsarnokban. A szalagtűzést azért szerencsére februárban megtarthattuk a kápolnában, és azóta büszkén viseljük a megáldott szalagokat.

Aztán így jártunk a kirándulásokkal is. A Határtalanul pályázat révén ősszel ötnapos

kárpátaljai körutazást terveztünk volna egy partneriskolával, az utat azonban nem tudtuk megvalósítani. Helyette utolsó osztálykirándulásunk helyszínéül Pécsot választottuk, a háromnapos programot a lekötött szállással együtt azonban vissza kellett mondanunk szeptemberben – szintén a zárlat miatt. Na de semmi gond, két egynapos túra is izgalmasan hangzott helyette. Ám Esztergomból és a Pál-völgyi barlangból se lett semmi: az osztály ugyanis a hivatalos zárlat előtt négyszer került karanténba! Ebben valószínűleg rekordot döntöttünk. Csak egy rövid kirándulást sikerült szervezni a Sas-hegyi Természetvédelmi Területre.

Így aztán nem vonta el semmi a figyelmünket a tanulástól – legalábbis tanáraink így gondolták. Egy csapásra felfogtuk, hogy most komoly a tét: az érettségire való sikeres felkészülés és a felvételi! Magunkra vagyunk utalva, bármennyire is segítenek a távolból. A tanév tehát a megedződés, felnőtte válás jegyében telt. Legelőször a tavasszal elmaradt előrehozott vizsgákat pótoltuk: ősszel 18 közép- és 1 emelt szintű érettségit tettünk – nem is akármilyen eredménnyel! Aztán ott volt a többi tárgy; a témaköröket is szorgalmasan kidolgoztuk, hiszen sokáig még a szóbeli érettségek is készültünk. Legtöbbünk megkönnyebbülésére azonban csak írásbeli érettségiket tartottak idén, csak hittanból voltak szóbeli vizsgázóink.

A tavaszi érettségi vizsgaidőszakban a középszintű mellett nagyszámú emelt érettségi vizsgát is tettünk. Tizenketten készültek az osztályból a hittan szóbelire, a többieknek viszont már májusban kitört a vakáció. Ilyen hosszú soha többé nem lesz az életünkben még egyszer! És annak is nagyon örültünk, hogy az ünnepélyes eredményhirdetésen végül kilencen kitűnő érettségi bizonyítványt,

és sokan szaktárgyi dicséretet kaptak. Mostanra lett a legjobb az osztályátlagunk! A szóbeli érettségi vizsgák befejeztével az osztály ballagással búcsúzott az iskolától. Már alig találtuk meg az osztálytermünket, és a szokatlan körülmények ellenére mégis öröm volt a tarisznyát vállunkra vetve utoljára felállni az iskolapadból. Az érettségi banketten pedig végre alkalom nyílt találkozni egymással és a tanárokkal. Hiányozni fog az iskola szellemisége, a közösség és persze a büfé! Hálás szívvel búcsúzunk, és szívesen jövőnk vissza élménybeszámolót tartani!

12. d osztály

12.e

Osztályfőnök: Szegedi E. Katalin



Tervekkel, várakozással érkeztünk az iskolába: ez az utolsó tanévünk, minden percet élvezni szeretnénk! Közeledett már a járvány, de MI bátran bevállaltuk az utolsó osztálykirándulást. 21 fő vett részt, sajnos a többieket a megfertőződéstől féltve nem engedték el a szülei. Kora reggel indultunk Miskolcra. Izgalom rögtön akadt, Misi lekészte a vonatot. ☹️ Önállóan utazott utánunk, folyamatosan navigáltuk, s a szállásra érkezve már teljes volt a létszám. A tábor faházai a

kényelmünket szolgálták (tágas szoba, konyha, fürdő). Délután a Pannon-tenger Múzeumban jártunk, ahol négy témakörben, interaktív elemekkel gazdagított kiállítást tekintettünk meg. A képtárban két évszázad minden kiemelkedő magyar festőjének képeit láttuk, Mátyókától Moholy Nagy-ig. A Kárpátok ásványgazdagsága és a bükkábrányi, 7-8 millió évvel ezelőtti mocsárcipruserdő megkövült példánya volt talán a legérdekesebb. Az első napot a Miskolctapolcai-tavasbarlangban való fürdözéssel, majd vacsorával zártuk. Másnap a diósgyőri vár is felejthetetlen élményt nyújtott. Tárlatvezető „lovagunk” izgalmas, szórakoztató módon mesélt a vár történetéről, a falai között zajló diplomáciai eseményekről, szövődő szerelmekről, intrikákról, cselszövésekről, a középkori mindennapokról. A délutánt Lillafüreden töltöttük (túra, foci, libegő). Utolsó délelőtt páran felkeresték a Tilles tanárnő által javasolt szobrokat Miskolcon, mások sétáltak a városban a Szinva-patak partján, többen csónakáztak a Hámori-tavon. Akkor még nem sejtettük, hogy ez a három nap lesz az utolsó közös, iskolán kívüli élményünk. ☹ Kétségekkel a szívünkben, de mégis bizakodva nagyon vártuk a 12. évfolyam szokásos ünnepségeit (szalagavató bál, utolsó közös mise és ballagás). Sajnos csak az érettségi tablónkat – mely osztálytársunk grafikája alapján készült – és a szalagtűzési ünnepélyt őrizhetjük emlékként.

Elég nehéz év van mögöttünk, hiszen a digitális oktatás alaposan beleszólt a felkészülésünkbe, nem szólva a járványmentálisterheiről! A tavalyi érettségizőknek megvolt az az előnyük, hogy az érettségi évének csak a végéből csípett le valamennyit a pandémia. Számunkra szinte a teljes tanévet a pandémia uralta. A tanulásba menekültünk, hiszen látszott az, hogy az online oktatás lehetőségeit

kell kihasználnunk a sikeres érettségihez. Persze nem vagyunk angyalok, egyesek időnként eltűntek az online térből, késtek a feladatok megoldásainak leadásával. Mikor eldőlt, hogy nem lesznek szóbeli vizsgák, szembesültünk vele, hogy nagyobb súllyal esik majd a latba az írásbeli teljesítmény, ez tovább fokozta a szorongást. A vizsgaszorongás persze nem egyedi jelenség, mi is sikeresen megküzdöttünk vele. Hálásak vagyunk felkészítő tanárainknak és családainknak, hogy végig hittek bennünk, támogató segítségük nélkül még nehezebb lett volna számunkra ez a kaotikus év. Jó érettségi eredményeink alapján reméljük, hogy a felsőoktatásban folytathatjuk tanulmányainkat!

12.e osztály

Szent Margit Gimnázium

Büszkeségeink

Rendi Nagydíj

Ebben az évben az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Magyar Tartománya mint intézményei fenntartója Rendi Nagydíjat alapított az intézmény munkatársai számára.

Adományozását – alkalomszerűn – a fenntartó dönti el, intézménye vezetőségének egyhangú támogatása alapján.

A díjat olyan kolléga, munkatárs kaphatja, aki

- az intézmény szellemiségének megfelelő, színvonalas, kiegyensúlyozott munkát végzett;
- legalább 15 év munkaidővel rendelkezik intézményünkben,
- az intézmény vezetői testületének egyhangú szavazatát bírja,
- már korábban elismerték Szent Gellért-díjjal, vagy olyan díjjal, mely intézményünkben végzett munkáját dicsérte,
- munkájának megszűnése nyugdíjba vonulás, betegség miatt történik.

Így a díjat olyan kolléga, munkatárs kaphatja, aki a Rend és intézménye küldetését hivatásként élte meg, akár az idősekért akár a fiatalokért kitartón és lelkiismeretesen végezte a rábízott feladatokat – az intézmény szellemiségét mindig szem előtt tartva.

A laudáció alapszövege.

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Magyar Tartománya Rendi vezetésének döntése alapján a Rendi Nagydíjat Bernula Zsuzsa, iskolánk gazdasági irányítója, és Markovics Katalin gazdasági segítője kapja.

Laudáció Bernula Zsuzsa Rendi Nagydíjához

Idén, 2021. augusztus 2-án lesz 25 éve, hogy az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Rendje visszakapta középfokú oktatási intézményét, a Szent Margit Gimnáziumot.

Történelmi pillanat volt ez. Euforikus hangulatban, de sok-sok megoldandó gazdasági feladattal.

Bernula Zsuzsa gazdasági vezetőnk e naptól, 1996. augusztus 2-ától dolgozik a Szent Margit Gimnáziumban.

A jogszabályok, törvények betartásával és betartatásával a Fenntartó, a mindenkori Iskolavezetés elképzeléseinek, elvárásainak összehangolásával végezte munkáját lelkiismeretesen, odaadón, híres precizitásával.

Napi munkaidejének csak a 8 órai kezdetét tudjuk, a vége ritkán volt délután négy óra. Legtöbbször hosszan itt maradt, hogy ne nyugodjék le nap úgy, hogy nincsenek rendbe téve a gazdasági ügyek.

A 25 év alatt az adóhatósági, munkaügyi, kincstári ellenőrzések sora mind szabályosnak, rendben találta az Iskola gazdasági működését.

A könyvelés Tartozik-Követel oldala mindig egyensúlyban volt – ez közérthetőn azt jelenti, hogy soha nem tartoztunk senkinek, de sajnos nekünk sem tartozott más...

Az elmúlt 25 évben rengeteg beruházás, átalakítás, felújítás, építkezés történt. Mindezek előkészítése, kivitelezése csak közös, egymásra odafigyelő munkával valósulhatott meg.

Gazdasági vezetőként a számok, forintok mellett emberi problémákkal, élethelyzetekkel is foglalkoznia kellett, megpróbálni segíteni, feszültségeket békességes munkatársi kapcsolattá alakítani. Sokszor ez sokkal nehezebb feladat volt, mint a jogszabályok, számok világában eligazodni, egyezőségeket vagy nem-egyezőségeket levezetni, leltárakat nyilvántartani.

Gazdasági vezetőnkben mindig volt valami konok következetesség és precizitás, mellyel nemcsak hogy minden problémát megoldott, de se kételyt, se kérdést sem hagyott másokban: ahogy a papírjain és táblázataiban megtervezte – úgy is lett. Talán ez az a tulajdonsága, amellyel biztonságot adott kollégáknak, vezetésnek – minden munkatársnak.

Kívánjuk, hogy nyugdíjas éveiben is találjon magának mindig kihívásokat, és aztán oldja meg azokat úgy, amilyen megnyugtató alaposággal intézte háttérben a mi ügyeinket.

Vízhányó Zsolt ig.

Laudáció Markovics Katalin Rendi Nagydíjához

Markovics Tamásné, Markovics Kati 23 évet dolgozott nálunk, a gazdasági irodán. Ő intézte mindannyiunk bérszámfejtését, adóbevallását, ilyen-olyan ügyeit: táppénz, gyed. És mindannyiunk örömeire minden hó elején átutalta a fizetést. Minden teendőjét megbízhatón és hozzáértéssel végezte.

Bármikor is fordultunk hozzá, mindig békésen, finom mosollyal hallgatott bennünket, majd megoldotta a gondjainkat; utána nézett a jogszabályoknak, tanácsot adott, az ember érezte, hogy még el sem kezdte a gondok felsorolását, de ő már megoldotta. Még a volt kollégákat is kíségtette készségesen, hasonló derűvel.

Egy átlagos ember ha munkaügyi és adózási kérdésekkel szembesül, azonnal kiveri a víz, és tekinget körbe, hogy segítsen már valaki. Hát ez a valaki is Kati volt, és a legtermészetesebb magától értődéssel tett rendbe mindent, készítette el az adóbevallásokat. Megnyugtató és biztonságot adó volt a jelenléte.

Most meg, ugyanazzal a derűs mosollyal, ahogy a dolgainkat intézte, bejelentette, hogy elég unokája van már ahhoz, hogy azok ügyeivel foglalkozzon. Pedig – véleményem szerint – nekik még adószámuk sincs, meg egyébként is, van itt is elég unoka, több száz, sőt még akár a tanári karban is, de hát én hiába szálltam vele vitába, már eldöntötte: a nagymamáknak a saját unokáiknál van a helyük.

Úgyhogy nem tudunk mást tenni, csak hálásan megköszönjük lelkiismeretes

munkáját, törődését velünk, és egy kicsit irigyeljük az unokáit.

Szeretettel kívánjuk neki, hogy majd a miénkhez hasonló odafigyeléssel intézze az unokák és leendő dédunokák adóügyeit is.

Vízhányó Zsolt ig.

A jutalmazottak névsora a 2020–2021. tanévben

Ebben a tanévben is azt a bronzérmet osztottuk ki jól teljesítő diákjaink között, melyet Tóth Sándor szobrász- és éremművész készített nekünk. Az érem előlapján Szent Margit látható koronában, két liliummal, a hátlapján az iskola kupolája kereszttel a tetején, illetve körben felirat: Gymnasium St. Margaritae, MCMXX.

I. Szent Margit-díj

Végzős tanulók kaphatják osztályfőnöki javaslat alapján példamutató kötelességteljesítésért, a gimnáziumi tanulmányaik során mutatott kiemelkedő tanulmányi munkáért, példamutató magatartásért, szorgalomért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért, példaadásért.

A díjat a tanári kar szavazta meg, és ebben a tanévben négy tanuló kapta.

VÁNYI REGINA 12. osztályos tanuló minden évben kiemelkedően teljesítette tanulmányi kötelezettségeit. Lelkes, mindenre nyitott, és minden iránt érdeklődő diák, munkájában pontos, precíz, lelkiismeretes. Osztálytársaival szinte minden évben indult az iskolai hittanversenyen, ahol mindig előkelő helyezést szereztek, többször meg is nyerték. Sikerrel szerepelt az iskolai biológia-, kémiaversenyeken is, elkötelezett és tudatos természetvédő. Sokoldalúságára jellemző, hogy minden évben adott be pályaművet a matematika és a fizika poszter-pályázatokra is.

Hitéletében is példamutató. Rendszeresen és örömmel vett részt az áhítatokon és istentiszteleteken. Lelkes résztvevője és segítője volt a nyári hittantáboroknak is. Magatartása és szorgalma minden félévkor és év végén példás volt, egyszer sem hiányzott vagy késett igazolatlanul. Tanáraival szemben viselkedése mindig tisztelettudó, kedves, órai magatartása példamutató volt. Osztálytársai is elismerték, sokszor kértek tőle segítséget. Velük szemben nemcsak mindig kedves és segítőkész volt, és türelme, higgadtsága olyan érett személyiségről árulkodott, aki rendkívül jól kezelte az osztályban adódó nehéz szituációkat is.

DÁVID KAMILLA 12.b osztályos tanuló egyenletesen kiemelkedő teljesítményt nyújtott, 7–8. osztályban jeles rendű, 9–12. osztályban kitűnő volt. Emellett számos tantárgyból kapott szaktanári dicséretet, illetve év végén általános dicséretet. Magatartása és szorgalma mind a 12 félévben példás volt. Feladatait folyamatosan példamutató gondossággal, időre készítette el mind a jelenléti oktatás, mind a távoktatás idején. Nem csupán humán és művészeti tantárgyak területén tehetséges – jó zenész, kiváló irodalmi elemző készsége van, de a reál tárgyakban is megállja a helyét, hiszen határozott célkitűzése, hogy orvos legyen.

HORVÁTH ALIZ 12.c osztályos tanuló az összes tanévet kitűnő bizonyítvánnyal zárta. Nemcsak szorgalma, hanem magatartása is mindvégig példás volt, hiszen személyében nemcsak egy szorgalmas, jó képességű tanulót, hanem egy értékes embert is megismerhettünk. Tanáraival és diáktársaival szemben tisztelettudó

magatartást tanúsított, osztálytársainak gyakran segített, többször korrepetálta is őket. Nyitottságát, sokoldalú érdeklődését mutatja, hogy szinte az összes osztályprogramon részt vett – legyen szó színházról, moziról, kirándulásról, vagy múzeumról. Sokat segített osztályfőnökének a közös munkák megszervezésében és kivitelezésében. Gimnáziumi éve alatt versenyszerűen kézilabdázott.

PILISI VIVIEN LILLA 12.d osztályos tanuló mindentantárgyból szorgalmasan, magas színvonalon teljesített. Kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Az orvosi pályára készül ugyan, de érdeklődése szerteágazó; a természettudományoktól a matematikán át az angol nyelvi versenyekig számos megmérettetésben vett részt. Magatartása és szorgalma minden félévkor és év végén példás volt, egyszer sem hiányzott vagy késett igazolatlanul. Tanáraival szemben viselkedése tisztelettudó, kedves volt, órán aktív, példamutató. Osztálytársai is elismerték, velük szemben mindig önzetlen és szolgálatkész volt, emiatt ő képviselte az osztály többi tagját a Diákönkormányzatban. Az osztállyal megosztotta jegyzeteit, a hiányzóknak elküldte a tananyagot, korrepetálta a lemaradókat matematikából. Az osztály közösségét igyekezett összefogni, az osztályprogramok szervezését felvállalta.

II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért

Iskolánk különböző tanulmányi területeken az éveken át kiemelkedő végzős diák(ok) munkáját jutalmazza. Ebben a tanévben három területen jutalmaztunk diákokat.

Sport

GRIFFITHS EMESE és **SZÜCS ZSANETT** 12.e, illetve **BALINT GERGELY** 12.d osztályos tanulók kapták a díjat. Eredményeik között számtalan kerületi bajnoki címet, KIDS kupa bravúrt találhatunk, egyesületi szinten pedig korosztályos diákolimpiai és versenysport sikerek társulnak neveikhez.

Humán terület

MANCZUR MÁTÉ 12.c osztályos tanulóé az elismerés, aki margitos pályafutása során mindvégig kiváló tanuló volt történelemből és irodalomból egyaránt. Az őt ismerő kollégák szerint magatartása, társaihoz való viszonya szintén példaértékű. A magyar OKTV-n elért országos 8. helyezése magáért beszél.

Művészetek

PIRÓTH NOÉMI 12.a és **MISURDA LUCA** 12.c osztályos tanuló érdemelték ki a kitüntetést. Tanulmányaik alatt mindketten végig kiemelkedő teljesítményt

nyújtottak a művészetek területén. Többször sikerrel szerepeltek az iskolai rajzpályázatokon, rajzversenyeken. Az iskolai diáknaptárt több éven keresztül Noémi igényes illusztrációi díszítették, aki egyben oszlopos tagja volt az iskolai énekkarnak is.

Reál tudományok

Hell Bálint 12.a osztályos tanuló kapta a díjat, aki matematikából és fizikából emelt szinten is kimagaslón teljesített, illetve fizikából a Mikola és a Karolyi Iréneusz versenyen nagyszerű eredményeket ért el.

III. Szabó Erika-nővér díj

Az iskolánk volt szerzetesnővér igazgatójáról elnevezett díjat olyan tanárnak vagy tanulónak adományozzuk, aki hosszú évekig magas szinten művelte a tárgyat, társai, kollégái előtt megbecsült volt.

Ebben az évben ezt a díjat Timáriné Zsámbéky Mária tanárnő kapta.

Iskolánkban annak visszavétele óta, de már korábban is (40 éve) dolgozott – és innen megy nyugdíjba. Diákjait mérhetetlen tapintattal és szaktudással készítette fel, ha kellett középfokú, ha kellett, emelt szintű érettségire. Szeretettel kívánunk neki még hasonló negyven évet!

IV. Szent Margit-oklevél

Az osztályfőnökjavaslata alapján mindenegyestánévben kiemelkedő tanulmányi eredményért, példamutató magatartásért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért Szent Margit-oklevelet adunk. Idén az alábbi tanulók részesültek ebben a kitüntetésben:

Pécsi Gréta 7.b	Szőke Viktor Zsombor 9.c
Petik Eliza 7.b	Ari Anna Renáta 9.d
Egyed Szidónia 8.a	Tarjányi Dóra Ilona 9.d
Kirsching Blanka Anna 8.a	Joó Gréta Júlia 9.d
Lázár Vanda Zita 8.a	Pongrácz Katalin Hedvig 9.d
Lesti Bertalan Örkény 8.a	Barta Dorottya 9.e
Maszlág Miklós 8.a	Bodnár Laura 9.e
Sinkovics Dorka 8.a	Kondrát Liza 9.e
Oberrecht Dániel 8.b	Miklós Koppány 9.e
Papp Csepke 8.b	Harsághy Zsófia 9.e
Révai Anna 8.b	Plesovszki Gréta 9.e
Buthi Kinga 8.b	Bereczky Viola 9.nyd
Király Anna 8.b	Hajdú Eszter Julianna 9.nyd
Gregorio Gloria 8.b	Radnics Emese 9.nyd
Gál Hanna 9.a	Horváth Zsófia 9.nyd
Sipos Olimpia 9.a	Kiss Márton 9.nyd
Pécsi Anna Henriett 9.b	Oszoli Tamás 9.nyd
Bertók Viola Éva 9.b	Simon Sarolta 9.nyd
Kardos Veronika 9.b	Szulovszky András 9.nyd
Simon Nóra Mária 9.b	Vikár Zsófia 9.nyd
Stéhli Eperke Panna 9.b	Veszprémi Csenge 10.a
Hetényi Klára Tímea 9.c	Gróf Domonkos 10.a
Gazdag Bálint 9.c	Bajáky Boglárka 10.a
Szikra Zita 9.c	Széki Zsombor László 10.a

Szigeti Bence 10.a	Molnár Benjámin 11.c
Rezsek Fanni Zita 10.a	Kereszty Zita 11.c
Kiss Nóra 10.c	Kovács Anna Flóra 11.d
Babály Tekla 10.d	Gábor Dániel 11.e
Bogos Ágnes 10.d	Ari Klára Katalin 11.e
Kerekes Kinga Ildikó 10.d	Csontos László 11.e
Nagy Viktória 10.d	Jármai Zsófia 11.e
Takács Réka 10.d	Mihályi Andor 11.e
Gondos Jázmin 10.e	Szelman Kinga 11.e
Musza Laura Valéria 10.e	Bodái Kata 12.a
Pálfay Boglárka 10.e	Silye Dorottya 12.a
Birkás Endre 11.a	Ványi Viktória 12.a
Kardos Anna 11.a	Majtényi Laura 12.a
Oravecz Orsolya 11.a	Horváth Petra 12.a
Pál-Szabó Panna 11.a	Szauer Júlia 12.a
Beretzky Bálint 11.a	Yu Lai Laura 12.a
Koch Dorottya 11.a	Hegedűs Tamás 12.b
Németh Botond 11.a	Varró Mónika 12.b
Szabó Dávid 11.a	Tulkán Csaba 12.c
Izsa Dorottya 11.b	Győrik Balázs 12.c
Fenyvesi Noémi Csenge 11.b	Misurda Luca 12.c
Nagy Ágnes 11.b	Griffiths Emese Jane 12.e
Nagy Amarilla Angéla 11.b	Bodon Balázs 12.e
Drevenka Sára 11.c	Szubi Fanni Orsolya 12.e

Valkó Enikő 12.e

Percz Dóra 12.e

Jakkel Brigitta 12.e

Szűcs Zsanett 12.e

Szent Margit Gimnázium

Versenyeredmények a 2020–2021. tanévben

7.a

CSÍKI CECÍLIA, NÁDUDVARI MILLA és **REICHART VILLÓ** csapata a HEBE „The Royal Family” levelező versenyén 80,5 ponttal 18. helyezést ért el.

Felkészítő tanáruk: **Kornyilovné dr. Máté Anita.**

GYÖRI TAKUMI, KISS VANDA, TÓTH ROZÁLIA a Károly Ireneusz fizikaversenyen videókísérleti kategóriában megosztott 2-3. helyezést ért el.

Felkészítő tanáruk: **Kóczán Gabriella.**

MÁDI-SZABÓ LUCA az újbudai német vers- és prózamondó versenyen III. helyezést ért el.

Felkészítő tanára: **Bálint Katalin.**

7.b

BUBRIK NÓRA, FILIPKÓ VERONIKA, KERESZTES-SZÉL ZSÓFIA, VÉGH DUDINSZKY MÍRA (7.b) csapata a HEBE „The Royal Family” levelező versenyén 84,5 ponttal 15. lett.

Felkészítő tanáruk: **Kornyilovné dr. Máté Anita.**

GRABNER MÁTÉ az újbudai német vers- és prózamondó versenyen I. helyezést ért el.

Felkészítő tanára: **Bálint Katalin.**

8.a

VARGA SEBESTYÉN 4., KIRSCHING BLANKA 5., MOHÁCSY MÁRTON pedig 16. lett az Öveges József Kárpát-medencei kerületi fizikaversenyen. **VARGA SEBESTYÉN** és **MOHÁCSY MÁRTON** az Öveges József Kárpát-medencei országos fizikaversenyen a második fordulóba jutott.

Felkészítő tanárunk: **Kőczán Gabriella.**

8.b

GREGORIO GLORIA és **MARLYIN MILA** továbbjutottak a 7–8. évfolyamnak kiírt Országos Angol Tanulmányi Verseny első fordulójából. Gloria a szóbeli döntőbe is bejutott, ahol 21. lett.

Felkészítő tanárunk: **Csikai Klára.**

OBERRECHT DÁNIEL 12. helyezést ért el az Öveges József Kárpát-medencei kerületi fizikaversenyen.

Felkészítő tanára: **Kőczán Gabriella.**

9.b

GERMUSKA NÁNDOR, HOLCZMANN JÁNOS, PITUK ZSÓFIA, SZABÓ ANDRÁS BENEDEK a Savaria Történelemverseny 2. fordulójába jutott nagyon szép eredménnyel, András 9. lett országosan.

BAJKAI CSÁK CSANÁD, STÉHLI EPERKE, VÁRNAGY ÁDÁM az 1. fordulóban szerepelt nagyon ügyesen.

Felkészítő tanárunk: **Veszelovszki Balázs.**

GERMUSKA NÁNDOR, MAG ÁRPÁD, PALATINUS BENCE és **VÁRNAGY ÁDÁM** a K&H Bank „Vigyázz, kész, pénz!” versenyén 19., **BERTÓK VIOLA, KARDOS VERONIKA, PÉCSI ANNA, SOMOGYI CSEPERKE, SZARVASY PANKA** pedig 31. lett.

Felkészítő tanáruk: **Veszelovszki Balázs.**

10.e

KEREKES KINGA az Újhullám Rádió A jövő élhetőbben című ifjúsági médiapályázatán rádióműsor kategóriában III. helyezést ért el.

11.b

PÁLYI VIOLA biológiából az OKTV második fordulójába jutott, valamint részt vett a Magyar Diákolimpiai Csapat válogatóversenyén, ahol bejutott a harmadik (utolsó) fordulóba.

Felkészülését **Trembeczki Mária** tanárnő segítette.

11.e

GÁBOR DÁNIEL a Pázmány Bölcs-Ész Tanulmányi Verseny döntőjébe jutott, ahol különdíjban részesítették felkészültségéért. Témájaként a két világháború közötti romániai magyarság helyzetét dolgozta fel, korabeli hírlapok, dokumentumok alapján.

Felkészítő tanára: **Veszelovszki Balázs.**

12.a

HELL BÁLINT a Károly Ireneusz Országos Fizikaverseny egyéni feladatmegoldó versenyén 2. helyezést ért el.

Felkészítő tanára: **dr. Orovica Márkné.**

12.c

MANCZUR MÁTÉ magyar irodalomból bejutott az OKTV országos döntőjébe, és ott 8. helyezést ért el.

Életképek

**A Szent Gellért-csarnok hivatalos átadási
ünnepsége**



Szent Margit nap



Szalagavató, szerenád és ballagás járvány idején





Te Deum



Hangulatok

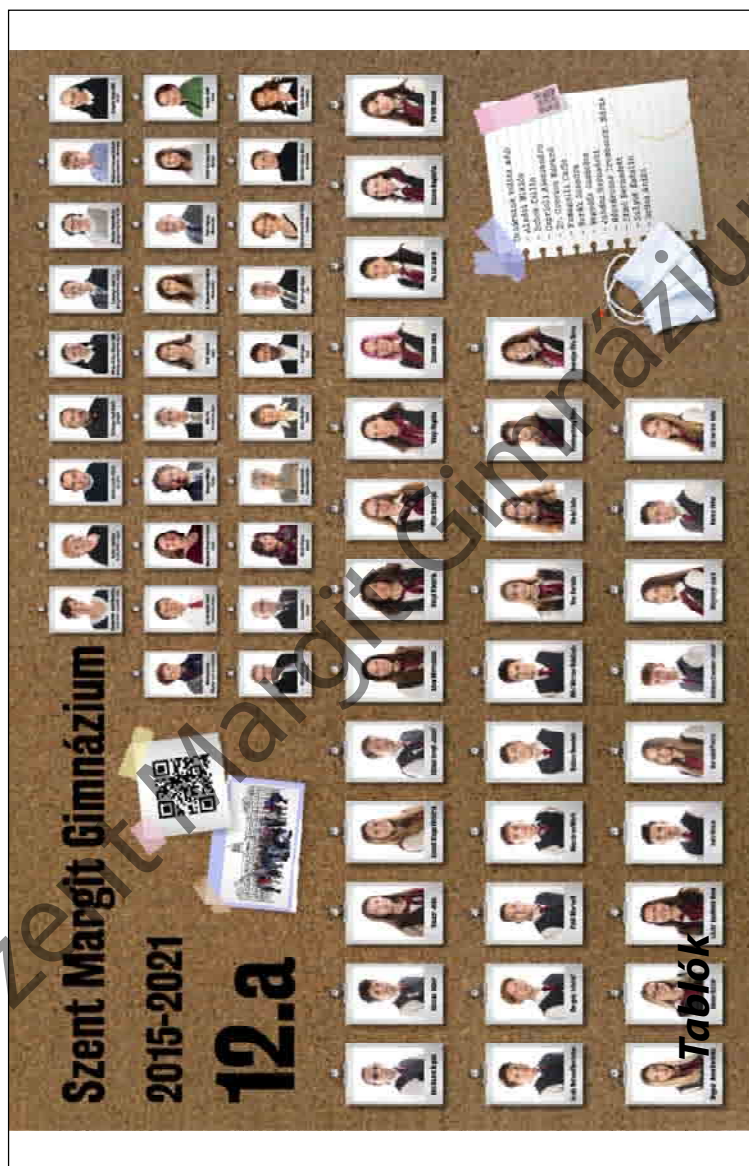


Hangulatok



Szent Margit Gimnázium

Tablók







Szent Margit Gimnázium

Tartalom

Előszó.....	8
Igazgatói köszöntő	8
Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk.....	9
Tanárok - Munkatársak.....	11
Tantestületünk tagjai a 2020-21-es tanévben	11
Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak.....	14
Technikai munkatársak	15
A tanév eseményei.....	18
A 2020-2021. tanév programjai, eseményei.....	18
Muravidéki kirándulás	20
Kirándulás Ópusztaszerre és a Felső-Mátrába	25
Rákóczi és Mindszenty nyomában Nyugat-Nógrádban.....	27
Látogatás az Országházban.....	30
Evezés a Körösökön.....	33
Vízi vándortábor a Szigetközben.....	35
Zarándoktábor Tatáról Márianosztrára.....	41
Gondolatok.....	44
Iskola vs Kovid	44
A monitorról – a távoktatásról.....	47
Profán analízis – a döntéshozatalról.....	50
Vakáció - avagy vákumból az űrbe	53
Lackfi János <i>Világnagy semmiségek</i> című írásának értelmezése	55
Kosztolányi Dezső Boldog, szomorú dal és Agh István Két hang című versének összehasonlító elemzése.....	61
Kosztolányi Dezső: Boldog, szomorú dal	61
Ágh István: Két hang	61
Fagyasztótrükk	67
Innovációk.....	71
Fejlesztések a 2020-2021. tanévben.....	71
Munkaközösségek.....	74
Az Angol Nyelvi Munkaközösség beszámolója	
a 2020–2021. tanévről	74
A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	79
A fizika munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről.....	81
A hittan-munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről.....	85
A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	87
A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	95
A német, orosz és latin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	98
A testnevelés és tánc munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	103
A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2020–2021. tanévről	106
Gondolatok a Diáktanácsadóból.....	112

Közösségeink..... 116

Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről	
a 2020–2021. tanévben.....	116
Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2020/2021. tanévben.....	120
A Szent Margit Gimnázium gitáros énekkara.....	122
Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2020).	124
A Budai Margitosok Baráti Köre 2020/2021.....	126

Osztályaink..... 129

Osztályfőnök: Kornylóvné dr. Máté Anita.....	129
Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília	132
Osztályfőnök: Lobmayer András	134
Osztályfőnök: Dr. Sipossné Szabó Ildikó	137
Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta	140
Osztályfőnök: Veszeloovszki Balázs	143
Osztályfőnök: Ferencziné Halmi Márta	147
Osztályfőnök: : Urbán Diana	150
Osztályfőnök: Seidler Gizella.....	153
Osztályfőnök: Csutka Éva	156
Osztályfőnök: Kiss Orsolya	158
10.b.....	161
Osztályfőnök: Dr. Szentgáli Zsolt	161
Osztályfőnök: Pákh György.....	164
Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó	167
Osztályfőnök: Ávár Barbara.....	169
Osztályfőnök: Kovács Eszter	172
Osztályfőnök: Bálint Katalin.....	175
Osztályfőnök: Csontos Attila	178
Osztályfőnök: Csikai Klára	181
Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra	183
Osztályfőnök: Reichardtne Szabó Marietta.....	186
Osztályfőnök: Horyáth István	192
Osztályfőnök: Szegedi E. Katalin.....	198

Büszkeségeink..... 202

Rendi Nagydíj	202
A laudáció alapszövege.	202
Laudáció Bernula Zsuzsa Rendi Nagydíjához	203
Laudáció Markovics Katalin Rendi Nagydíjához	205
A jutalmazottak névsora a 2020–2021. tanévben	207
I. Szent Margit-díj	207
II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért	210
Sport	210
Humán terület	210
Művészetek.....	210

Reál tudományok.....	211
III. Szabó Erika-nővér díj.....	212
IV. Szent Margit-oklevél.....	212
Versenyeredmények a 2020–2021. tanévben.....	216
7.a.....	216
7.b.....	216
8.a.....	217
8.b.....	217
9.b.....	217
10.e.....	218
11.b.....	218
11.e.....	218
12.a.....	219
12.c.....	219

Életképek	221
------------------------	------------

Tablók	229
---------------------	------------

Tartalom	235
-----------------------	------------

Szent Margit Gimnázium

Szent Margit Gimnázium